

Lovforslag nr. L 187. Fremsat den 2. februar 2000 af undervisningsministeren (Margrethe Vestager)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. og en række andre love

(Etablering af sektor for Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er))

Undervisningsministeriet

§ 1

I lov nr. 311 af 24. april 1996 om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., som senest ændret ved § 15 i lov nr. 290 af 12. maj 1999, foretages følgende ændringer:

1. I lovens *titel* indsættes efter »om«: »Centre for Videregående Uddannelse og andre«.

2. I § 1, *stk. 1*, indsættes efter »omfatter«: »Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er) og andre«.

3. I § 1 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* For Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er) gælder loven med de undtagelser, der følger af kapitel 7 a.«.

Stk. 2-4 bliver herefter til 3-5.

4. § 2 affattes således:

»§ 2. Undervisningsministeren kan efter forhandling med institutionen beslutte, at en statslig uddannelsesinstitution, bortset fra institutioner omfattet af universitetsloven, overgår til at blive en selvejende institution, der godkendes efter nærværende lov.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan på nærmere bestemte vilkår overdrage statens faste ejendomme til institutioner, der i medfør af *stk. 1* overgår til at blive en selvejende institution. § 34 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. *Stk. 2* finder tilsvarende anvendelse, hvis en statslig uddannelsesinstitution i medfør af § 5 a sammenlægges med andre uddannelsesinstitutioner.«.

5. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen tillade, at selvejende uddannelsesinstitutioner sammenlægges til en selvejende uddannelsesinstitution, der godkendes efter loven. Statslige uddannelsesinstitutioner kan indgå i en sammenlægning under iagttagelse af § 2, *stk. 1*. Ved sammenlægningen opløses institutionerne uden likvidation ved overdragelse af deres aktiver og gæld til den fortsættende institution.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen tillade, at en selvejende uddannelsesinstitution ved spaltning overdrager sine aktiver og gæld som helhed eller en del heraf til en eller flere selvejende institutioner, der godkendes efter loven. Statslige uddannelsesinstitutioner kan spaltes under iagttagelse af § 2, *stk. 1*.

Stk. 3. Det er en betingelse for at opnå tilladelse efter *stk. 1* og 2, at der ved sammenlægningen eller spaltningen ikke sker indskrænkninger i bestående rettigheder. I vedtægten for den fortsættende eller modtagende institution skal der optages bestemmelser, som sikrer, at de deltagende institutioners formål tilgodeses. På samme måde skal der optages bestemmelser, som sikrer eventuelle vedtægtsbestemte rettigheder til en delta-

gende institutions formue, når rettigheden ikke udløses ved sammenlægningen eller spaltningen.

Stk. 4. Sammenlægning og spaltning efter stk. 1 og 2 gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 5. Undervisningsministeren fastsætter regler, hvorefter aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på sammenlægning og spaltning efter stk. 1 og 2.«.

6. I § 9 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Lederen kan dog vælges af de ansatte og studerende ved institutionen, hvis dette har været gældende forud for institutionens godkendelse efter denne lov, og institutionens vedtægt, som er godkendt af undervisningsministeren, jf. § 7, stk. 1, indeholder bestemmelse herom. Et sådant valg skal godkendes af bestyrelsen, og bestyrelsen kan afsætte lederen.«.

Stk. 6 bliver herefter *stk. 7*.

7. Efter § 27 indsættes:

»Kapitel 7 a

Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er)

§ 27 a. Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er) er en institutionsform, der skal styrke de professionsrettede videregående uddannelser, særligt de mellemlange videregående uddannelser, og efter- og videreuddannelse i tilknytning hertil. Centrene skal samtidig fungere som udviklings- og videncentre inden for de fagområder, hvor de udbyder uddannelse.

Stk. 2. Et CVU udbyder professionsrettede videregående uddannelser til og med professionsbachelorniveau og videreuddannelse til og med diplomniveau efter undervisningsministerens nærmere bestemmelse. Et CVU udbyder endvidere efteruddannelse i tilknytning hertil.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan godkende, at et CVU udbyder almen ungdomsuddannelse, herunder studieforberegende undervisning, samt i særlige tilfælde erhvervsrettet ungdomsuddannelse.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan pålægge et CVU at udbyde bestemte professionsrettede videregående uddannelser på nærmere bestemte uddannelsessteder.

§ 27 b. Et CVU udfører udviklingsopgaver for og fungerer som videncenter i samarbejde med

interessenter fra det arbejdsmarked, herunder de professioner, som institutionens uddannelser retter sig mod.

Stk. 2. Et CVU varetager de i § 27 a, stk. 1 og 2, og § 27 b, stk. 1, nævnte opgaver med forskningstilknytning.

Stk. 3. Et CVU vurderer behovet for udvikling af nye professionsrettede mellemlange og korte videregående uddannelser samt efter- og videreuddannelse inden for de fagområder, hvor institutionen udbyder uddannelser. I det omfang, der er behov herfor, kan CVU'et udvikle sådan uddannelse.

Stk. 4. Undervisningsministeren yder tilskud til et CVU's deltagelse i samarbejde om udviklingsopgaver, jf. stk. 1, og om forskningstilknytning, jf. stk. 2, inden for en tilskudsramme fastsat på de årlige finanslove.

§ 27 c. For CVU'er, der i henhold til § 24, stk. 3, i lov om Danmarks Pædagogiske Universitet får overdraget aktiver og gæld, der knytter sig til efter- og videreuddannelsesaktiviteter for lærere i folkeskolen og for pædagoger, fastsætter undervisningsministeren i forbindelse med overdragelsen nærmere vilkår om:

- 1) CVU'ets særlige udbudsforpligtelser for så vidt angår efter- og videreuddannelse for lærere i folkeskolen og for pædagoger.
- 2) Særlige krav til sammensætningen af bestyrelsen, jf. § 8.
- 3) Inddragelse af lærer- og pædagogseminarier i varetagelsen af de i nr. 1 nævnte forpligtelser.
- 4) CVU'ets samarbejde med andre CVU'er med tilsvarende udbudsforpligtelser for at sikre, at forpligtelserne varetages og koordineres på landsplan med et ensartet højt niveau.
- 5) CVU'ets samarbejde med lærer- og pædagogseminarier om udviklingsopgaver og forskningstilknytning, jf. § 27 b, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis et CVU, som har fået overdraget de i stk. 1 nævnte aktiver og gæld, sammenlægges med et andet CVU efter § 5 a.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om de i stk. 1, nr. 1-5, nævnte forhold.

Godkendelse af CVU'er

§ 27 d. Undervisningsministeren kan godkende en selvejende uddannelsesinstitution, som er

F. t. l. vedr. selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.

godkendt efter denne lov, og som udbyder mindst én professionsrettet mellemlang videregående uddannelse, som CVU efter dette kapitel.

Stk. 2. Godkendelse som CVU gives på baggrund af en samlet vurdering af institutionens udbud af uddannelser, herunder den faglige bredde, studentergrundlag, lærerbemanning, herunder profil og fleksibilitet, uddannelses- og institutionskvalitet, varetagelse af udviklingsopgaver, samarbejdsrelationer til forskningsinstitutioner, videregående uddannelsesinstitutioner og arbejdsmarkedet, herunder professioner, samt af institutionens udviklingsmuligheder. Ved godkendelsen kan inddrages hensyn til institutionens geografiske placering og muligheder for at tilgodese behovet for videregående uddannelse uden for universitetsbyerne.

Stk. 3. Godkendelsen efter stk. 1 kan tilbagekaldes, hvis undervisningsministeren skønner, at institutionen efter en samlet vurdering ikke lever op til de i stk. 2 nævnte forudsætninger for godkendelsen.

Stk. 4. En institution eller en del af en uddannelsesinstitution, der indgår i et CVU ved en sammenlægning eller spaltning, og som inden sammenlægningen eller spaltningen udbød professionsrettet kort eller mellemlang videregående uddannelse, betegnes som partner i CVU'et. Den hovedlokalitet, hvor partneren udbød uddannelsen, betegnes som partnerens uddannelsessted.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om kvalitetskrav til CVU'er.

Stk. 6. For CVU'er, der er dannet ved sammenlægning af flere uddannelsesinstitutioner efter § 5 a, ydes det i § 14, stk. 1, nævnte grundtilskud i en 3-årig overgangsperiode som et samlet tilskud ud fra antallet af uddannelsesinstitutioner, der indgår i sammenlægningen. Det gælder dog ikke CVU'er efter § 27 g. Efter udløbet af den 3-årige overgangsperiode ydes der alene et grundtilskud i overensstemmelse med den almindelige bestemmelse i § 14, stk. 1.

Ledelse af CVU'er

§ 27 e. Den overordnede ledelse af et CVU varetages af en bestyrelse. §§ 8-10 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Tilrettelæggelsen af undervisningen i et CVU og dets daglige ledelse varetages af en rektor i henhold til § 11.

Stk. 3. CVU'ets forhold reguleres i overensstemmelse med § 7 i en vedtægt, der godkendes af undervisningsministeren. Det kan bestemmes i vedtægten:

- 1) At der for en eller flere partnere oprettes en studiebestyrelse, der overlades nærmere bestemte beføjelser vedrørende den eller de professionsrettede korte og mellemlange videregående uddannelser samt evt. uddannelse efter § 27 a, stk. 3, der udbydes på det eller de pågældende uddannelsessteder, herunder beføjelse til efter indstilling fra rektor eller studierektor, jf. nr. 2, at godkende studieordninger for uddannelserne. Oprettelsen af en studiebestyrelse ændrer ikke CVU-bestyrelsens ansvar for CVU'ets virksomhed, herunder for forvaltningen af de statslige tilskud, jf. § 10, stk. 1. Flertallet af medlemmerne samt formanden skal komme fra kredse uden for institutionen.
- 2) At den daglige ledelse af en eller flere partners uddannelsessted varetages af en studierektor, der ansættes og afskediges af CVU'ets bestyrelse, jf. § 9, stk. 5, efter indstilling fra en evt. studiebestyrelse, og at der overlades nærmere bestemte beføjelser til studierektoren, evt. ved bemyndigelse fra CVU'ets rektor. Studierektor deltager i en studiebestyrelsens møder uden stemmeret.
- 3) At medlemmerne af studiebestyrelserne i et CVU i forening udgør et CVU-repræsentantskab, der fører tilsyn med CVU'ets bestyrelse og dets daglige ledelse og høres i væsentlige spørgsmål vedrørende CVU'ets virksomhed. Det kan endvidere bestemmes, at repræsentantskabet vælger bestyrelsen eller et nærmere bestemt antal medlemmer af bestyrelsen. Det kan i stedet bestemmes, at hver studiebestyrelse udpeger et medlem til bestyrelsen.
- 4) At CVU'ets bestyrelse og en studiebestyrelse i fællesskab kan ændre eller ophæve vedtægtens bestemmelser om studiebestyrelsen, herunder de beføjelser, der er overladt den i vedtægten. Der kan i vedtægten fastsættes bestemmelser om særlige flertalskrav i de to organer i forbindelse med sådan beslutning.

Stk. 4. Hvis det i vedtægten bestemmes, at der oprettes en eller flere studiebestyrelser, påser undervisningsministeren i forbindelse med godkendelsen, at studiebestyrelsen i vedtægten overlades tilstrækkelige beføjelser til, at det eller

de pågældende uddannelsessteder kan bevare en egen profil og identitet. Det skal af vedtægten fremgå, at studiebestyrelsen er ansvarlig over for CVU'ets bestyrelse, og at bestyrelsen kan omgøre en beslutning truffet af studiebestyrelsen, der er i strid med loven eller vedtægten bestemmelser, og i grovere eller gentagne tilfælde afsætte studiebestyrelsen.

Stk. 5. CVU'ets bestyrelse kan ikke uden undervisningsministerens godkendelse og uden at have hørt en eventuel studiebestyrelse lukke en partners uddannelsessted, herunder ophøre med at udbyde den eller de korte og mellemlange videregående uddannelser, der på sammenlægnings- eller spaltningstidspunktet blev udbudt på uddannelsesstedet. En eventuel studiebestyrelse, der alene er tilknyttet dette uddannelsessted, ophører ved lukningen.

Stk. 6. Et CVU kan ikke uden undervisningsministerens godkendelse oprette nye uddannelsessteder.

§ 27 f. Uanset § 27 e, stk. 3, kan det i vedtægten for et CVU i stedet bestemmes, at:

- 1) Den daglige ledelse af en partners uddannelsessted varetages af to studierektorer, hvis partneren er indgået i CVU'et ved sammenlægning, og hvis partneren forud for sammenlægningen med undervisningsministerens godkendelse udbød to uddannelser med hver sin daglige leder.
- 2) Der oprettes en studiebestyrelse og ansættes en studierektor for én eller flere amtskommunale videregående sundhedsuddannelser, hvis der er optaget bestemmelse herom i en overenskomst indgået mellem CVU'et og ét eller flere amtsråd eller Hovedstadens Sygehusfælleskab i henhold til § 25 i lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser m.v., hvorefter sådanne uddannelser udbydes af CVU'et. Fordelingen af beføjelser mellem CVU'ets organer fastsættes efter overenskomsten.

Stk. 2. Hvis en erhvervsskole, jf. lov om erhvervsskoler, er indgået i et CVU ved sammenlægning med en eller flere institutioner med mellemlang videregående uddannelse, kan undervisningsministeren bestemme, at der oprettes en studiebestyrelse, der kun omfatter CVU'ets udbud af erhvervsrettet ungdomsuddannelse, jf. § 27 a, stk. 3, mens CVU'ets udbud af professionsrettet kort videregående uddannelse omfattes

af en studiebestyrelse, der også omfatter professionsrettet mellemlang videregående uddannelse.

Betinget godkendelse af CVU'er m.v.

§ 27 g. To eller flere selvejende uddannelsesinstitutioner, der udbyder professionsrettet mellemlang eller kort videregående uddannelse, kan med undervisningsministerens godkendelse stifte en ny selvejende institution efter § 3, der samtidig godkendes som CVU efter § 27 d. Godkendelsen sker på betingelse af, at de stiftende institutioner senest efter en 3-årig overgangsperiode sammenlægges med CVU'et efter bestemmelsen i § 5 a. Efter udløbet af den 3-årige overgangsperiode skal CVU'et efter sammenlægning med de stiftende institutioner godkendes endeligt efter § 27 d.

Stk. 2. Vedtægten for CVU'et skal indeholde bestemmelse om, at undervisningsministeren kan bestemme, at CVU'et skal opløses, herunder sammenlægges efter § 5 a med et andet CVU, hvis betingelsen ikke opfyldes, eller hvis godkendelsen tilbagekaldes efter stk. 8 eller § 27 d, stk. 3.

Stk. 3. Efter stiftelsen ydes alle tilskud efter kapitel 5 samt § 27 b, stk. 4, til CVU'et. Tilskuddene skal anvendes til brug for de enkelte institutioner og til fælles formål. Undervisningsministeren yder dog ikke grundtilskud efter § 14, stk. 1, til CVU'et.

Stk. 4. Undervisningsministeren godkender en aftale mellem de stiftende institutioner for overgangsperioden, hvori der navnlig skal være taget stilling til:

- 1) Ledelsen af CVU'et.
- 2) Ansvars- og opgavefordelingen mellem CVU'et og de stiftende institutioner.
- 3) De økonomiske forhold mellem de stiftende institutioner indbyrdes og i forhold til CVU'et, herunder spørgsmålet om eventuelle kapitalindskud.
- 4) Retsstillingen, hvis en eller flere af de stiftende institutioner ikke sammenlægges med CVU'et eller i øvrigt opsiger aftalen.

Stk. 5. Aftalen skal sikre, at de stiftende institutioner kan videreføre deres drift, og at deres indbyrdes kapitalforhold ikke forrykkes. Ministeren kan udforme en standardaftale, som kan fraviges efter ministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 6. De stiftende institutioner skal varetage institutionens egne interesser som uddannelsesinstitution og CVU'ets interesser.

Stk. 7. Godkendelsen efter stk. 1 kan inden udløbet af den 3-årige overgangsperiode ændres til en ubetinget godkendelse efter § 27 d, hvis en eller flere af de stiftende institutioner sammenlægges med CVU'et efter bestemmelsen i § 5 a.

Stk. 8. Undervisningsministeren kan tilbagekalde godkendelsen efter stk. 1 inden overgangsperiodens udløb, hvis ministeren vurderer, at de stiftende institutioner ikke i tilstrækkeligt omfang varetager CVU'ets fælles formål.

Stk. 9. Med undervisningsministerens godkendelse kan en uddannelsesinstitution, der udbyder professionsrettet mellemlang videregående uddannelse, opnå samme forhold til et CVU som stiftende institutioner efter stk. 1-6.

Stk. 10. For CVU'er omfattet af stk. 1-9 udarbejdes ud over regnskaber for de enkelte institutioner, jf. kapitel 6, et konsolideret regnskab.

Øvrige bestemmelser

§ 27 h. Bestyrelsen for et CVU skal nedsætte et udviklingsråd, der har til opgave at rådgive bestyrelsen om det i § 27 b nævnte samarbejde om udviklingsopgaver og om forskningstilknytning. Rådet sammensættes af personer med kvalifikationer og erfaring inden for forskning og udvikling, herunder lærere fra CVU'et, videnskabelige medarbejdere fra forskningsinstitutioner, som CVU'et har samarbejdsaftaler med, samt personer fra det arbejdsmarked, herunder de professioner, som institutionens uddannelsesudbud og udviklingsopgaver retter sig mod.

Stk. 2. Bestyrelsen nedsætter ét eller evt. flere rådgivende udvalg, der har til opgave at sikre, at aftagernes ønsker til CVU'ets efter- og videreuddannelses tilbud og udviklingsopgaver i relation til områdets offentlige og private virksomheder opsamles, koordineres og kommer til CVU'ets kundskab. Udvalgene sammensættes efter nærmere bestemmelse i CVU'ets vedtægt bredt med repræsentanter for det regionale arbejdsmarked, herunder de professioner, som institutionens uddannelsesudbud retter sig til.

§ 27 i. Undervisningsministeren kan pålægge et CVU at lade en uddannelsesinstitution sammenlægges med CVU'et efter § 5 a, hvis institutionens ledelse har ansøgt CVU'et om sådan

sammenlægning, og hvis CVU'ets økonomiske forhold ikke forringes væsentligt derved.

§ 27 j. Bestemmelserne i § 26, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse for statstjenestemænd, som gør tjeneste ved en selvejende institution, der ved sammenlægning eller spaltning indgår i et CVU efter § 27 d.«.

8. I § 32 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Staten eftergiver kravene på renter af statslån, der er tilskrevet i medfør af § 4, stk. 3, i lov om teknika, jf. lovbekendtgørelse nr. 865 af 27. september 1996, og § 6, stk. 3, i lov om handelshøjskoler og handelshøjskoleafdelinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 864 af 27. september 1996, når en institution, der har været omfattet af en af de nævnte love, er overgået til godkendelse efter denne lov. Rentetilskrivningen ophører ved overgangen.«.

§ 2

I lov om handelshøjskoler og handelshøjskoleafdelinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 864 af 27. september 1996, foretages følgende ændring:

1. I § 5 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. En uddannelsesinstitution, der som handelshøjskoleafdeling har været omfattet af denne lov, og som godkendes efter § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 4, i lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., står fortsat under tilsyn af en handelshøjskole, medmindre handelshøjskoleafdelingen tillige godkendes som Center for Videregående Uddannelse (CVU) efter § 27 d i lov om Centre for Videregående Uddannelse og selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. eller indgår i et CVU ved sammenlægning eller spaltning.«.

§ 3

I lov om uddannelse af lærere til folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 10. juli 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 2*, ændres »seminariernes« til: »institutionernes, jf. § 6.«.

2. I § 2, *stk. 5, nr. 1*, ændres »seminariets« til: »institutionens«.

3. I § 2, *stk. 5, nr. 3*, ændres »seminariet« til: »institutionen«.

4. I § 4 ændres »seminarierne« til: »institutionerne«.

5. § 6 affattes således:

»§ 6. Uddannelsen foregår på statsseminarier, på private seminarier eller på Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne lærere til folkeskolen.

Stk. 2. Et privat seminarium skal være en selvejende institution eller udgøre en del af en sådan med vedtægter godkendt af ministeren.

Stk. 3. For de godkendte CVU'er gælder bestemmelserne i lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

6. I § 14 indsættes efter »seminariets ophør,«: »§ 5 a om sammenlægning og spaltning,«.

7. I § 17, *stk. 1*, indsættes efter »område«: », uanset om uddannelsesaktiviteterne foregår på CVU'er eller seminarier«.

§ 4

I lov om uddannelse af pædagoger, jf. lovbestemt-gørelse nr. 796 af 3. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, ændres »seminariet« til: »institutionen, jf. § 6,«.

2. I § 2, *stk. 2*, og *stk. 7, nr. 2*, ændres »seminariet« til: »institutionen«.

3. I § 2, *stk. 3*, ændres »seminariets« til: »institutionens«.

4. I § 2, *stk. 6*, ændres »seminarieundervisningen« til: »undervisningen ved institutionen«.

5. I § 4, *stk. 1* og 2, »seminarierne« til: »institutionerne«.

6. § 6 affattes således:

»§ 6. Undervisningen foregår på statsseminarier, på private seminarier eller på Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne pædagoger.

Stk. 2. Et privat seminarium skal være en selvejende institution eller udgøre en del af en sådan med vedtægter godkendt af ministeren.

Stk. 3. For de godkendte CVU'er gælder bestemmelserne i lov om Centre for Videregående

Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

7. I § 14 indsættes efter »seminariets ophør,«: »§ 5 a om sammenlægning og spaltning,«.

8. § 17 affattes således:

»§ 17. Der nedsættes praktikpladsudvalg for pædagoguddannelsen af et eller flere amtsråd efter undervisningsministerens bestemmelse. Ministeren bestemmer, hvilke uddannelsesinstitutioner der helt eller delvist hører under det enkelte udvalg. Hvis et udvalg alene nedsættes af ét amtsråd, udpeges udvalget således:

Amtsrådet	1
Kommunalbestyrelserne i amtsråds kredsen	3
De færdiguddannedes organisationer	2

Stk. 2. Hvis udvalget nedsættes af flere amtsråd i fællesskab, fastsættes antallet af medlemmer i samme forhold som efter *stk. 1*.

Stk. 3. Rektorerne for de institutioner, der i henhold til *stk. 1* hører under praktikpladsudvalget, eller den de bemyndiger hertil, er tilforordnet praktikpladsudvalget.

Stk. 4. Praktikpladsudvalgets formand vælges af og blandt de kommunale medlemmer.

Stk. 5. Praktikpladsudvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 6. Amtsråd, der er repræsenteret i udvalget, stiller sekretariatsbistand til rådighed for praktikpladsudvalget.«.

9. § 18 ophæves.

10. I § 19, *stk. 1* og 2, ændres »seminarierne« til: »institutionerne«.

11. I § 20 ændres »Seminarierne« til: »Institutionerne«.

12. I § 21 udgår efter »efter nærmere aftale med«: »det«, og »seminarierne« ændres til: »institutioner, der udbyder pædagoguddannelsen«.

13. I § 22, *stk. 1*, indsættes efter »område«: », uanset om uddannelsesaktiviteterne foregår på CVU'er eller seminarier«.

14. I § 22, *stk. 2*, ændres »direktøren for Universitetsafdelingen som formand« til: »en formand, der udpeges af undervisningsministeren,«.

15. I § 22, *stk. 2*, ændres »seminariernes bestyrelser« til: »Pædagogseminariernes Bestyrelsesforening«.

16. I § 22, stk. 2, ændres »seminariernes rektorer« til: »Pædagogseminariernes Rektorforening«.

17. I § 22, stk. 2, ændres »seminariernes lærere« til: »Dansk Magisterforening«.

18. I § 22, stk. 2, ændres »seminariernes studerende« til: »Pædagogstuderendes Landssammenslutning«.

§ 5

I lov om uddannelse til håndarbejds lærer, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 3. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 5, nr. 2, ændres »seminariet« til: »institutionen, jf. § 7,«.

2. I § 3 ændres »håndarbejdsseminarierne« til: »institutionerne«.

3. § 7 affattes således:

»§ 7. Undervisningen foregår på private seminarier eller på Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne håndarbejds lærere.

Stk. 2. For de godkendte CVU'er gælder bestemmelserne i lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

4. I § 13 indsættes efter »seminariets ophør,«: »§ 5 a om sammenlægning og spaltning,«.

§ 6

I lov om uddannelse til ernærings- og husholdningsøkonom, jf. lovbekendtgørelse nr. 797 af 3. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 5, nr. 2, ændres »seminariet« til: »institutionen, jf. § 7,«.

2. I § 3 ændres »seminarierne« til: »institutionerne«.

3. § 7 affattes således:

»§ 7. Undervisningen foregår på private seminarier eller på Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne ernærings- og husholdningsøkonomer.

Stk. 2. For de godkendte CVU'er gælder bestemmelserne i lov om Centre for Videregående

Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

4. I § 13 indsættes efter »seminariets ophør,«: »§ 5 a om sammenlægning og spaltning,«.

§ 7

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 714 af 6. september 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 28, stk. 1, indsættes efter »lærerseminarium«: »eller et Center for Videregående Uddannelse (CVU), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne lærere til folkeskolen«.

2. I § 29 indsættes efter »pædagogseminarium«: »eller et Center for Videregående Uddannelse (CVU), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne pædagoger«.

§ 8

I lov om kursus til højere forberedelseksamen og om studieforberedende enkeltfagsundervisning for voksne m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 821 af 4. november 1999, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften til § 30 h affattes således:

»Hf-kurser ved seminarier eller ved Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er)«.

2. I §§ 30 h, stk. 2, og 34, stk. 2, indsættes efter »private seminarier«: »eller CVU'er«.

§ 9

I lov om erhvervsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 704 af 3. september 1999, foretages følgende ændring:

1. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen tillade, at erhvervsskoler, der er godkendt efter loven, sammenlægges til en erhvervsskole, der godkendes efter loven. Ved sammenlægningen opløses skolerne uden likvidation ved overdragelse af deres aktiver og gæld til den fortsættende skole.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen tillade, at en erhvervsskole, der er godkendt efter loven, ved spaltning overdrager sine aktiver og gæld som helhed eller

en del heraf til en eller flere selvejende uddannelsesinstitutioner.

Stk. 3. Det er en betingelse for at opnå tilladelse efter stk. 1 og 2, at der ved sammenlægningen eller spaltningen ikke sker indskrænkninger i bestående rettigheder. I vedtægten for den fortsættende eller modtagende skole skal der optages bestemmelser, som sikrer, at de deltagende skolars formål tilgodeses. På samme måde skal der optages bestemmelser, som sikrer eventuelle vedtægtsbestemte rettigheder til en deltagende skoles formue, når rettigheden ikke udløses ved sammenlægningen eller spaltningen.

Stk. 4. Sammenlægning og spaltning efter stk. 1 og 2 kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 5. Undervisningsministeren fastsætter regler, hvorefter aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på sammenlægning eller spaltning efter stk. 1 og 2.«

§ 10

I lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 759 af 21. oktober 1998, som ændret ved lov nr. 970 af 20. december 1999, foretages følgende ændring:

1. I § 25 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Udbydes en amtskommunal videregående sundhedsuddannelse i henhold til overenskomst efter stk. 1 af et Center for Videregående Uddannelse (CVU), jf. lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelse m.v. § 27 f, stk. 1, nr. 2, kan der i overenskomsten optages bestemmelser, hvorefter §§ 19, stk. 1, 21, 22 og 24 fraviges i nærmere bestemt omfang, med henblik på fastlæggelse af en hensigtsmæssig fordeling af beføjelser mellem CVU'ets organer og de organer m.v., som er nævnt i de pågældende bestemmelser.«

§ 11

I lov nr. 290 af 12. maj 1999 om Danmarks Evalueringsinstitut foretages følgende ændring:

1. *Bilag 1, nr. 21*, affattes således:

»21) Lov nr. 311 af 24. april 1996, med senere ændringer, om Centre for Videregående

Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«

Sundhedsministeriet

§ 12

I lov om sygeplejersker, jf. lovbekendtgørelse nr. 759 af 14. november 1990, som ændret ved lov nr. 352 af 14. maj 1992, foretages følgende ændring:

1. I § 2, *stk. 5*, indsættes efter »sygeplejeskoles«: »eller et Center for Videregående Uddannelses (CVU)«.

§ 13

I lov om terapiassistenter, jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 30. august 1991, som ændret ved lov nr. 352 af 14. maj 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 1, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Ret til at få autorisation har enhver, der har bestået eksamen inden for det pågældende fagområde ved en uddannelsesinstitution, herunder et Center for Videregående Uddannelse (CVU), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne terapiassistenter.«

2. I § 1, *stk. 9 og 11*, ændres »terapiassistentskoles« til: »uddannelsesinstitutionens«.

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2000.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan ophæve lov om teknika, jf. lovbekendtgørelse nr. 865 af 27. september 1996, hvis ingeniørhøjskolerne overgår til lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan ophæve lov om statens overtagelse af de sociale højskoler i København, Århus, Odense og Esbjerg, jf. lovbekendtgørelse nr. 679 af 29. juli 1992, hvis de sociale højskoler overgår til lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.

Stk. 4. Regler om mellemlange videregående uddannelser, der er fastsat med hjemmel i de i stk. 2 og 3 nævnte love, forbliver i kraft, indtil de

ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af lov om mellemlange videregående uddannelser.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

1.1. Generelt

Formålet med dette lovforslag om Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er) er først og fremmest at skabe stærke, selvstændige og profilerede videregående uddannelsesmiljøer, der er placeret i alle dele af landet. Institutionernes regionale forankring og tilknytning til lokalområdet er afgørende for den regionale vækst og for den offentlige service for alle borgere. Lovforslaget skal derfor konstituere en ny, stærkere og fagligt bredere institutionsform, som kan bevare og videreudvikle primært de mellemlange videregående uddannelsers position som fremtidsrettede og attraktive uddannelser og dermed sikre grundlaget for det regionale udbud af videregående uddannelser.

Det regionale udbud af videregående uddannelser i Danmark er først og fremmest baseret på de professionsrettede videregående uddannelsesinstitutioner. Den regionale placering imødekommer ønskerne hos en lang række uddannelsessøgende, som ikke ville gennemføre en videregående uddannelse, hvis dette udbud ikke fandtes. Hertil kommer, at et regionalt udbud af videregående uddannelser og efter- og videreuddannelse kan udgøre et udviklingspotentiale i sig selv, ikke mindst i regioner med begrænset erhvervsudvikling og befolkningsgrundlag. Endelig er det en grundlæggende opgave at sikre, at alle dele af landet får del i velfærdsstatens uddannelses-, social- og sundhedsydelser. Centrenes styrkede institutions- og uddannelseskvalitet skal dæmme op for den stigende orientering mod universitetsuddannelserne i de fire store universitetsbyer, der på sigt kan true eksistensgrundlaget for uddannelsesinstitutioner placeret i områder uden for de store uddannelsesbyer. De nye institutionelle rammer skal sikre, at kvalitetsudviklingen ikke kun foregår inden for de enkelte uddannelser, men også på tværs heraf, og ikke kun rettes mod udvikling af det eksisterende udbud, men også mod egentlig nyudvikling af uddannelsesudbuddet.

Samling af professionsuddannelser i CVU'er med et naturligt fagligt fællesskab vil grundlægge en samarbejdskultur, der kan sikre den fleksibilitet og helhedsorientering i opgaveløsningen, som i stigende grad efterspørges på arbejdsmarkedet. CVU-dannelser på det pædagogiske uddannelsesområde vil således understøtte et tættere samarbejde mellem lærer- og pædagoguddannelsen og skabe et naturligt grundlag for en mere hensigtsmæssig samlet udvikling og udbud af pædagogiske grund-, efter- og videreuddannelser.

Styrkede institutioner for de mellemlange videregående uddannelser (MVU) skal derfor:

- Videreføre og videreudvikle regionalt placerede uddannelsesmiljøer inden for grund-, efter- og videreuddannelse.
- Videreføre og forny videregående uddannelser med vægt på et dynamisk samspil mellem praksis og teori, som afspejler sig i uddannelsen, dens indhold og undervisningsformer.
- Udvikle nye uddannelser inden for professioner og erhverv i vækst og omstilling.
- Skabe grundlag for en regionalisering af efter- og videreuddannelse, der kan sikre en sammenhængende faglig udvikling og udbud af grund-, efter- og videreuddannelse til og med diplomniveau.
- Fungere som regionale videncentre, som formidler viden bredt til offentlige institutioner og private virksomheder i regionen, og som aktivt omsætter og anvender deres viden og kompetence i den amts- og primærkommunale udviklingsproces.

»Gode uddannelser i stærke og udviklingsorienterede institutioner« er den overordnede målsætning for det samlede initiativ på det videregående uddannelsesområde, hvor lovforslaget om Centre for Videregående Uddannelse skal ses i sammenhæng med de samtidige fremsættelser af forslag til lov om mellemlange videregående uddannelser og forslag til lov om Danmarks Pædagogiske Universitet (DPU). De enkelte lovforslag har hver især afgørende betydning for de videregående uddannelsers udvikling, men de tre lovforslag vil også sammen med et lovforslag om et nyt

videreuddannelsessystem for voksne udgøre fire centrale brikker i en samlet og sammenhængende uddannelsespolitisk fornyelse.

Lovforslaget om mellemlange videregående uddannelser skaber en fælles ramme for mellemlange videregående uddannelser under Undervisningsministeriet og skaber derved større sammenhæng og et grundlag for fornyelse af eksisterende og udvikling af nye uddannelser. Lovforslaget indfører en ny titel, professionsbachelor-titlen. Titlen er en kvalitetsbetegnelse for disse uddannelsers værdier, hvor et dynamisk samspil mellem teori og praksis kan bringe uddannelserne på sideordnet niveau med universiteternes bacheloruddannelser.

Lovforslaget om Danmarks Pædagogiske Universitet har til formål at etablere et nyt universitet, som samler og danner ramme for en styrkelse og et kvalitetsløft af den pædagogiske forskning, og som skal have hovedvægt på forsker-, kandidat- og masteruddannelser. Forslaget indebærer derfor en regionalisering af efter- og videreuddannelsesopgaver til og med diplomniveau til Centre for Videregående Uddannelser, som både kan sikre en høj kvalitet og et direkte samspil mellem grund-, efter- og videreuddannelsesniveauet og forskningsbaseret viden. I lovforslaget forpligtes universitetet til at sikre CVU'er inden for det pædagogiske område forskningstilknytning gennem et tæt samarbejde om udviklingsopgaver m.v. I overensstemmelse hermed får Centre for Videregående Uddannelser med nærværende lovforslag bedre mulighed for at samarbejde med både DPU og andre universiteter og forskningsmiljøer.

Lovforslag om et videreuddannelsessystem for voksne, som ventes fremsat senere, vil skabe attraktive videreuddannelsesperspektiver for personer, som vælger en kort eller mellemlang videregående uddannelse ved at etablere en videreuddannelsesvej via diplom- og masteruddannelser.

Undervisningsministeren har i denne samling også fremsat et lovforslag, som skal sikre et repræsentativt demokrati for studerende på uddannelsesinstitutionerne, jf. lovforslag nr. L 98, Folketinget 1999-2000. De deri foreslåede ændringer af lov om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. (»selvejeloven«) vil komme til at gælde for Centre for Videregående Uddannelse, jf. bl.a. nedenfor, afsnit 3.

1.2. Lovforslagets uddannelsespolitiske begrundelse

Kvantitativ og kvalitativ udbygning og udvikling af den professions- og erhvervsrettede videregående uddannelsessektor er det langsigtede perspektiv. I mellemlange videregående uddannelsers grundstruktur

indgår en vekselvirkning mellem teori og praksis, der skaber grundlag for en umiddelbar overgang til at udøve bestemte erhvervsfunktioner. Grundstrukturen er et stærkt grundlag for livslang læring, og dette lovforslag sigter mod at styrke disse uddannelser ved at styrke deres institutionelle ramme.

Det er en grundlæggende uddannelsespolitisk opgave at sikre en variation i det samlede videregående uddannelsesudbud, der kan matche variationen i de unges uddannelsesønsker. Videregående uddannelser, hvor læring og kompetenceopbygning sker gennem en vekselvirkning i selve uddannelsesforløbet mellem teori og målrettet praktik i tilknytning hertil, udgør et relevant og attraktivt videregående uddannelsesstilbud til unge, hvor et bestemt erhvervsstige spiller en afgørende rolle for uddannelsesvalget, og til unge, som netop lægger vægt på den læring, der udspringer af teoriens møde med praksis. De professionsrettede videregående uddannelser giver tillige en umiddelbar funktionsdygtighed, som er meget efterspurgt blandt aftagerne.

Kvantitativ og kvalitativ udbygning af disse uddannelser er afgørende inden for den kommunale og amtslige servicesektor, som hidtil har været hovedaf-tager af færdiguddannede med mellemlang videregående uddannelse. I relation til det private arbejdsmarked spiller det imidlertid også en stor rolle, at den viden og de færdigheder, der opnås i uddannelsesforløbet, er umiddelbart omsættelig og værdiskabende i udvikling af produkter, processer, marketing, økonomistyring og ledelse.

En begrænsning i de nuværende rammer for mellemlange uddannelser er dog deres ofte meget specifikke forløb uden væsentlig indbyrdes sammenhæng og for ringe vægt på inddragelse og anvendelse af ny viden i undervisningen bl.a. baseret på de studerendes selvstændige opgaveløsninger. Dertil kommer, at området er præget af en opdeling af opgavevaretagelsen for henholdsvis grunduddannelserne og efter- og videreuddannelserne, der begrænser mulighederne for indbyrdes samspil og tværgående udvikling. Der er derfor brug for at etablere uddannelsesmæssige og institutionelle rammer, som kan sikre samarbejdet inden for uddannelsesområdet, fremme samarbejdet mellem faggrupperne på arbejdsmarkedet og sikre den nødvendige udvikling af institutionerne som udviklings- og videncentre.

1.3. Den institutionspolitiske begrundelse

Der er i 1998 afleveret to redegørelser om institutionsstrukturen på det videregående uddannelsesområde til Folketinget. Den første redegørelse, »Det 21. århundredes uddannelsesinstitutioner« (»Institutionsre-

degørelse 1«), er fra januar 1998 og blev afgivet af den daværende undervisningsminister. Den anden redegørelse, »De videregående uddannelsers institutionelle struktur« (»Institutionsredegørelse 2«), er fra november 1998 og afgivet af undervisningsministeren og forskningsministeren i fællesskab. Institutionsredegørelse 2 blev behandlet i Folketinget den 4. februar 1999, jf. Folketingstidende 1998-99, Tillæg F, sp. 3546 ff.

Begge redegørelser beskrev og diskuterede institutionsstrukturen på det videregående uddannelsesområde og de problemer, som en struktur med mange, små og spredte videregående uddannelsesinstitutioner indebærer. Institutionsstrukturen på det mellemlange videregående uddannelsesniveau under Undervisningsministeriet udgøres af 102 institutioner placeret i og uden for de fire store universitetsbyer (København, Århus, Aalborg og Odense). På disse 102 institutioner udbydes mellemlange videregående uddannelser inden for de pædagogiske, sociale, sundhedsfaglige, tekniske og merkantile områder m.v. fordelt således:

- 57 institutioner på det pædagogiske uddannelsesområde.
- 4 institutioner på det sociale uddannelsesområde.
- 32 institutioner på det sundhedsfaglige uddannelsesområde.
- 7 institutioner på det teknisk-merkantile uddannelsesområde.

Ud over disse institutioner er der Danmarks Journalisthøjskole, der har hjemmel i en selvstændig lov, og Den Grafiske Højskole, som er godkendt efter selvejeloven. Institutionerne har i 1998 et samlet grundlag på ca. 67.000 studerende med en årlig tilgang af 22.000 studerende. De pædagogiske uddannelsesinstitutioner uddanner halvdelen af områdets studerende og udgør over 1/2 af det samlede institutionsområde og 2/3 af institutionsområdet, hvis man fraregner de 24 amtslige sundhedsfaglige uddannelsesinstitutioner. De mellemlange videregående sundhedsuddannelser uddanner ca. 20 pct. af det samlede MVU-områdets studerende, mens antallet af sundhedsuddannelsesinstitutionerne udgør 1/4 af det samlede antal institutioner. Af de 32 MVU-sundhedsinstitutioner udgør sygeplejeskolerne de 21, altså ca. 3/4 af det sundhedsfaglige institutionsområde

Til disse grunduddannelsesinstitutioner kommer institutioner for efter- og videreuddannelse, herunder tre pædagogiske (bl.a. Danmarks Erhvervspædagogiske Læreruddannelse) og tre sundhedsfaglige institutioner. Danmarks Lærerhøjskole (DLH) og Danmarks Pædagoghøjskole (DPH) varetager gennem afdelings-

opbygning regionale uddannelsesforpligtelser inden for efter- og videreuddannelsen af henholdsvis lærere og pædagoger.

På det sundhedsfaglige uddannelsesområde har Undervisningsministeriet ansvaret for uddannelserne. Ansvaret for driften af de 21 sygeplejeskoler og de 3 radiografiskoler er imidlertid placeret i amtskommunalt regi, mens ansvaret for de øvrige sundhedsfaglige mellemlange uddannelser og driften heraf er placeret i statsligt regi. Det er helt afgørende, at denne opdeling af ansvaret ikke skaber barrierer for et samarbejde på tværs heraf. En opdeling af de sundhedsfaglige uddannelsesinstitutioner i en gruppe på 24 og en anden gruppe på 8 begrænser udviklingsmulighederne i begge grupper. En begrænsning af samarbejdsmulighederne med de mange og betydningsfulde amtskommunale sundhedsuddannelsesinstitutioner afskærer samtidig mulighederne for synergieffekt og kvalitetsudvikling gennem et tættere samarbejde mellem det sundhedsfaglige, det sociale og det socialpædagogiske fagområde til skade for udviklingen mellem og inden for hvert af fagområderne. Samtidig spiller især sygeplejeskolerne en stor rolle for muligheden for at opbygge stærke institutioner for mellemlange videregående uddannelser både regionalt og i universitetsbyerne. Lovforslaget tilsigter derfor, at de amtslige institutioner ligestilles med de statsfinansierede i relation til CVU-dannelser.

De mange små institutioner med typisk kun én uddannelse og begrænsede udviklingsmuligheder må anses for den alvorligste barriere for udvikling af den styrkeposition, som er nødvendig for, at denne institutionssektor fortsat kan blive en sektor, der udbyder attraktive og tidssvarende uddannelser, som ønskes af de studerende og aftagere.

Den nye CVU-institutionsform vil muliggøre en ny institutionsstruktur, hvor regional koncentration af kræfterne kan ske samtidig med bevarelse af de lokale udbudssteder og lokal kompetence. Overordnet set er der tale om, at vægten i institutionernes arbejde forskydes i retning af samarbejde og arbejdsdeling mellem uddannelsesstederne inden for fælles tværgående mål fremfor konkurrence mellem uddannelsesinstitutioner om de studerende. Tilsvarende omstillinger foregår på erhvervsskoleområdet, hvor reformer sigter imod en forankring af opgaverne hos færre og stærkere institutioner og på universitetsområdet gennem Syddansk Universitet, således at der inden for stærkere institutionsdannelser med flere uddannelsessteder sker en fokusering på varierende regionale styrkepositioner.

1.4. Den regionalpolitiske begrundelse

De nuværende institutioners begrænsede størrelse gør det vanskeligt at fastholde og videreudvikle attraktive, brede og fagligt stærke studiemiljøer, som kan understøtte en regional kompetenceopbygning og modvirke tendensen til, at de unge i stigende grad søger mod universitetsuddannelserne og de fire store universitetsbyer. Denne tendens i søgningsmønsteret kan på sigt true selve grundlaget for sektoren og muligheden for at indfri regeringens målsætning om, at 50 pct. af en ungdomsårgang skal gennemføre en videregående uddannelse.

Hertil kommer risikoen for, at der sker et yderligere fald i søgningen til de mindre institutioner som følge af, at de små årgange slår igennem på det videregående uddannelsesniveau i de kommende år frem til ca. år 2005.

Problemerne med at sikre et stabilt og højt søgningsgrundlag har især et regionalt aspekt. Knap 50 pct. af alle videregående uddannelsesinstitutioner, herunder samtlige universiteter (bortset fra Syddansk og Aalborg Universitets afdelinger i Syd- og Sønderjylland), er i dag placeret i eller omkring de fire store universitetsbyer, København, Århus, Odense og Aalborg, og ca. 80 pct. af de studerende læser i disse byer. Den centrale problemstilling i de omtalte redegørelser til Folketinget var derfor, om det var muligt ud fra faglige og regionale hensyn at iværksætte initiativer, som kan sikre, at de regionale uddannelsesmiljøer bevares og videreudvikles som selvstændige og profilerede uddannelsesmiljøer.

I et regionalt perspektiv spiller det en stor rolle, at hovedparten af den offentlige service betjener befolkningen uden for de fire store universitetsbyer, og at Danmarks erhvervsstruktur er domineret af små og mellemstore virksomheder fordelt over hele landet.

Uden egne uddannelsesinstitutioner vil skoler, hospitaler og offentlig service i øvrigt samt private virksomheder let få mangel på arbejdskraft og let tilgængelige muligheder for efter- og videreuddannelse. Desuden er regionalt placerede uddannelsesinstitutioner en betingelse for et tæt samspil mellem virksomhederne og de professions- og erhvervsrettede uddannelser. Disse institutioner kan som regionale udviklings-, uddannelses- og videncentre blive et afgørende bidrag til at sikre en veluddannet befolkning samt et bæredygtigt og dynamisk erhvervsliv, jf. også nedenfor.

1.5. Den udviklingsorienterede begrundelse

Redegørelserne fremhævede de monofaglige institutioners store styrke i forhold til kravene om at ud-

danne medarbejdere med en høj faglighed og en umiddelbar funktionsdygtighed. Redegørelserne påpegede samtidig, at den monofaglige institutionsstruktur og de lovgivningsmæssige rammer for de eksisterende mellemlange uddannelser understøtter meget specifikke forløb uden indbyrdes sammenhæng på tværs og på langs af uddannelserne.

Samling af flere uddannelser inden for én større og stærkere institution vil give et styrket udgangspunkt for en udviklingsbaseret, herunder for at:

- Igangsætte udviklingsopgaver, der kan sætte fagligheden ind i en større anvendelsesmæssig og tværfaglig sammenhæng.
- Forny eksisterende uddannelser, herunder efter- og videreuddannelser, som honorerer kravene til et tværgående perspektiv, opblødning af faggrænser og etablering af en større fleksibilitet på arbejdsmarkedet.
- Udvikle nye uddannelser, herunder efter- og videreuddannelser, der er relevante for bl.a. aftagerne på erhvervmæssige vækstområder, f.eks. service-, sundheds- og IT-området.
- Give et bedre grundlag for at igangsætte målrettede udviklingsarbejder i samarbejde med regionale virksomheder og offentlige institutioner samt forskningsinstitutioner.
- Skabe tættere tilknytning til relevante forskningsmiljøer med henblik på at sikre uddannelsesmiljøerne nem, hurtig og løbende adgang til den nyeste forskningsbaserede viden inden for fagområdet.

Denne udviklingsbaseret vil skabe grundlaget for et fagligt kvalitetsløst af uddannelserne og for udvikling af uddannelsesinstitutionerne til regionale udviklings- og videncentre for praksisrelevant viden og formidling til brugere og aftagere i regionen. Som regionale udviklings- og videncentre skal CVU'erne også kunne løse opgaver for eksterne rekvirenter. Det kan være opgaver, som kræver et fagligt niveau eller en faglighed, som rekvirenter ikke selv råder over. Centeret kan også inddrage universiteterne i opgaveløsningen. Et skolevæsen eller et hospital kan f.eks. rekvirere faglig pædagogisk henholdsvis sundhedsfaglig ekspertise til at løse en specifik udviklingsopgave. Eller en privat virksomhed kan bede om bistand til at løse f.eks. en ergonomisk opgave, en pædagogisk formidlingsopgave eller en social opgave om f.eks. kulturforskelle. Rekvirenterne kan også være faglige organisationer, interesseorganisationer, folkelige bevægelser, frivillige hjælpeorganisationer, private og offentlige fonde m.v. Sådanne rekvirerede udviklingsopgaver vil være med til at bevare og styrke institutionernes professionsorientering og udadvendthed og

vil skabe nye udviklingsmuligheder for CVU'ernes medarbejdere.

Placeringen af grunduddannelse og efter- og videreuddannelse i samme institution understøtter centrenes udviklingsdimension. Efter- og videreuddannelsesaktiviteterne vil være en platform for tilbagemeldinger fra aftagere og færdiggjorte om grunduddannelsernes kvalitet og relevans, som institutionerne kan bruge til løbende tilpasning og fornyelse af uddannelserne. Placeringen vil også skabe en synergieffekt, der kan øge kvaliteten i grund-, efter- og videreuddannelsen.

Dannelsen af færre, større og fagligt bredere centre skaber desuden grundlag for, at uddannelsesområdet pålægges en forpligtelse til »forskningstilknytning«. Denne opnås ved samarbejde med et eller flere forskningsmiljøer, der skal sikre, at nye forskningsresultater inddrages i uddannelserne, og at forskningsmiljøerne understøtter centrenes udviklingsbaseret, herunder udvikling af undervisernes kvalifikationer gennem efter- og videreuddannelse. Centre for Videregående Uddannelse vil i kraft af deres størrelse, opgaver samt praksisrelaterede viden kunne fremstå som mere attraktive samarbejdspartnere for forskningsmiljøerne end enkeltstående institutioner. Etableringen af Centre for Videregående Uddannelse åbner for en række nye opgaver for alle universiteter - ikke kun for Danmarks Pædagogiske Universitet, som direkte i lovgivningen pålægges en forpligtelse til at medvirke til CVU'ernes forskningstilknytning. Samarbejdet med universiteterne kan bidrage til et kvalitetsløft og en tættere forbindelse mellem forskning og praksis.

Centrenes forpligtelse til udviklingsbaseret og forskningstilknytning vil blive understøttet med økonomiske midler, som centrene kan råde over bl.a. til køb af forsknings-, undervisnings- og udviklingsydelser ved universiteter og andre forskningsmiljøer.

Den konkrete udmøntning af forskningstilknytningsforpligtelsen, dvs. beslutning om de konkrete initiativer, prioriteringen af midlerne og valget af konkrete samarbejdspartnere til de enkelte initiativer, foretages lokalt på det enkelte CVU. Centerets mangesidige opgaver og brede faglige profil medfører, at forskningstilknytningen kan tilrettelægges gennem brede kontakter til flere universiteter og andre forskningsmiljøer.

CVU'ernes forskningstilknytning og udviklingsforpligtelse kan bl.a. udmøntes gennem:

- At de enkelte centre udfører udviklingsopgaver.
- At de enkelte centre indgår samarbejdsaftaler med en forskningsinstitution om, hvilke uddannelses-

forsknings- og udviklingsydelser m.v. institutionen skal levere.

- At de enkelte centre og deres medarbejdere tilbydes adgang til forskningsbiblioteksdata-baser og internationale søgeregistre.
- At centerets medarbejdere tilbydes skræddersyet on-line information om den nyeste forskning, nye undervisningsmaterialer m.v. inden for den pågældendes område.
- At undervisere på CVU'er med fornøden faglig baggrund gennemfører en forskeruddannelse ved et universitet.
- At undervisere på CVU'er gennemfører en kandidat- eller masteruddannelse på et universitet.
- At undervisere på CVU'er deltager i efteruddannelsesforløb på et universitet efter aftale med det aktuelle CVU.
- At CVU'er kan inddrage universiteter, sektorforskningsinstitutioner eller universitetshospitaler i udviklingsprojekter og til undervisning om aktuel forskning af særlig relevans.
- At undervisere ved CVU'er kan deltage i relevante forsknings- og udviklingsprojekter ved universiteter, sektorforskningsinstitutioner eller universitetshospitaler.
- At CVU'ets udviklingsråd har deltagelse af universiteter og evt. sektorforskningsinstitutioner og universitetshospitaler.

2. Det lovforberedende arbejde

2.1. Opfølgning på drøftelse i Folketinget

Efter debatten i Folketinget d. 4. februar 1999, jf. oven for under 1.3., blev der arbejdet videre med at udvikle idégrundlaget for etableringen af Centre for Videregående Uddannelse - ikke mindst blandt institutionerne selv.

Det stod klart, at CVU-etableringer måtte tage udgangspunkt i de nuværende institutioner som uddannelsessteder og bevare den styrke, som disse besidder. Samtidig skulle den nye institutionsform have den nødvendige styrke til at kunne bære visionen om et nyt udviklingspotentiale og et samlet kvalitetsløft igennem. Udgangspunktet for CVU-institutionsformen blev således en ambition om at skabe en institutionsform, som kunne indfri flere mål:

- Centre for Videregående Uddannelse skal samle uddannelsesmiljøer i centre, der bevarer de eksisterende uddannelsessteder og de videregående uddannelsesstilbuds geografiske forankring og tilknytning til lokalområdet.

- Centre for Videregående Uddannelse skal skabe en ny dynamik samtidig med, at de bevarer dynamikken i de eksisterende uddannelsesmiljøer.

Ministeren fremlagde derfor og drøftede en model for partnerskabsinstitutioner på møder med uddannelsesinstitutionerne og desuden i en række regionale møder med repræsentanter fra både amter, kommuner og regionalt placerede offentlige og private virksomheder. Dialogen med institutionerne og den brede kreds af interessenter har på afgørende vis bidraget til udvikling og præcisering af den model, som fremlægges i dette lovforslag.

I lovforslaget er et Center for Videregående Uddannelse en kvalitetsbetegnelse, der er forbeholdt egentlige institutioner (juridiske personer) med fælles ledelse, økonomi og personale. Godkendelsen som CVU gives på baggrund af en samlet vurdering af institutionens udbud af uddannelser, herunder den faglige bredde, studentergrundlaget, lærerbemanding, herunder profil og fleksibilitet, uddannelses- og institutionskvalitet, varetagelse af udviklingsopgaver, samarbejdsrelationer og institutionens udviklingsmuligheder. Ministerens godkendelse sker dermed på baggrund af en samlet vurdering af institutionen og dens muligheder for at kunne løfte de opgaver, som et CVU skal løse, herunder vurdering af, om institutionen kan godtgøre, at den er godt på vej til at kunne indfri disse krav i kraft af en igangsat udviklingsproces.

Der vil være tre måder, en institution kan blive til et Center for Videregående Uddannelse på:

1. En CVU-godkendelse vil kunne gives til en selvejende institution, der er resultat af en sammenlægning mellem flere institutioner. Dette er normalmodellen.

2. En CVU-godkendelse vil i en afgrænset periode kunne gives til en ny selvejende institution, der oprettes af selvstændige MVU- eller KVU-institutioner, m.h.p. senere opløsning af de deltagende selvejende institutioner ved sammenlægning med den nye institution (betinget CVU-godkendelse). CVU-godkendelsen gives til den nye selvejende institution på den betingelse, at de stiftende institutioner senest inden udløbet af en 3-årig periode lægger sig sammen med den nye institution. Med denne model har Undervisningsministeriet imødekommet de institutioner, der har ønsket en overgangsmodel, hvor parterne afprøver CVU-modellen for en periode inden for en tilpasset partnerskabsmodel fremfor umiddelbar sammenlægning.

3. Endelig vil en godkendelse som Center for Videregående Uddannelse undtagelsesvist kunne gives til en enkeltstående MVU-uddannelsesinstitution med

tilstrækkelig tyngde, faglig bredde og udviklingspotentiale. I betragtning af det grundlæggende formål med lovkomplekset vil det have formodningen imod sig, at institutioner vil kunne blive CVU i sig selv, dvs. uden sammenlægning med andre. Modellen kan imidlertid være vejen for f.eks. en ingeniørhøjskole, forudsat at den fornødne institutionsudvikling og bredde i uddannelsesstilbud og aktiviteter kan begrunde det. Også ingeniørhøjskolerne vil dog kunne forbedre grundlaget for en evt. CVU-godkendelse gennem sammenlægninger med relevante uddannelsesinstitutioner samt evt. modtagelse af KVU-dele fra erhvervsskoler.

I lovforslagets grundlæggende model dannes et CVU således af flere institutioner ved sammenlægning, men med videreførelse af den enkelte institution som »partner« i centeret ved bevarelse af uddannelsesstedet på egen lokalitet, med egen identitet og egne beføjelser under den fælles ledelse.

I første række ønskes Centre for Videregående Uddannelse etableret mellem institutioner, der arbejder inden for beslægtede fagområder, og hvor der umiddelbart er størst mulighed for synergieffekter inden for såvel efter- og videreuddannelse som mellem grunduddannelserne.

Lovforslagets udgangspunkt for fastsættelse af kompetencefordelingen mellem det centrale CVU-niveau og det lokale niveau har været at sikre et nærhedsprincip omkring beslutningskompetencen i grunduddannelsen, som et fornuftigt princip i både demokratisk og økonomisk forstand. Den konkrete udformning af kompetencefordelingen fastsættes imidlertid af de deltagende institutioner inden for rammerne af en vejledning eller en standardvedtægt, som vil blive forhandlet med relevante aktører, herunder bestyrelsesforeninger.

Der skal fastsættes rammer for, hvordan partnerne kan bevare indflydelse på de værdier, de bringer ind i centerets fællesskab, samtidig med at nye værdier skal udvikles og integreres med oprindelseskapitalen. Værdier omfatter i den sammenhæng både uddannelsesstedernes placering, det faglige miljøes identitet og profil, kapitalinstitutionen, de fysiske rammer og ikke mindst personalet og institutionens samlede videnressourcer. De enkelte institutioner, der indgår aftale om sammenlægning, fastsætter selv i sammenlægningsplanen og i den nye institutions vedtægt de vilkår, sammenlægningen skal ske på, herunder hvilke ansvar, opgaver og kompetencer, der skal tillægges de lokale partnere, og hvilke råd og organer der skal nedsettes på centralt og lokalt niveau. Aftalen kan også, hvis parterne ønsker det, omfatte særlige vilkår og be-

tingelser, der kan medvirke til at fastholde og videreudvikle de deltagende institutioners profil, identitet og faglighed, herunder afklaring af, om partnerne skal ledes af studiebestyrelser eller direkte af CVU-ledelsen, jf. i øvrigt bemærkningerne til de foreslåede §§ 27 e og 27 f i selvejeloven.

Det er således ikke muligt at opnå alle den nye institutionsforms fordele, samtidig med at alle selvstændighedens karaktertræk bevares. Overgangen til CVU-status kræver en aktiv stillingtagen til og et valg mellem den kendte institutionsform af enkeltstående institutioner for mellemlange videregående uddannelser og den nye CVU-institutionsform. Omvendt fastholder CVU-institutionsformen netop nødvendigheden af at kunne videreføre mangfoldigheden, den lokale dynamik og den regionale fordeling i en ny institutionsstruktur. CVU-konstruktionens ambition er netop at forene det store og det lille miljøes styrker gennem en bevarelse af råderum og initiativ på det lokale niveau. Den enkelte partners egen identitet kan fortsætte i den nye CVU-konstruktion, men må ikke hindre, at der også udvikles nye dimensioner inden for fællesskabet.

Valget af institutionsform træffes af de enkelte institutioner på baggrund af institutionens egen vurdering af, hvilken institutionsform de anser for den bedste egnede i alle henseender til at møde de udfordringer, som uddannelsen og den enkelte institution står over for. I valget indgår hensynet til både de værdier, institutionen råder over i udgangssituationen, og idégrundlaget, intentionen og planer med den nye institutionsform.

2.2. Særligt om det pædagogiske uddannelsesområde

I processen med udformning af CVU-konstruktionen har der været ført særlige drøftelser med det pædagogiske uddannelsesområde, dels pga. områdets betydning målt ved antal institutioner, studenterbestand og tilgang, dels med henblik på at undersøge mulighederne for en regionalisering af efter- og videreuddannelse på dette område. Det blev gjort klart, at det langsigtede mål for omlægningen af institutionsstrukturen ikke måtte svække det kortsigtede mål om sikring af en udlægning af efter- og videreuddannelserne fra Danmarks Lærerhøjskole og Danmarks Pædagogiske Højskole i stabile institutionsformer, der kan videreføre den nuværende kvalitet og regionale dækning af lærernes og pædagogerne efter- og videreuddannelse.

Undervisningsministeriet opfordrede derfor i april 1999 lærer- og pædagogseminarierne til i regionale grupper efter institutionernes eget valg at drøfte mulighederne for at etablere et antal regionalt fordelte

CVU'er efter en partnerskabsmodel. Hvert center skulle under alle omstændigheder omfatte både lærer- og pædagoguddannelse fra mindst to forskellige eksisterende seminarier, men kunne evt. tillige omfatte andre beslægtede uddannelser. Dette særlige krav blev fremført for at sikre, at CVU'er på det pædagogiske uddannelsesområde kunne varetage en samlet udlægning af efter- og videreuddannelsesopgaverne fra DPH og DLH. Set i relation til muligheden for at skabe et bæredygtigt grundlag for udbud af efter- og videreuddannelser til afløsning af lærerhøjskolens og pædagoghøjskolens hidtidige udbud fandt undervisningsministeren, at denne opgave højst kunne udlægges til omkring 10 sådanne CVU'er.

Seminarierne svar på høringen over lovudkastet viste også en generel tilslutning til CVU-lovforslagets mål, herunder for udlægning af de pædagogiske efter- og videreuddannelser ved afdelingerne under DLH og DPH. Men samtidig afdækkede høringssvarene meget store variationer mellem og inden for de enkelte regionale grupperinger i den faktiske parathed til at medvirke til dannelse af CVU'er efter lovudkastets modeller. Tilbagemeldingerne spændte fra tilkendegivelser fra nogle seminarier om umiddelbar parathed til at indgå i et ubetinget CVU til tilkendegivelser af, at man ønskede at fortsætte som enkeltstående seminarium, og der blev efterlyst supplerende modeller til de modeller, som lovudkastet indeholdt, herunder samarbejdsmodeller, der ikke medførte sammenlægning.

Da det er af central betydning, at efter- og videreuddannelsesvirksomheden ved DLH's og DPH's afdelinger kan udlægges og videreføres med en stabil institutionsforankring på CVU-niveau, er der i lovforslagene sikret mulighed for, at såvel hensynet til en forsvarlig udlægning som til de enkelte seminariers forskellige parathed til sammenlægning kan tilgodeses inden for lovforslagenes rammer.

Lovforslaget om DPU fastsætter de særlige krav, som et CVU skal opfylde ud over de generelle CVU-krav for at få udlagt efter- og videreuddannelsesaktiviteter til og med diplomniveau fra DLH og DPH. Disse særlige krav skal sikre, at udlægningen sker til stabile institutioner, der har det nødvendige volumen og bredde til at føre opgaven videre på samme niveau som i dag. Men samtidig sikrer lovforslagene, at enkeltstående seminarier kan tilknyttes CVU'erne ved samarbejdsaftaler. Der henvises til § 24 i lovforslaget om DPU og de særlige bemærkninger i tilknytning hertil og til den foreslåede § 27 c i selvejeloven, jf. § 1, nr. 7, i nærværende lovforslag, og de særlige bemærkninger i tilknytning hertil.

2.3. Særligt om det sundhedsfaglige uddannelsesområde

Det har været centralt for både regeringen og Amtsrådsforeningen at sikre, at lovforslaget også skaber mulighed for CVU-dannelser, der inddrager de amtslige sundhedsuddannelser, dvs. sygeplejerske- og radiografuddannelsen, således at også den sundhedsfaglige uddannelsessektor som helhed og regionalt får samme udgangspunkt for at styrke kvaliteten i uddannelserne, som lovforslaget tilsligter. Repræsentanterne fra de amtslige sundhedsuddannelsesinstitutioner og fra interessenter i tilknytning hertil har lagt samme vægt på at sikre denne mulighed, og også repræsentanter fra de socialfaglige og pædagogiske fagområder har bl.a. i høringssvarene fremhævet betydningen af, at CVU-lovforslaget åbner for øgede samarbejdsmuligheder på tværs af det socialfaglige, det pædagogiske og det sundhedsfaglige uddannelsesområde. Specielt betragtes det som afgørende, at sygeplejerskeuddannelsen som den største uddannelse inden for sundhedsuddannelserne sikres muligheder for deltagelse i CVU-dannelser sammen med de øvrige mellem lange videregående uddannelser, samtidig med at amternes indflydelse på og økonomiske ansvar for uddannelsen bevares fuldt ud.

Lovforslaget åbner på den baggrund mulighed for forskellige modeller for placering af amtslige sundhedsuddannelser i CVU'er. Modellerne kan i princippet spænde fra rene samarbejdsaftaler om afgrænsede opgaver til driftsoverenskomster, der giver de amtslige skoler, hvad der svarer til partnerskabsstatus. I de rene samarbejdsaftaler kan det pågældende amt og et CVU indgå samarbejdsaftaler om begrænsede opgaver, f.eks. efter- og videreuddannelse, udviklingsbase-ring og forskningstilknytning. Samtidig lægges der op til, at det pågældende amt og CVU'et kan indgå en driftsoverenskomst kombineret med et tillempet partnerskabsbegreb for de amtskommunale uddannelser, som tager højde for den særlige ansvarsfordeling.

Der foreslås således i loven givet hjemmel til, at der i en udvidet driftsoverenskomst kan oprettes studiebestyrelser og ansættes studierektor for de amtslige uddannelser, som amterne får mulighed for at udpege medlemmer til. Det forudsættes, at amtet under alle omstændigheder er repræsenteret i CVU-bestyrelserne for sundhedsfaglige CVU'er i kraft af deres rolle som aftager af de færdiguddannede.

Der er enighed med Amtsrådsforeningen om, at processen for det videre arbejde er opdelt i følgende trin:

- Afklaring vedrørende lovgrundlag - lovens vedtagelse.

- Afklaring af sygeplejerske- og radiografuddannelserne i forhold til lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser m.v. («sосу-loven»).
- Reformen af de sundhedsfaglige uddannelser.
- Udarbejdelse i samarbejde med Amtsrådsforeningen af en vejledning til institutioner og amter om de nærmere regler for amtslige uddannelsers tilknytning til Centre for Videregående Uddannelse.
- Konkrete drøftelser om etablering af CVU'er inden for det sundhedsfaglige område.

I forbindelse med de konkrete drøftelser er det de statsfinansierede uddannelser og deres institutioner på grunduddannelsesniveaue, såsom terapeut-, bioanalytiker- og jordemoderuddannelserne, der er direkte relevante partnere i forbindelse med de amtslige videregående uddannelser. Hertil kan komme pædagogseminarier samt de sociale højskoler. Da de statsfinansierede sundhedsuddannelser kun er placeret i universitetsbyerne samt Næstved, Esbjerg og Holstebro, vil der i 7 amter ikke være mulighed for rene CVU-dannelser inden for det sundhedsfaglige område inden for amtet. Derfor kan samarbejdsaftaler i mange tilfælde være mere relevante end egentlige driftsoverenskomster. Det er vigtigt, at CVU'er med en væsentlig sundhedsfaglig profil i videst muligt omfang inddrager sygeplejerskeuddannelsen. Hvis selvejende og statslige institutioner for videregående sundhedsuddannelse i en region således ønsker at danne et Center for Videregående Uddannelse, forudsættes det derfor, at de relevante amter inddrages i drøftelserne herom, således at det allerede i forbindelse med centerets etablering afklares, om de er interesseret i at få tilknyttet de amtslige uddannelser til centeret og på hvilke vilkår.

2.4. Særligt om de korte videregående uddannelser

I forbindelse med debatten af »institutionsredegørelse 2« blev det fra regeringens side tilkendegivet, at institutionsstrukturen fortrinsvis skal gå i retning af centerdannelser på såvel MVU-området som KVVU-området. På KVVU-området betegnes en centerdannelse »akademi«. Akademier er knyttet til erhvervsskolerne, idet disse udbyder KVVU-uddannelserne.

I forlængelse af arbejdet med at etablere grundlaget for Centre for Videregående Uddannelse er det hensigten at uddybe akademibegrebet i redegørelsen om erhvervsskolernes institutionelle struktur, som forventes afgivet foråret 2000.

Redegørelsen vil tage udgangspunkt i de seneste års uddannelses- og institutionsreformer, som - foruden lovforslaget om Centre for Videregående Uddannelser og de øvrige lovforslag nævnt oven for under afsnit 1.1. - også omfatter reformen af de korte videre-

gående uddannelser, reformen af erhvervsuddannelserne og reformen af efter- og videreuddannelsessystemet for voksne.

Med afsæt i disse reformer og andre relevante temaer vil erhvervsskolernes fremtidige institutionelle struktur blive beskrevet og vurderet. Redegørelsen vil også komme ind på relationerne til institutionsstrukturen på MVU-området, og der vil for akademidannelserne også blive lagt vægt på betydningen af at etablere uddannelsesmiljøer med videncenterfunktioner og udviklingsopgaver i et samarbejde med såvel erhvervsvirksomheder som teknologiske servicecentre m.v.

3. Lovforslagets indhold i hovedtræk

Lovforslaget omfatter i første række et nyt kapitel 7 a om Centre for Videregående Uddannelse i selvejeloven. De fleste institutioner for mellemlange videregående uddannelser er i forvejen direkte eller gennem henvisning omfattet af loven, herunder lovens ledelsesmodel, der indebærer en klar ansvarfordeling mellem bestyrelsen, den daglige leder og interne organer. Centrene får dermed fordelene af selvejelovens institutionsform og dens fleksibilitet mht. bl.a. kapitalforvaltning og bygningsadministration, som vil give ledelsen de administrative og økonomiske beføjelser, der er nødvendige for, at et center kan fungere med dynamik og handlekraft.

CVU-kapitlet i lovforslaget fastsætter for det første, hvilke krav og forudsætninger institutioner skal leve op til for at blive godkendt som CVU, og for det andet de særlige forhold i centerets organisation og ledelsesstruktur, som gælder, hvis et CVU etableres ved sammenlægninger af eksisterende institutioner, der fortsætter i et partnerskab.

Det indgår i demokratilovforslaget, jf. oven for, afsnit 1.1., at der i tilknytning til institutioner efter selvejeloven skal oprettes et råd for de studerende. Dette vil også gælde for CVU'er.

Ministeren godkender et Center for Videregående Uddannelse efter en samlet kvalitativ vurdering af initiativet. Der vil være tre måder, et CVU kan etableres på:

- 1) En CVU-godkendelse vil kunne gives til *en selvejende institution, der er resultat af en sammenlægning mellem flere institutioner*. Denne partnerskabsmodel udgør lovforslagets *normalmodel*, jf. nedenfor.
- 2) En CVU-godkendelse vil i en 3-årig periode kunne gives til *en ny selvejende institution, der oprettes af selvstændige MVU- eller KVU-institutioner, m.h.p. senere sammenlægning af de delta-*

gende selvejende institutioner med den nye institution (betinget CVU-godkendelse). Der er tale om en overgangsmodel for institutioner, hvis ledelse ønsker at afprøve, hvordan det er at indgå i et CVU, inden den endelige beslutning tages. CVU-godkendelsen gives til den nye selvejende institution på den betingelse, at de stiftende institutioner - der her foreløbig vedbliver med at være selvstændige institutioner - senest inden udløbet af fristen på 3 år lægger sig sammen med den nye institution. De stiftende institutioner beholder indtil sammenlægningen med den nye institution deres egen kapital og kan tage kapitalen med ud, hvis de ikke længere ønsker at indgå i fællesskabet. Bortset herfra fastlægges de nærmere relationer mellem institutionerne ved en aftale, der skal godkendes af ministeriet. De stiftende institutioner fungerer i overgangsperioden med deres nuværende rektorer og bestyrelser, men det forudsættes samtidig, at de afskriver sig dele af deres hidtidige ledelseskompetencer til fordel for CVU'ets ledelse. Ministeriet vil påse, at CVU'ets virke i overgangsperioden kommer til at ligne normalmodellen mest muligt. De fulde fordele ved CVU-dannelsen, herunder den øgede handlenfrihed, som et større kapitalgrundlag indebærer, opnås først, efterhånden som de stiftende institutioner sammenlægges med CVU'et.

- 3) En godkendelse som Center for Videregående Uddannelse kan endelig ganske undtagelsesvist gives til *en enkeltstående MVU-uddannelsesinstitution med tilstrækkelig tyngde, faglig bredde og udviklingspotentiale*. I betragtning af det grundlæggende formål med lovkomplekset - opgradering af den samlede professionsrettede mellemlange videregående uddannelsessektor - og de mange små institutioner inden for området vil det have formodningen imod sig, at institutioner vil kunne blive CVU i sig selv, dvs. uden sammenlægning med andre.

Ved CVU-godkendelsen vil der blive taget særligt hensyn til videreførelse og udvikling af stærke miljøer uden for universitetsbyerne, herunder at styrken kan opnås gennem bredere CVU-dannelser end i universitetsbyerne.

Der skal i tilknytning til et CVU nedsættes et udviklingsråd, som skal rådgive om og koordinere samarbejdet om udviklingsbasering og forskningstilknytning, samt etableres et eller flere efter- og videreuddannelsesudvalg med eksterne repræsentanter for aftagerne til at formidle samarbejdet med disse. For CVU'er med lærer- og pædagoguddannelser forud-

F. t. l. vedr. selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.

sættes bl.a. de kommunale afdelinger repræsenteret, som det er tilfældet i dag i de regionale udvalg for lærernes efteruddannelse.

Centerets vedtægt, som vil indgå som grundlag for centerets etablering, er af stor betydning for, hvordan partnerskabet i et CVU baseret på normalmodellen, jf. model 1 oven for, udfoldes i praksis. De stiftende institutioner har således en afgørende indflydelse herpå, foruden at lovforslaget i sig selv lægger nogle rammer.

Lovforslaget muliggør, at der i tilknytning til de enkelte MVU- og KVVU-institutioner, der indgår i en sammenlægning (partnere), etableres en stilling som *studieinspektør*, som efter bemyndigelse fra bestyrelsen og rektor leder det lokale uddannelsessted, og en *studiebestyrelse*, som bl.a. får til opgave at godkende studieordninger for grunduddannelserne ved det lokale uddannelsessted og på anden måde værne om og videreføre den identitet og profil, som partnerne står for. De pågældende ledere og organer kan for det enkelte center benævnes anderledes, hvis det bestemmes i vedtægten og godkendes i Undervisningsministeriet. Man kan således forestille sig, at en partner, som tidligere har været et seminarium, lokalt ledes af en *seminariebestyrelse* og en *seminarieinspektør*.

CVU-bestyrelsens sammensætning fremgår af centerets vedtægt. Det kan heri bestemmes, at studiebestyrelsen for hver partner udpeger et medlem af centerets bestyrelse. Der kan være tale om formanden for studiebestyrelsen, et medlem af denne eller en person, der ikke sidder i studiebestyrelsen. Under alle omstændigheder er det imidlertid fortsat et krav, at CVU'ets bestyrelsessammensætning lever op til selvejelovens krav, og det er CVU'ets ansvar, at dette sker. Hvis et CVU med mange partnere og studiebestyrelser når op på et højt tal for bestyrelsesmedlemmer, må der af hensyn til centerets evne til at fungere etableres et forretningsudvalg for bestyrelsen.

Det forudsættes i lovforslaget, at centerets ledelse (bestyrelse og rektor) delegerer sådanne beføjelser til studiebestyrelserne og -rektor, herunder et økonomisk råderum, så disse kan leve op til deres opgave. Det forudsættes således, at ledelseskompetencer i forhold til grunduddannelserne ved de enkelte uddannelsessteder, herunder f.eks. ansættelse og anvendelse af lærerkræfter, i praksis kan overlades til studieinspektør, og at der kan etableres interne organer på lokal basis til at rådgive denne. De rådgivende organer for medarbejdere og studerende, som i dag er lovpligtige på f.eks. seminarier, jf. lovgivningen herom, kan således udmærket fortsætte i tilknytning til det enkelte uddannelsessted.

Ministeriet godkender CVU'ets vedtægt og vil i den forbindelse påse, om den kompetencedelegering, der fremgår heraf, tilgodeser både hensynet til centerets dynamik og til uddannelsesstedernes ønskede autonomi. Centerets ledelse kan ud over, hvad der fremgår af vedtægten, delegerer yderligere beføjelser til studiebestyrelsen og studieinspektør, ligesom den altid kan trække delegerede kompetencer tilbage, hvis afgørende hensyn til uddannelseskvalitet eller økonomi nødvendiggør det - under respekt for vedtægtens bestemmelser. Ministeren har de reaktionsmuligheder over for CVU-bestyrelsen, der følger af selvejelovens § 10, stk. 2, hvis det viser sig, at forpligtelsen til at sikre uddannelsesstederne en passende autonomi ikke opfyldes.

Et Center for Videregående Uddannelse vil kun kunne nedlægge en partners uddannelsessted, hvis ministeren efter en samlet vurdering, hvori indgår en behovsvurdering, godkender nedlæggelsen.

Modellen indeholder mulighed for, at det optages i sammenlægningsaftalen mellem institutionerne, at pengemidler, som en partner har sparet op som selvstændig institution, bindes til brug for et konkret formål, der vil komme det pågældende uddannelsessted til gode.

Lovforslaget omfatter tillige muligheden for, at et amt med ministeriets godkendelse kan indgå driftsoverenskomst med et Center for Videregående Uddannelse om, at mellemlange videregående uddannelser, som amtet har ansvaret for, udbydes af CVU'et. Ved etablering af CVU'er med en sundhedsfaglig profil må det forudsættes, at muligheden for inddragelse af sygeplejerskeuddannelsen ved sådanne overenskomster bliver undersøgt.

Endelig omfatter lovforslaget en stærk forenkling af den samlede institutionslovgivning, idet hovedparten af institutionerne for mellemlange videregående uddannelser (ingeniørhøjskoler, sociale højskoler, handelshøjskoleafdelinger, seminarier m.v.) efterhånden forudsættes at blive omfattet af selvejeloven.

Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indebærer en omdisponering og ændret bevillingsfordeling som følge af en række statsinstitutioners forventede overgang til selveje, de på sigt sparede grundtilskud til institutioner, der sammenlægges, og omfordeling af midler til efter- og videreuddannelse m.v., der hidtil har været disponeret af afdelingerne ved Danmarks Lærerhøjskole og af Danmarks Pædagoghøjskole.

I forbindelse med etablering af Centre for Videregående Uddannelse med sammenlagte institutioner som

partnere samt betingede CVU'er vil der på kort sigt opstå merudgifter til et nyt ledelsesniveau, opbygning og tilpasning af fælles IT, administrativ omlægning m.v. Grundtilskuddene til alle de sammenlagte institutioner i et CVU foreslås derfor opretholdt som et samlet grundtilskud i en overgangsperiode på 3 år, hvorefter de administrative rationaliseringsgevinster m.v. i forbindelse med CVU-dannelsen må forventes at være opnået. Der tildeles derefter et CVU grundtilskud efter selvejelovens almindelige bestemmelser, dvs. fastlagt på de årlige finanslove. Ved stiftelse af betingede CVU'er, jf. den foreslåede § 27 g i selvejeloven, ydes der ikke særskilt grundtilskud til den nystiftede institution i den 3-årige overgangsperiode, men derimod et samlet grundtilskud svarende til grundtilskud til hver af de stiftende institutioner. Omvendt ydes der i denne model kun ét grundtilskud efter de almindelige bestemmelser, når sammenlægning er sket.

De på sigt sparede grundtilskud vil kunne anvendes til en forøgelse af de midler, der stilles til rådighed for CVU'er til forskningstilknytning og udviklingsopgaver.

Med CVU-dannelserne er der lagt stor vægt på, at institutionerne gennem udviklingsbaseret og forskningstilknytning løbende kan kvalitetsudvikle og opdatere det faglige indhold i uddannelserne. Ligeledes er det forudsat, at institutioner udfører udviklingsopgaver sammen med interessenterne fra arbejdsområder og professioner, som institutionernes uddannelsesudbud retter sig imod. En del af disse opgaver skal ske i samarbejde med relevante forskningsinstitutioner med henblik på at inddrage den nyeste viden. Der foreslås derfor som en begyndelse afsat midler i størrelsesordenen 10 mio. kr. i 2000 og 2001 til forberedelse og etablering af CVU-dannelser, forsøg og udvikling m.v. samt forskningstilknytning. Disse midler, der finansieres ved omprioriteringer inden for Undervisningsministeriets ramme, vil blive forøget i takt med dannelsen af CVU'er og deraf følgende frigivelse af midler fra sparede grundtilskud. Institutionerne kan desuden som hidtil ud af egne midler til undervisning m.v. afsætte midler til udviklingsbaseret og forskningstilknytning.

I forbindelse med CVU-dannelserne vil en række statsinstitutioner overgå til selvejestatus, og de vil samtidig skulle overtage de bygninger, de i dag anvender. Ved overtagelsen af statsejendommene skal institutionen indbetale et beløb til statskassen svarende til 50 pct. af den offentlige ejendomsvurdering, jf. bemærkningerne til den foreslåede ændring af selvejelovens § 2. Indbetalingen kan finansieres ved optagelse af realkreditlån. Institutionens udgifter til renter

og afdrag på lånet vil blive finansieret af det bygningstaxameter, som institutioner under selvejeloven modtager til finansiering af kapitaludgifter. Merudgiften til bygningstaxameter forventes finansieret dels ved et rammeløft svarende til udgifterne til renten på den toneangivende 30 årige realkreditobligation på overtagelsestidspunktet, dels ved besparelser på anlægskontiene og de kapitalbevillinger, som statsinstitutionerne hidtil har modtaget inden for Undervisningsministeriets ramme, samt et rammeløft på 5 mio. kr. årligt ved overførsel af midler fra Finansministeriets centrale anlægspulje.

Endelig er det ved etablering af Danmarks Pædagogiske Universitet forudsat, at efter- og videreuddannelsesaktiviteterne fra de nuværende afdelinger ved Danmarks Lærerhøjskole og Danmarks Pædagoghøjskole bliver lagt ud til CVU'er, jf. lovforslaget om Danmarks Pædagogiske Universitet. Ved overdragelsen af aktiviteterne, herunder administration m.v., er det skønnet, at der årligt overføres ca. 210 mio. kr. til de CVU'er, der får overdraget den nuværende afdelingsvirksomhed, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2. Ud over de omtalte midler til CVU'ernes udviklings- og forskningstilknytning tilføres de nævnte CVU'er inden for det pædagogiske område øremærkede midler på ca. 12 mio. kr. fra nuværende bevillinger til Danmarks Lærerhøjskole til køb af forsknings- og udviklingsydelser hos DPU og andre universiteter. Endvidere vil der blive søgt skabt mulighed for, at centerdannelser inden for det teknisk-merkantile område via midler i Erhvervsministeriet kan igangsætte udviklingsarbejde i samarbejde med udvalgte godkendte Teknologiske Serviceinstitutioner m.v. Der forventes yderligere omdisponeret midler til opbygning af forskningstilknytning og udviklingsbaseret for CVU'er inden for det teknisk-merkantile område.

Administrative konsekvenser for det offentlige

For Undervisningsministeriet og institutionerne medfører forslaget en række opgaver i forbindelse med etablering af Centre for Videregående Uddannelse. Hertil kommer ministeriets og institutionernes administrative arbejde i forbindelse med (stats)institutioners overgang til selveje.

Med hensyn til etablering af CVU'er afhænger opgavemængden af, hvilken CVU-model der vælges af institutionerne, jf. det ved lovforslagets § 1, nr. 7, foreslåede kapitel 7 a i selvejeloven. Den betingede model efter § 27 g fordrer en detaljeret godkendelses- og opfølgingsproces ved såvel etablering, undervejs og ved eventuel nedlæggelse. Også de øvrige modeller vil medføre merarbejde. Institutionerne skal, uan-

set om de sammenlægges umiddelbart eller stifter et ubetinget CVU, etablere nye ledelsesniveauer samt udarbejde nye administrative procedurer.

På sigt forventes en reduktion af institutioner via sammenlægninger, jf. kapitel 7 a, ligesom antallet af statsinstitutioner forventes reduceret med en administrativ besparelse til følge. Dette modvirkes af opgaveomlægninger i forbindelse med tilsyn og revision af lovforslagets forskellige CVU-konstruktioner.

Det administrative merarbejde i forbindelse med lovforslaget og de efterfølgende opgaveomlægninger afholdes inden for Undervisningsministeriets samlede ramme.

Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Konsekvenserne afhænger bl.a. pga. statsinstitutioners overgang til selveje og deraf følgende overtagelse af statsejede bygninger af takten for dannelse af CVU'er. Der henvises til lovforslagets økonomiske bemærkninger.	
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Lov om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. (»selvejeloven«)

Til nr. 1-2

Da det på sigt må forventes, at det i overvejende grad er CVU'er, der er godkendt efter selvejeloven, foreslås lovens titel ændret til »lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«. »Center for Videregående Uddannelse« og »CVU« er blot begreber knyttet til loven. Der er ikke noget i vejen for, at det enkelte CVU i sin vedtægt - med Undervisnings-

ministeriets godkendelse - bestemmer et mere individuelt navn til institutionen, der ikke nødvendigvis behøver at indeholde forkortelsen »CVU« eller ordene »center«, »videregående« eller »uddannelse«. Ministeriet vil i forbindelse med navnegodkendelser i særlig grad lægge vægt på navnets informationsværdi, herunder at det ikke er egnet til at vildlede om institutionens status.

Til nr. 3

Der indsættes en bestemmelse, hvoraf det følger, at lovens almindelige bestemmelser gælder for Centre for Videregående Uddannelse med de undtagelser, der følger af det foreslåede kapitel 7 a. En institution, der godkendes efter det nye kapitel, vil således på linie

med institutioner, der alene er godkendt efter lovens kapitel 1, være omfattet af bestemmelserne i lovens § 2 (om statsinstitutioner, der overgår til godkendelse efter loven), § 3 (om godkendelse og tilbagekaldelse af godkendelse), §§ 4-5 (om ophør), den foreslåede § 5 a (om sammenlægning og spaltning), § 6 (om bemyndigelser til ministeren og godkendelse af uddannelsesudbuddet), kapitel 2 (om vedtægter), kapitel 3 (om ledelsen), kapitel 4 (om søgsmålskompetence), kapitel 5 (om tilskud, lån m.v.), kapitel 6 (om kapitalforvaltning, regnskab og revision), kapitel 7 (forskellige bestemmelser) og kapitel 8 (om klage).

Til nr. 4

§ 2, stk. 2, i den gældende lov har følgende formulering: »Undervisningsministeren kan efter forhandling med finansministeren fastsætte regler om vilkårene for overdragelse eller anvendelse af statens faste ejendomme til institutioner, der i medfør af stk. 1 overgår til selveje. § 34 finder tilsvarende anvendelse«.

I bemærkningerne til den gældende bestemmelse er det fastslået, at regler kun skal fastsættes, såfremt overdragelserne omfatter en gruppe af institutioner. Ved enkeltstående overdragelse kan overdragelsen løses ved forelæggelse for Folketingets Finansudvalg. Jf. Folketingstidende 1995-1996, Tillæg A, sp. 3410 ff.

Med den nye ordlyd foreslås det, at undervisningsministeren kan overdrage ejendommene til statsinstitutioner, der overgår til selveje uden forhandling med finansministeren. Omformuleringen af bestemmelsen skal ses i lyset af, at der er opnået enighed om vilkårene for overdragelse af statsinstitutioner mellem undervisningsministeren og finansministeren. Institutionerne skal ved overtagelse af statsejendomme indbetale et beløb til statskassen svarende til 50 pct. af den offentlige vurdering. Finansieringen heraf kan ske ved optagelse af realkreditlån. Institutionens udgifter til renter og afdrag på sådanne lån vil blive finansieret af det bygningstaxameter, som institutioner under selvejeloven modtager til finansiering af kapitaludgifter. Ved statsinstitutioners overgang til selveje vil Folketingets Finansudvalg blive orienteret.

Det foreslåede stk. 3 præciserer, at bestemmelsen i stk. 2 også gælder, når en statsinstitution indgår i en sammenlægning efter den foreslåede § 5 a.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse indeholder nye regler om fremgangsmåden ved sammenlægning og spaltning af uddannelsesinstitutioner og har til formål at

lette mulighederne for at danne Centre for Videregående Uddannelse.

Ifølge stk. 1 kan undervisningsministeren efter indstilling fra bestyrelsen tillade, at uddannelsesinstitutioner sammenlægges. Sammenlægning sker uden forudgående nedlæggelse af de deltagende institutioner og ved såkaldt universalsuccession, hvilket vil sige, at den fortsættende institution, der fremkommer som følge af sammenlægningen, overtager såvel forpligtelser som rettigheder fra den eller de andre institutioner, der indgår i sammenlægningen.

Det er ikke en betingelse for at anvende bestemmelsen, at sammenlægningen sker med henblik på at opnå CVU-godkendelse. Den institution, der fremkommer som resultat af sammenlægningen, skal dog altid godkendes efter selvejelovens § 3.

Undervisningsministerens tilladelse indeholder et *uddannelsespolitisk* aspekt, idet ministeren skal vurdere det uddannelsespolitiske perspektiv i, at sammenlægningen sker, og i at den fortsættende institution godkendes efter selvejeloven. Bestemmelsen omfatter sammenlægning af statslige uddannelsesinstitutioner og/eller selvejende uddannelsesinstitutioner. Institutioner, der udbyder videregående uddannelse efter regler i andre ministeriers lovgivning, vil efter omstændighederne kunne indgå en sammenlægning, men dette vil skulle ske på grundlag af det regelsæt, som gælder for den pågældende institution.

Undervisningsministerens godkendelse indeholder endvidere et *fondsretligt aspekt*, nemlig når der indgår selvejende institutioner i sammenlægningen. Selvejende uddannelsesinstitutioner på Undervisningsministeriets område er fonde, men institutionerne er undtaget fra reglerne i lov om fonde og visse foreninger, jf. dennes § 1, stk. 2, nr. 3. For disse institutioner har spørgsmål om vedtægtsændringer, sammenlægning m.v. hidtil været reguleret af almindelige permutationsretlige grundsætninger. Afgørelse er blevet truffet af Undervisningsministeriet efter høring af Civilretsdirektoratet, som udøver Justitsministeriets permutationskompetence.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at beslutning i sager om sammenlægning af uddannelsesinstitutioner fremover alene træffes af undervisningsministeren. Ved administrationen af ordningen vil Undervisningsministeriet følge den praksis, som Civilretsdirektoratet på det fondsretlige område har fastlagt vedrørende sammenlægninger m.v., jf. lov om fonde og visse foreninger § 32. Ved vurderingen af en ansøgning om sammenlægning vil undervisningsministeren bl.a. påse, at der tages de fornødne hensyn til aktuelle rettigheder og berettigede forventninger om ydelser

fra institutionerne, jf. stk. 3 (berettigede forventninger er også retskrav). Undervisningsministeren vil i øvrigt inddrage de særlige forhold, som kendetegner selvejende uddannelsesinstitutioner, når det vurderes, om der bør gives tilladelse til sammenlægning.

Beslutning om at ansøge om tilladelse til sammenlægning træffes for så vidt angår selvejende institutioner af institutionens ledelse. Hvis der i institutionens vedtægt eller andet retsgrundlag er fastsat regler om sammenlægning, skal disse følges. For statsinstitutioner er udgangspunktet, at det er lovgiver eller forvaltningen, der træffer afgørelse herom, men det kan også forekomme, at andre skal inddrages i beslutningen. For så vidt angår selvejende institutioner, skal beslutning om sammenlægning træffes af institutionens kompetente organer i overensstemmelse med vedtægtens bestemmelser herom. Undervisningsministeren påser, at beslutning om at søge tilladelse til sammenlægning er truffet i overensstemmelse med institutionens regler herom.

Bestemmelsen indebærer endvidere en udvidelse af mulighederne for at sammenlægge selvejende uddannelsesinstitutioner, idet sammenlægning vil kunne ske, selv om institutionens vedtægter ikke indeholder regler herom. En tilsvarende ordning findes i fondslovgivningen, jf. lov om fonde og visse foreninger § 32, stk. 2, og erhvervsfondslovens § 48, stk. 2.

Det foreslås i stk. 2, at eksisterende uddannelsesinstitutioner - ligeledes med undervisningsministerens godkendelse - skal kunne spaltes (deles) til flere institutioner, eventuelt således at dele af en institution indgår i en anden institution. Hjemlen til at tillade spaltning kan f.eks. tages i anvendelse, hvis et CVU, der er resultat af en sammenlægning, må konstatere, at partnerskabet ikke fungerer for en af partnerne. Spaltning vil også kunne blive relevant, hvis f.eks. et håndarbejdsseminarium (MVU-institution), der har institutionsfællesskab med en fri kostskole, må udskilles for at kunne indgå i et CVU.

Ligesom ved ansøgning om tilladelse til sammenlægning vil undervisningsministeren påse, at der ved spaltning tages de fornødne hensyn til aktuelle rettigheder og berettigede forventninger om ydelser fra institutionerne, jf. stk. 3. Undervisningsministeren vil endvidere påse, at beslutning om at ansøge om tilladelse til at spalte en institution træffes i overensstemmelse med formkrav i vedtægter, lovgivning m.v.

Det foreslås også at indsætte en hjemmel til spaltning i erhvervsskoleloven, jf. forslaget § 9, med henblik på at gøre det muligt at udskille KVU-aktiviteterne fra en erhvervsskole for at lade dem indgå i en selv-

ejende institution, der er eller bliver godkendt efter loven, primært et relevant CVU.

Det præciseres i stk. 3, at sammenlægning eller spaltning af en uddannelsesinstitution skal ske under iagttagelse af den almindelige grundsætning om, at der ikke må ske indskrænkning i eksisterende rettigheder eller berettigede forventninger om ydelser fra institutionen. Formålene i de sammenlagte eller spaltede institutioner skal endvidere opfyldes på samme måde som før sammenlægningen eller spaltningen.

I nogle tilfælde kan en sammenlægning eller spaltning betyde, at fortrinsrettigheder til de deltagende institutioners formue bliver aktualiseret. I andre tilfælde vil en sammenlægning eller spaltning ikke i sig selv udgøre et indgreb, som betyder, at sådanne rettigheder kommer til udløsning. Hvis det f.eks. i vedtægten for en deltagende institution er bestemt, at en person eller institution skal have ret til en bestemt del af institutionens formue i tilfælde af dennes opløsning, vil dette i nogle tilfælde kunne fortolkes således, at fortrinnsretten først bliver udløst, når institutionens formål ikke længere opfyldes.

Det kan imellem partnerne i et kommende CVU aftales, at bestemte pengemidler, som en partner har sparet op som selvstændig institution, bindes til brug for et konkret formål, der vil komme det pågældende uddannelsessted til gode.

Det foreslås i stk. 4, at sammenlægning og spaltning skal kunne ske uden samtykke fra institutionernes kreditorer. Bestemmelsen fraviger således det almindelige formueretlige princip om, at debitorskifte kræver samtykke. For at sikre kreditorerne en betryggende sikkerhed for deres krav skal undervisningsministeren i medfør af stk. 5 fastsætte regler, hvorefter aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse ved sammenlægning og spaltning af uddannelsesinstitutioner. Ved udformningen af ordningen vil Undervisningsministeriet tage udgangspunkt i de regler, der gælder om fusion af erhvervsdrivende fonde. Der kan bl.a. blive tale om at fastsætte regler om, at ledelsen i de deltagende institutioner skal udarbejde en redegørelse om sammenlægningen, ligesom det vil kunne pålægges revisorerne i de deltagende institutioner at afgive erklæring om, hvorvidt sammenlægningen kan antages at medføre en forringelse af muligheden for fyldestgørelse af kreditorerne i de ophørende eller spaltede institutioner.

Hvis en statslig uddannelsesinstitution, der hidtil ikke har været et selvstændigt retssubjekt, helt eller delvist udskilles fra staten - således at institutionens kreditorer herefter alene kan rette krav mod den fortsættende institutions formue - forudsættes det, at

statskassen hæfter subsidiært for krav mod den statslige institution, der bestod på tidspunktet for sammenlægningen. Statskassens subsidiære hæftelse er betinget af, at retsforfølgning mod den fortsættende institution har vist sig forgæves.

Til nr. 6

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 14, stk. 2.

Til nr. 7

I § 27 a defineres et Center for Videregående Uddannelse. Institutionsformens formål angives i stk. 1. Et CVU skal have en sådan aktivitetsmæssig tyngde, en uddannelsesmæssig bredde og et samarbejde med det private og offentlige arbejdsmarked og med forskningsinstitutioner og andre videregående uddannelsesinstitutioner m.v. i indland og udland, at det kan medvirke til at fremme målet: En styrkelse af de professionsrettede videregående uddannelser - særligt de mellemlange videregående uddannelser - og efter- og videreuddannelse i tilknytning hertil med henblik på bevarelse og videreudvikling af et relevant, kvalitetsbetonet og dermed attraktivt tilbud om videregående uddannelse uden for universiteterne i alle regioner af landet. CVU'et skal stå som dels højt kvalificeret udvikler og udbyder af videregående uddannelser rettet imod eksisterende professioner eller i øvrigt imod funktioner på arbejdsmarkedet, der evt. vil etablere sig som nye professioner, dels som højt kvalificeret udvikler af ny anvendelsesorienteret viden for arbejdsmarked, professioner m.v. inden for sine fagområder.

Stk. 2-4 i § 27 a omhandler uddannelsesudbuddet ved CVU'er. Udgangspunktet er, at et centers fagområder er defineret gennem de grunduddannelser på primært MVU-, men også KVVU-niveau, som det af undervisningsministeren er godkendt til at udbyde. Hvis et center er dannet ved sammenlægning af flere uddannelsesinstitutioner eller spaltning, overtager det som udgangspunkt disse institutioners udbud. Som CVU har en institution ret og pligt til at udbyde efter- og videreuddannelse til og med diplomniveau i forhold til det arbejdsmarked, herunder de professioner, som det udbyder grunduddannelser for, idet udbud af konkrete videreuddannelser dog forudsætter undervisningsministerens godkendelse.

Undervisningsministeren kan godkende, at et center som en mindre del af sine samlede uddannelsesaktiviteter udbyder ungdomsuddannelse. En ingeniørhøjskole, som med eller uden sammenlægning godkendes som CVU, vil derfor kunne videreføre adgangskurser, og hvis et seminarium med et hf-kursus indgår som partner, jf. nedenfor, i en CVU-dannelse,

vil denne aktivitet også kunne videreføres. Undervisningsministeren kan også i særlige tilfælde godkende, at et center udbyder erhvervsrettet ungdomsuddannelse. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor en partner som en mindre del af sin virksomhed hidtil har udbudt sådan uddannelse. I enkelte regioner kan der være helt oplagte faglige fordele i, at f.eks. en ingeniørhøjskole og en erhvervsskole sammenlægges, således at erhvervsskolens samlede virksomhed - dvs. også erhvervsuddannelser af et større omfang - foreløbig videreføres i det nye CVU evt. med henblik på senere spaltning til henholdsvis et CVU og en erhvervsskole.

I stk. 4 foreslås indsat en adgang for undervisningsministeren til at pålægge et CVU at udbyde bestemte uddannelser på nærmere bestemte uddannelsessteder. Bestemmelsen har sammenhæng med bestemmelserne i §§ 27 d, stk. 4, 2. pkt., og 27 e, stk. 5, hvorefter undervisningsministeren skal godkende nedlæggelse af CVU-partners uddannelsessteder, jf. nedenfor. Herudover er den et redskab for ministeren i forbindelse med en landsdækkende uddannelsesplanlægning.

I den foreslåede § 27 b fastslås CVU'ers pligt og ret til udviklingsbaseret (stk. 1) og forskningstilknytning (stk. 2). Forskningstilknytning indebærer, at den nyeste viden inden for de fagområder, hvor institutionen udbyder uddannelse, tilvejebringes gennem bl.a. samarbejdsaftaler med og efterspørgsel af faglige ydelser fra relevante forskningsinstitutioner, jf. endvidere de almindelige bemærkninger, afsnit 1.5. Også når CVU'et løser andre faglige opgaver end uddannelse, f.eks. videncenteropgaver, skal det ske med forskningstilknytning. I stk. 3 fastslås det som et kendetegn for CVU'er, at institutionerne løbende skal vurdere behovet for nye uddannelses tilbud i forhold til det arbejdsmarked, som de er orienteret imod. CVU'erne kan udvikle uddannelser med henblik på at dække sådanne behov. Det er undervisningsministeren, der i overensstemmelse med § 27 a, stk. 2, godkender, at CVU'et kan udbyde en nyudviklet uddannelse med statstilskud. De nævnte nye uddannelser forudsættes at få hjemmel i lov om mellemlange videregående uddannelser, jf. forslag herom, lov om korte videregående uddannelser eller den påtænkte lov om et videreuddannelsessystem for voksne og vil blive beskrevet i uddannelsesbekendtgørelser, der udstedes af Undervisningsministeriet. Uddannelserne vil kunne udbydes af andre institutioner end det pågældende center.

Det fremgår af den foreslåede § 27 b, stk. 4, at der ydes tilskud til CVU'ernes særlige forpligtelse til udviklingsbaseret og forskningstilknytning, jf. lovforslagets økonomiske bemærkninger. Der afsættes på fi-

nansloven en ramme for tilskuddenes samlede størrelse. Rammen fordeles af undervisningsministeren efter kriterier beskrevet i anmærkningerne til de årlige finanslove.

I § 27 c indsættes en bemyndigelse for undervisningsministeren til at fastsætte særlige vilkår, der gælder de CVU'er, som i medfør af loven om Danmarks Pædagogiske Universitet vil få udlagt de nuværende afdelinger fra Danmarks Lærerskole og Danmarks Pædagoghøjskole. De pågældende CVU'er, hvoraf der som nævnt under de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2., højst kan tænkes omkring 10, vil blive pålagt forpligtelser svarende til de forpligtelser, som påhviler Danmarks Lærerskole og Danmarks Pædagoghøjskole i dag inden for efter- og videreuddannelsen til og med diplomniveau af henholdsvis lærere i folkeskolen og pædagoger. Når det er fundet nødvendigt nærmere at fastlægge kravene særligt til en sådan »kerne-CVU-dannelse« skyldes det, at der er brug for en sikker institutionsforankring i et CVU ved udlægning af afdelingsvirksomheden, samtidig med, at det ikke kan påregnes, at alle seminarier i en region er parate til at indgå i det institutionsfællesskab, som en CVU-dannelse er udtryk for. De nævnte kerne-CVU'er vil få pålagt forpligtelser, herunder forpligtelser til at etablere samarbejdsaftaler med andre CVU'er og enkeltstående lærer- og pædagogseminarier i regionen, så der sikres et landsdækkende udbud af efter- og videreuddannelse af lærere og pædagoger. Ifølge DPU-lovforslaget og dets bemærkninger vil undervisningsministeren ved afgørelse af, hvilke CVU'er der kan få udlagt de nuværende afdelinger lægge vægt på, at de ud over at opfylde de generelle krav til CVU'er skal:

- Omfatte både læreruddannelsen og pædagoguddannelsen i en stabil institutionsdannelse.
- Have en bestyrelse, der i sin sammensætning på aftagersiden afspejler forpligtelsen inden for efter- og videreuddannelse.
- Holde åbent for sammenlægninger - baseret på partnerskab - med enkeltstående lærer- og pædagogseminarier.
- Tilbyde enkeltstående lærer- og pædagogseminarier eller grupper af sådanne samarbejdsaftaler om varetagelse af efter- og videreuddannelsesopgaver samt om deltagelse i udviklingsprojekter og i forskningstilknyningsaftaler.
- Samarbejde med andre udbudsforpligtede CVU'er om varetagelse af efter- og videreuddannelsesforpligtelserne.

Der vil naturligvis blive tale om gensidige samarbejdsaftaler, hvor finansieringen af samarbejdet afta-

les nærmere. Der vil kunne indgås forskellige typer af aftaler med seminarier, der er indstillede på at indgå i CVU'et på sigt, og med seminarier, der klart ønsker at forblive enkeltstående. Det afgørende er, at CVU'et ikke diskriminerer mht. aftalevilkår i forhold til enkelte seminarier.

Bestemmelsen gælder i henhold til stk. 2 også for CVU'er, som sammenlægges med CVU'er, der er sket udlægning til, og derved overtager de særlige forpligtelser, f.eks. hvis overdragelse er sket til et betinget CVU, som mod forventning ikke viser sig at holde, og den selvejende institution sammenlægges med et andet CVU, jf. den foreslåede § 27 g, stk. 2.

Det er nødvendigt, at udbudsforpligtelsen fortsat påhviler kerne-CVU'erne også efter, at udlægning af afdelingerne er sket, og at de i øvrigt er forpligtet på de forudsætninger, der ligger til grund for udlægningen. § 27 c, stk. 3, giver undervisningsministeren en bemyndigelse til om fornødent at fastsætte regler om spørgsmålet.

§ 27 d omfatter undervisningsministerens kompetence til at godkende en selvejende institution som CVU. En institution har ikke retskrav på en CVU-godkendelse. Der er tale om, at undervisningsministeren foretager en samlet vurdering af den foreliggende ansøgning og måler den dels i forhold til formålet med et Center for Videregående Uddannelse, således som det er beskrevet i § 27 a, stk. 1, herunder kvalitetsaspektet, dels i forhold til uddannelses-, institutions- og regionalpolitiske hensyn. Det er en absolut betingelse, at den institution, der søger om godkendelse, er en MVU-institution, eller at mindst én af de institutioner, der ønsker at sammenlægges til én institution, som søger om CVU-godkendelse, er en MVU-institution. Dette er begrundet i, at CVU-institutionsformen i første række er tænkt som en institutionsform for mellemlange videregående uddannelser, der skal kunne kvalificere sig til at udanne professionsbachelorer, jf. også afsnit 1.5. i de almindelige bemærkninger om forskningstilknytning m.v. og de særlige midler dertil. CVU'er kan som nævnt også udbyde korte videregående uddannelser, der ligger inden for eller relevant supplerer dets fagområder. Normalt forudsættes der dog at indgå mere end én mellemlang videregående uddannelse i et center. Der skal således være grundlag for et bredt, tværfagligt miljø, hvorfor den altovervejende hovedregel vil være, at CVU'er vil skulle baseres på en sammenlægning af flere forskellige uddannelsesinstitutioner, jf. bestemmelsen i den foreslåede § 5 a. I disse tilfælde er det forudsat, at undervisningsministeren kan foretage vurderingen efter § 27 d af, om institutionsdannelsen kan godkendes

som CVU, inden sammenlægningen gennemføres, så de interesserede institutioner kan aflyse sammenlægningen, hvis godkendelse ikke sker. Der vil således blive tale om en kombineret vurdering af de enkelte eksisterende institutions forhold og af de perspektiver, som sammenlægningen har.

I den institution, der godkendes som CVU, kan også indgå dele, der eksempelvis i overensstemmelse med § 5 a eller med den i lovforslagets § 9 foreslåede § 3 a i erhvervsskoleloven er opstået ved spaltning af andre uddannelsesinstitutioner. Undervisningsministeren kan således f.eks. godkende, at en KVVU-afdeling ved en erhvervsskole, der har en vis størrelse og tyngde, udskilles og indgår i et CVU dannet af en eller flere andre videregående uddannelsesinstitutioner. Som antyd det oven for under omtalen af § 27 a, stk. 3, må det normalt kræves, at en erhvervsskole, der ønsker at indgå i en sammenlægning til et CVU - dvs. uden forudgående spaltning - har et udbud, der i overvejende grad består af korte videregående uddannelser.

Undtagelsesvist kan en institution, der ikke er et resultat af en sammenlægning, godkendes som Center for Videregående Uddannelse forudsat den fornødne institutionsudvikling og bredde i uddannelsesstilbud og aktiviteter. F.eks. en ingeniørhøjskole, som ofte kun udbyder én uddannelse, men som udbyder flere retninger inden for denne samt efter- og videreuddannelse (og som evt. gennem eksportingeniøruddannelsen har merkantile og sproglige fagområder), vil evt. efter nærmere vurdering kunne CVU-godkendes, hvis den i øvrigt står stærkt i forhold til at kunne løfte kravene til udviklingsbasering og forskningsstilknytning, herunder kan dokumentere samarbejdsaftaler med universitetssektoren. Også ingeniørhøjskolerne vil dog kunne forbedre grundlaget for en evt. CVU-godkendelse gennem sammenlægninger med relevante MVU-uddannelsesinstitutioner samt evt. KVVU-dele fra spaltede erhvervsskoler. Tilsvarende gælder handelshøjskoleafdelinger. Hvis der regionalt er mulighed for at styrke grundlaget for et Center for Videregående Uddannelse ved sammenlægninger eller spaltning af flere institutioner, vil det klart have formodningen imod sig, at en enkeltstående institution kan godkendes som CVU.

I forslaget til § 27 d, stk. 2, er angivet kriterier, som undervisningsministeren i øvrigt skal inddrage i en afgørelse om CVU-godkendelse. Ministeren skal bl.a. vurdere institutionens udviklingsmuligheder. Der ligger heri, at der vil kunne gives en CVU-godkendelse til en institution, der aktuelt ikke er fuldt ud rustet til at varetage et CVUs opgaveprofil, men som har igangsat en sådan udviklingsproces, at den inden for

en kortere tidshorisont forventes at blive det. Ministeren inddrager behovet for det givne CVU i forhold til det samlede institutionsbillede i vurderingen. Det forudsættes, at institutionerne i ansøgningen, som er grundlaget for ministerens godkendelse af det enkelte CVU, dokumenterer, at der har været en dialog med relevante interessenter i regionen, herunder uddannelsesinstitutioner, kommuner m.v., og redegør for resultaterne heraf.

Ordet »forskningsinstitutioner« skal i denne og de øvrige foreslåede bestemmelser forstås bredt, hvorfor samarbejde mellem en given institutionsdannelse og et universitetshospital også kan være relevant for bedømmelsen efter stk. 2.

Den grundlæggende godkendelse efter selvejeloven gives efter lovens § 3, uanset om der er tale om en selvejende institution (hidtil godkendt efter anden lovgivning), der i henhold til § 1, stk. 4, overgår til godkendelse efter loven, en statsinstitution, der i henhold til § 2 overgår til selveje og godkendelse efter loven, eller en selvejende institution, der er skabt ved sammenlægning eller spaltning i henhold til den foreslåede § 5 a. Det afgørende i forhold til § 3-godkendelsen er, om institutionen indgår som et hensigtsmæssigt led i en landsomfattende planlægning til opfyldelse af konstaterede eller forventede behov for sådanne institutioner. En CVU-godkendelse er en selvstændig afgørelse, der er uafhængig af godkendelsen efter loven som sådan, jf. § 3, men som bygger ovenpå denne. Man vil derfor kunne forestille sig tre situationer: En videregående uddannelsesinstitution 1) er slet ikke godkendt efter selvejeloven, 2) er godkendt efter lovens § 3, men *ikke* efter § 27 d, eller 3) er godkendt efter *både* lovens § 3 og § 27 d. Det kan således ikke forekomme, at en videregående uddannelsesinstitution er godkendt efter lovens § 27 d, men *ikke* efter § 3. De to godkendelser kan gives samtidig.

En CVU-godkendelse kan tilbagekaldes, jf. stk. 3. Det betyder ikke, at godkendelsen efter § 3 automatisk også tilbagekaldes. Der skal være en anledning til, at undervisningsministeren tager spørgsmålet om fortsat CVU-godkendelse op, og vurderingen vil her ikke være lige så fri som ved den afgørelse, hvor institutionen først blev CVU-godkendt, idet der i disse tilfælde er tale om en institution, der har indrettet sig i tillid til sin status som CVU. Tilbagekaldes godkendelsen af institutionen efter selvejelovens § 3, stk. 2, bortfalder også CVU-godkendelsen, jf. ovenfor.

I § 27 d, stk. 4, defineres det særlige partnerskabsbegreb i forhold til centeret. En »partner« i et CVU er en videregående uddannelsesinstitution, som udbyder mellem lang videregående uddannelse og/eller kort vi-

deregående uddannelse, og som indgår i et CVU ved sammenlægning. Det samme gælder den del af en videregående uddannelsesinstitution, der indgår i CVU'et ved spaltning, jf. oven for - under forudsætning af, at den pågældende del omfatter mellemlang og/eller kort videregående uddannelse.

Efter- og videreuddannelse er ikke et anliggende for de enkelte partnere i et CVU, men skal være en tværgående aktivitet, der sammen med videncenter- og udviklingsfunktionen er med til at binde institutionen sammen. Ledelsen af efter- og videreuddannelsen forankres således direkte hos bestyrelsen og rektor, ikke hos eventuelle partnerskabsorganer, jf. om disse neden for ad den foreslåede § 27 e, stk. 3. I overensstemmelse hermed bliver en evt. ren efter- og videreuddannelsesinstitution, der indgår i et CVU ved sammenlægning, ikke partner i CVU'et. Tilsvarende vil flytningen af opgaverne fra de tidligere pædagoghøjskole- og lærerhøjskoleafdelinger til CVU'er heller ikke medføre, at disse afdelinger bliver partnere. Når opgaverne fra Danmarks Lærerhøjskole og Danmarks Pædagoghøjskole overdrages til det nye regi, og når det personale, der i lærerhøjskolen og pædagoghøjskolen har varetaget opgaverne, følger med, forudsættes det, at CVU'et anvender den viden om opgaverne, herunder om ledelse og administration af kursusvirksomheden, som dette personale repræsenterer.

Det netop anførte betyder ikke, at centrenes efter- og videreuddannelsestilbud efter sit indhold nødvendigvis skal være tværfaglig. Centre for Videregående Uddannelse forudsættes således også at øge kvaliteten, herunder relevansen, i de såkaldt »monofaglige« efter- og videreuddannelsestilbud. Det vil være helt naturligt, at de enkelte studiebestyrelser i samspil med de efter- og videreuddannelsesråd, der etableres, jf. § 27 h, stk. 2, tager aktiv del i at formulere krav til sådanne udbud.

Stk. 4 definerer endvidere partnerens »uddannelsessted« som den hovedlokaltet, hvor den eller de mellemlange eller korte videregående uddannelser, som partneren bringer ind i CVU'et, udbydes. Efter at partneren ved sammenlægningen ophører som selvstændig institution, kan partnerens udbud af mellemlange og korte videregående uddannelser og evt. ungdomsuddannelse drives videre på det pågældende uddannelsessted med en selvstændig identitet og profil. En »hovedlokaltet« skal normalt ikke forstås som de fysiske bygninger, men som en by eller evt. en kommune. Det ville således være i modstrid med selveje-lovens principper for decentraliseret bygningsforvaltning, hvis sikring af partnernes ret generelt skulle forhindre CVU'et i at foretage almindelige, økonomisk

rationelle dispositioner over bygningsmassen, herunder udskifte denne.

Begrebet uddannelsessted anvendes andre steder i lovtæksten løsrevet fra partnerskabsbegrebet, nemlig i § 27 a, stk. 4, og § 27 e, stk. 6, og betegner også dér en lokalitet, f.eks. en afdeling, hvor CVU'et udbyder uddannelsesaktiviteter.

I § 27 d, stk. 5, foreslås en hjemmel for undervisningsministeren til at fastsætte regler om kvalitetskrav til CVU'er. Bestemmelsen vedrører institutionskvalitet, herunder institutionernes forpligtelse til forskningstilknytning og udviklingsbaseret, jf. herved de almindelige bemærkninger, afsnit 1.5, og således institutionelle (ikke rent uddannelsesmæssige) forhold.

I § 27 d, stk. 6, indføres hjemmel til at yde grundtilskud til et CVU i en 3-årig periode, der samlet set svarer til de grundtilskud, som de institutioner, der nu er sammenlagt, ellers ville have fået som selvstændige uddannelsesinstitutioner i perioden. Efter den 3-årige periode falder disse ekstra grundtilskud bort, og der ydes ét grundtilskud til CVU'et efter den almindelige bestemmelse i § 14, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne om lovforslagets økonomiske konsekvenser. Bestemmelsen indebærer, at et CVU, der etableres ved sammenlægning uden forudgående fortrykelsesperiode, stilles lige med et betinget CVU mht. grundtilskud, cfr. bemærkningerne til den foreslåede § 27 g nedenfor.

§ 27 e behandler primært ledelsesstrukturen i et ubetinget Center for Videregående Uddannelse. Det slås fast, at den overordnede ledelse af et CVU varetages af en bestyrelse, og den daglige ledelse varetages af en rektor. Dette er i overensstemmelse med lovens kapitel 3, hvortil der også henvises. Bestyrelsen skal - som for alle institutioner godkendt efter loven - sammensættes således, at flertallet af medlemmer samt formanden kommer fra aftagerkredse og andre kredse uden for CVU'et, der har en væsentlig interesse i institutionens virksomhed, jf. lovens § 8, stk. 2. Disse medlemmer benævnes »udefra kommende« i den forstand, at de ikke er ansatte eller studerende ved institutionen. Omvendt vil der normalt også være repræsentanter for medarbejderne og de studerende i bestyrelsen, jf. i øvrigt lovforslag nr. L 98 (nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit 1.1. og 3.), hvori krav om de studerendes repræsentation med mindst ét medlem foreslås indarbejdet i bestemmelsen. Nærmere regler om sammensætning af bestyrelsen skal fremgå af vedtægten for CVU'et, som skal godkendes af Undervisningsministeriet, jf. lovens § 7. § 8, stk. 2, giver vide muligheder for i vedtægten at fastsætte regler, der svarer til det enkelte CVU's behov, herunder de ønsker, der må-

te være hos de institutioner, der ønsker en sammenlægning med henblik på CVU-godkendelse.

§ 27 e forudsætter, at der kan etableres lokale ledelsesorganer (»studiebestyrelser«) i tilknytning til de enkelte partners uddannelsessteder, der får tildelt beføjelser gennem vedtægt eller bemyndigelse, jf. nedenfor, men der er ikke krav herom. Lovforslaget bygger dog på en formodning om, at der er behov for at bevare en udstrakt autonomi ved de enkelte uddannelsessteder. Det er således op til bestyrelsen for den enkelte institution, der som partner (evt. efter spaltning) indgår i et CVU, at afgøre, om partnerens udbud af mellemlang eller kort videregående uddannelse inden for CVU'et skal ledes direkte af CVU'ets bestyrelse og rektor, eller om der skal dannes lokale partnerskabsorganer. Spørgsmålet afgøres entydigt i aftalen mellem sammenlægningsparterne (sammenlægningsplanen) og i CVU'ets vedtægt. I CVU'ets vedtægt beskrives også de særlige forhold vedrørende den enkelte partner (holdningsmæssig baggrund m.v.), som CVU'et skal respektere. En forhåndsgodkendt vedtægt for et CVU er en central del af det beslutningsgrundlag, som de enkelte institutioners bestyrelser vil have for at indgå i CVU'et, og der sikres således de institutioner, der indgår i et CVU, afgørende indflydelse på, hvilke beføjelser de lokale ledelsesorganer skal have.

Det er ministeriets hensigt at udarbejde en vejledning eller standardvedtægt for CVU'er. Ministeriet vil ved godkendelse af vedtægten for det enkelte CVU kunne fravige en evt. standardvedtægt, hvorved individuelle forhold ved CVU'et (institutionsdannelsens baggrund, den regionale basis, holdningsmæssigt grundlag, fag-, opgave- og samarbejdsprofil m.v.) kan tilgodeses. Indholdet af en vejledning/standardvedtægt vil blive forhandlet med relevante aktører, dvs. bestyrelsesforeninger m.v.

Hvis det ønskes hos bestyrelsen for de institutioner, der ønsker en sammenlægning, indeholder § 8, stk. 2, set i sammenhæng med § 27 e mulighed for, at vedtægten lader hver partner i et CVU repræsentere i CVU-bestyrelsen, herunder også ved bestyrelsesformænd. Det kan være i form af, at studiebestyrelserne direkte tillægges en ret til at udpege et medlem til CVU-bestyrelsen blandt sine medlemmer. Regler i vedtægten om, hvordan sådanne udpegningsprocedurer nærmere tilrettelægges, kan variere, men afgørende er, at de oven for nævnte overordnede krav til CVU-bestyrelsens sammensætning tilgodeses, herunder at der også tages hensyn til aftagersiden i bestyrelsessammensætningen. Det vil sige, at der i vedtægten skal etableres mekanismer, der sikrer, at en evt. helt fri

udpegningsret for de enkelte studiebestyrelser ikke indebærer, at CVU-bestyrelsen ikke får den fornødne alsidige repræsentation i forhold til CVU'ets virkefelt og interessesfære. Krav om flertal af udefra kommende aftagere, brugere og andre interessenter gælder imidlertid også i forhold til sammensætningen af de enkelte studiebestyrelser, og dette betyder, at medlemmer til CVU-bestyrelsen, som udpeges af og blandt studiebestyrelsernes medlemmer, meget vel kan være med til at udgøre CVU-bestyrelsens aftageelement. Man er således ikke »intern« i forhold til CVU-bestyrelsen, blot fordi man også er medlem af en studiebestyrelse. Hvis man i studiebestyrelsen er »udefra kommende«, vil man også være det i relation til CVU-bestyrelsen. Uanset at bruger- og aftagerinteresser som nævnt kan tilgodeses gennem udpegningsrettigheder for studiebestyrelser, vil det normalt være hensigtsmæssigt, at sådanne interesser også får selvstændig udpegningsret til CVU-bestyrelsen i vedtægten.

I et CVU, der jo som altovervejende hovedregel vil være kendetegnet ved at udbyde flere uddannelser på flere forskellige uddannelsessteder, kan der være en modsatrettet interesse mellem en bred interesserepræsentation, herunder repræsentation fra de enkelte partners studiebestyrelser, og en funktionsdygtig bestyrelse. Der må være en overgrænse for, hvor mange medlemmer en bestyrelse kan have for at kunne varetage sine opgaver effektivt. Det betyder, at ikke enhver aftagerkreds, som en institution uddanner til, eller enhver faglig eller holdningsmæssig interesse, som har haft udpegningsret til bestyrelsen for en partner i CVU'et, kan have udpegningsret til CVU-bestyrelsen. Disse interesser kan derimod som nævnt være repræsenteret i studiebestyrelserne og evt. i et repræsentantskab.

Undervisningsministeriet vil ved godkendelsen af CVU-vedtægter generelt påse, at bestyrelsen ikke er for stor. Hvis et CVU er dannet ved sammenlægning af mange institutioner, der alle ønsker repræsentation gennem udpegningsret for deres studiebestyrelser, og der tillige er sikret aftagere og brugere selvstændig udpegningsret til CVU-bestyrelsen for at opnå en alsidig og bred sammensætning, kan bestyrelsen få en størrelse, der vanskeliggør en effektiv ledelse. I så fald må der i vedtægten indsættes bestemmelser om et forretningsudvalg. En anden løsning end at etablere en meget stor bestyrelse med forretningsudvalg kan være at oprette et repræsentantskab for CVU'et, jf. § 27 e, stk. 3, nr. 3, og nedenfor.

Selvom CVU-bestyrelsesmedlemmer udpeges af en bestemt interessegruppering eller indgår i bestyrelsen

på baggrund af sæde i en studiebestyrelse, sidder de i CVU-bestyrelsen på baggrund af deres personlige baggrund og kvalifikationer (herunder ledelsesegenskaber, indsigt i aftagerområdet m.v.), og de skal i deres virke varetage CVU'ets interesser, som de fremgår af vedtægten og lovgivningen, herunder hensyn til både grund-, efter- og videreuddannelsen.

Hvis undervisningsministeren finder det godtgjort, at et CVU ikke ledes i overensstemmelse med lovgivningen, herunder med respekt for partnernes identitet, kan ministeren give påbud om at berigtige forholdet, jf. lovens § 10, stk. 2, og hvis dette ikke sker, kan ministeren bl.a. beslutte, at CVU'ets bestyrelse træder tilbage, således at en ny bestyrelse vælges efter reglerne i CVU'ets vedtægt, eller sætte bestyrelsen under administration i overensstemmelse med den nævnte bestemmelse.

§ 27 e, stk. 3, lægger rammerne for, hvad der i vedtægten kan bestemmes om lokal ledelse af partnerskabsuddannelsesstederne. Der er tale om vide bestemmelser. Hovedreglen er, at der i tilknytning til en partner oprettes en »studiebestyrelse« for den eller de grunduddannelser, der udbydes på partnerens uddannelsessted. Studiebestyrelsen skal værne om partnerens selvstændige identitet og profil, som den bl.a. fremgår af CVU'ets vedtægtsbestemmelser om den enkelte partner, og er således det sted, hvor det lokale holdnings- og uddannelsesmæssige bagland lever videre. For at skabe en kontinuitet mellem institutionens hidtidige liv og dens liv som partner i et CVU ville det være nærliggende, at den første studiebestyrelse - helt eller delvist - udgøres af de samme personer, som sad i partnerens bestyrelse på sammenlægningstidspunktet. Når der oprettes en studiebestyrelse, skal der i vedtægten samtidig delegeres ledelsesbeføjelser fra CVU-bestyrelsen til studiebestyrelsen i forhold til det pågældende uddannelsessted. En studiebestyrelse bør således have kompetence til at godkende studieordninger for den eller de pågældende grunduddannelser, men det bør ske inden for overordnede rammer, som sikrer f.eks. de studerende mulighed for at skifte uddannelsessted, uden at det indebærer studietidsforlængelse. Der skal i denne forbindelse henvises til, at studieordninger for autorisationsgivende sundhedsuddannelser i dag, efter at de er godkendt af det kompetente organ på den enkelte udbudsinstitution, skal godkendes i Undervisningsministeriet efter indhentet udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, og denne praksis forudsættes videreført, når uddannelsen udbydes inden for rammerne af et CVU. Studiebestyrelsen bør også tildeles en aktivitetsbestemt økonomisk ramme, baseret på taxameterprincipper, som den kan disponere

selvstændigt over. Den bør have mulighed for inden for rammerne af CVU'ets overordnede personalepolitik at foretage ansættelser af personale, der skal have sine hovedaktiviteter på det lokale uddannelsessted, samt delegere denne kompetence videre til »studierektor«, jf. nedenfor. Partnerskabet skal i det hele bygge på den størst mulige økonomiske decentralisering som et helt naturligt, fornuftigt økonomisk princip. Et tilsvarende grundprincip må også forventes anvendt i CVU'er, der ikke baserer sig på partnerskab, eller hvor partnerskabet ikke har givet sig udslag i oprettelse af studiebestyrelser m.v. i vedtægten. Jf. i øvrigt neden for om rammer for udformning af vedtægten.

Studiebestyrelsernes medlemmer kan i forening udgøre et samlet repræsentantskab for CVU'et, der rådgiver og fører tilsyn med dette. Tilsvarende kan dette repræsentantskab - som et alternativ til den oven for nævnte mulighed for, at den enkelte studiebestyrelse direkte har udpegningsret i forhold til CVU'ets bestyrelse - udgøre en valgforsamling i forhold til bestyrelsen eller i forhold til visse medlemmer af denne. Repræsentantskabet kan være med til at sikre de lokale kredsers engagement i institutionens samlede virke. De nærmere regler om et evt. CVU-repræsentantskab og om dets evt. udpegningsrettigheder til CVU-bestyrelsen fastsættes i vedtægten. Repræsentantskabets tilsyn med CVU'et indebærer, at der skal sikres det fuld indsigt i CVU'ets forhold, men i øvrigt har repræsentantskabet kun de beføjelser, som fremgår af vedtægten.

Partnerskabet indebærer normalt også, at det i vedtægten bestemmes, at der ansættes en »studierektor« til at forestå den daglige ledelse af en partners uddannelsessted. Studierektoren tillægges i vedtægten nærmere bestemte beføjelser. Ud over beføjelser, der er tillagt studierektor i vedtægten - typisk udøvende beføjelser, der korresponderer dem, der er tillagt studiebestyrelsen - kan studierektor tillægges beføjelser gennem almindelig bemyndigelse fra CVU'ets rektor.

Flere partnere kan dog alternativt beslutte, at deres uddannelsessteder skal ledes af en fælles studiebestyrelse og/eller en fælles studierektor. Dette kan - enten straks fra CVU'ets oprettelse eller efter at partnerskabet i et CVU er afprøvet for en kortere eller længere periode - være et relevant alternativ til at beslutte, at partneruddannelsesstederne skal ledes direkte af CVU'ets bestyrelse, f.eks. for to uddannelsessteder i samme by.

Når der ifølge vedtægten oprettes en studiebestyrelse, forudsætter § 27 e, at bestyrelsen og studiebestyrelsen skal være enige, hvis vedtægtens regler om studiebestyrelsen, herunder dens opgaver og beføjelser (f.eks. at værne om et særligt idégrundlag), sammen-

sætning og virkemåde, skal ændres, eller organet helt opløses. Der kan fastsættes særlige flertalskrav i forhold til sådanne afgørelser. Sådanne vedtægtsændringer skal som alle andre vedtægtsændringer godkendes af Undervisningsministeriet. I øvrigt fastsættes det, at der i vedtægten skal indgå, at CVU-bestyrelsen kan drage studiebestyrelsen til ansvar, hvis den overskrider sine beføjelser og påfører CVU'et et tab, ligesom den skal kunne afsætte medlemmerne, hvis studiebestyrelsen har handlet retsstridigt. Studiebestyrelser, studierektorer og repræsentantskaber forudsættes tillige omfattet af ministerens søgsmålskompetence efter selvejelovens § 12.

»Studierektor« og »studiebestyrelse« er blot begreber knyttet til loven. Der er ikke noget i vejen for, at der i vedtægten defineres andre titler på de pågældende organer/personer, der passer bedre til det enkelte CVU eller den enkelte partner.

§ 27 e, stk. 5, indeholder en ubetinget pligt for CVU'ets bestyrelse til at indhente undervisningsministerens godkendelse af en evt. beslutning om at nedlægge en partners uddannelsessted, herunder ophøre med at udbyde de grunduddannelser, som partneren bragte ind i CVU'et på stedet. Bestyrelsen skal, hvis der er oprettet en studiebestyrelse for det pågældende uddannelsessted, indhente en udtalelse fra denne om det formålstjenlige i nedlæggelsen, og udtalelsen indgår sammen med CVU-bestyrelsens motivering af sin beslutning i det materiale, der ligger til grund for ministerens afgørelse, der også vil blive baseret på en vurdering af behovet for det pågældende uddannelsesudbud på det pågældende sted. Undervisningsministeren vil i denne forbindelse påse, at tredjepartsrettigheder ikke krænkes, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 5 a.

En evt. standardvedtægt for CVU'er skal indeholde bestemmelser om CVU'ets navn, hjemsted/region, opregning af partnere, formål og opgaver, økonomiske grundlag, bestyrelsessammensætning/-udpegning (herunder evt. partners indflydelse), -opgaver og -virkemåde, rektor, interne organer (herunder et evt. rådgivende ledelseskollegium bestående af f.eks. rektor, evt. studierektorer og ledere for CVU'ets efter- og videreuddannelses- og udviklingsafdelinger), regnskab, revision, ophør m.v. Standardvedtægten bør herudover på baggrund af det ovenstående for et CVU baseret på partnerskab give mulighed for at optage bestemmelser om i al fald følgende forhold for så vidt angår de enkelte partnere:

- Navn. (Partneren kan i markedsføringsøjemed og andre udadvendte sammenhænge anvende det navn, som den har anvendt inden sammenlægning-

gen, eller et andet navn, der harmonerer med dens profil inden for CVU'et, dog således, at tilknytningen til CVU'et anføres i kommunikationer til offentlige myndigheder samt nuværende og mulige aftalepartner.)

- Lokalitet. (By eller kommune.)
- Delformål af CVU'ets samlede formål. (Den eller de grunduddannelser på KVVU- og MVU-niveau samt evt. ungdomsuddannelse, som partneren har bragt ind i CVU'et.)
- Særligt idégrundlag el. lign.
- Økonomisk grundlag for det vedtægtsbestemte delformål. (Principper for andel af tilskudsmidler og øvrige indtægter.)
- Evt. øremærkning af midler, som reserveres partneren til et konkret formål (herunder evt. eksisterende kunstfonde m.v.).
- Studiebestyrelse.

(*Organets titel*, der skal markere, at organet er forskelligt fra CVU-bestyrelsen.

Sammensætning/udpegning.

Opgaver/kompetencer, herunder: a) Værne om og udvikle den identitet, der som udtrykt ved et særligt idégrundlag, en særlig tradition, faglig profil, tilknytning til lokalområdet m.v. karakteriserer det pågældende uddannelsessted, b) lede uddannelser omfattet af delformålet, c) godkende og evt. dispensere fra studieordninger for partnerens uddannelser, som de fremgår af vedtægten, eller som delegeret til studiebestyrelsen fra CVU-bestyrelsen, d) nærmere defineret udpegningsret i forhold til sammensætning af CVU-bestyrelsen, e) udtaleret om det eksisterende efter- og videreuddannelsesudbud og etablering af nye grund-, efter- og videreuddannelsesudbud i forhold til partnerens faglige profil, f) udtaleret om igangsættelse af udviklingsprojekter og om aftaler om forskningstilknytning samt mulighed for inden for egen økonomiske ramme at igangsætte udviklingsprojekter i forhold til de enkelte grunduddannelser omfattet af delformålet, g) indstilling om ansættelse/afskedigelse af studierektor, h) høringsret i forhold til CVU-bestyrelsens evt. beslutning om afskedigelse af studierektor, i) ansætte lærerekræfter og andet personale, evt. inden for rammerne af en overordnet personalepolitik for CVU'et (hvis det ikke delegeres fra studiebestyrelsen til studierektor), j) beslutte optagelse af studerende på uddannelser omfattet af delformålet, k) disponering af øremærkede midler, jf. ovenfor, l) indstilling om evt. spaltning af partneren fra CVU'et, m) høringsret i forhold til CVU-bestyrelsens evt. beslutning om nedlæggelse af uddannel-

sesstedet, herunder spaltning af partneren fra CVU'et, n) repræsentation i evt. CVU-repræsentantskab med høringsret i forhold til CVU-bestyrelsens større strategiske beslutninger, o) repræsentation af partneren/CVU'et i bestyrelsesforeninger, der korresponderer med delformålet.

Virkemåde, herunder flertalskrav i såvel organet selv som i CVU-bestyrelsen i forhold til ændring af vedtægtens regler om studiebestyrelsen - krav om enstemmighed kan ikke godkendes.)

- Studierektor.

(*Embedets titel*, der skal markere, at embedet er forskelligt fra CVU'ets rektor.

Opgaver. Daglig leder af uddannelsesstedet under ansvar over for/instruktion af studiebestyrelsen i nogle henseender og under ansvar over for/instruktion af CVU'ets rektor i andre henseender. Repræsentation af partneren/CVU'et i rektorforsamlinger, der korresponderer med delformålet.)

- Lokale interne organer. (F.eks. vil det være naturligt at videreføre de eksisterende rådgivende organer i tilknytning til partnerne, f.eks. studerendes råd, medarbejderråd el.lign.; evt. studienævn for en eller flere grunduddannelser.)

I stk. 6 bestemmes det, at undervisningsministeren skal godkende oprettelse af nye uddannelsessteder, jf. oven for under omtalen af § 27 d, stk. 4. Bestemmelsen er et redskab for ministeren i forbindelse med en landsdækkende uddannelsesplanlægning og kan bl.a. bruges til at modvirke uhensigtsmæssig dobbelt uddannelsesdækning i regioner.

§ 27 f giver mulighed for, at der i vedtægten for visse CVU'er kan medtages bestemmelser om studiebestyrelser og -rektorer, der afviger i forhold til, hvordan anvendelsesmuligheden af disse begreber er defineret i § 27 e. I øvrigt gælder reglerne i § 27 e tilsvarende. Stk. 1, nr. 1, tager sigte på den særlige situation, at en kombineret ergo- og fysioterapeutskole, der på sammenlægningstidspunktet i henhold til sin styrelsesordning har én fælles bestyrelse, men to daglige ledere, jf. herved bemærkningerne til lovforslagets § 13, indgår som partner i et CVU. I disse tilfælde kan det i vedtægten bestemmes, at denne partner indgår i CVU'et med to studierektorer, men dog kun med én studiebestyrelse.

Et eller evt. flere amtsråd kan indgå overenskomst med et Center for Videregående Uddannelse om, at centeret udbyder de professionsrettede MVU-uddannelser til sygeplejerske og/eller radiograf på amtets vegne (tilsvarende gælder Hovedstadens Sygehusfællesskab - H:S - som forudsættes omfattet, når ordene »amtsråd«/»amter« anvendes i det følgende). En så-

dan »driftsoverenskomst-model« er på ungdomsudannelsesområdet anvendt vedrørende den pædagogiske grunduddannelse (pgu), der i visse amter er henlagt til f.eks. et pædagogseminarium. Der tages med den foreslåede § 27 f, stk. 1, nr. 2, højde for, at henlæggelse af videregående amtslige sundhedsuddannelser til CVU'er kræver mulighed for etablering af et tillempt »partnerskabsbegreb« i tilknytning til en driftsoverenskomst, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3. Bestemmelsen indeholder således hjemmel til, at der kan etableres studiebestyrelser i tilknytning til således henlagte amtslige uddannelser, uanset at en sygeplejerskole ikke som f.eks. en hospitalslaborant-skole kan indgå som »partner« i et CVU i §§ 27 d og 27 e's forstand.

Uanset den nærmere udformning af driftsoverenskomsten, forudsættes amterne at bevare deres nuværende ansvar i forhold til uddannelserne. Amterne bevarer således finansieringsansvaret, dimensioneringsansvaret samt praktikpladsansvaret. I henhold til lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser m.v. (»sosu-loven«) er der i hvert amt oprettet et samordnet skolesystem for de grundlæggende sosu-uddannelser (herunder pgu) og de videregående amtslige social- og sundhedsuddannelser (sygeplejerske- og radiografuddannelserne), der indebærer etablering af forskellige organer med nærmere definerede beføjelser i forhold til uddannelserne. Beføjelser vedrørende de videregående uddannelser fordeles i loven mellem en såkaldt fællesbestyrelse, jf. lovens § 21, et uddannelsesråd, jf. § 24, en eller flere skoleledere, jf. § 22, samt amtsrådet - jf. bl.a. §§ 19, stk. 1, og 22 - og Undervisningsministeriet. Når uddannelserne henlægges til et CVU'er, er der behov for at afklare, hvordan de beføjelser, der følger af sosu-loven, skal fordeles mellem de nævnte organer m.v. og CVU'ets organer (bestyrelsen, studiebestyrelsen og studierektor), herunder om der er behov for alle organerne. På denne baggrund foreslås der med lovforslagets § 10 i sosu-loven indsat en adgang til at fravige de oven for nævnte bestemmelser i loven i forbindelse med indgåelse af driftsoverenskomster med CVU'er. Overenskomsten, der indgås af amtsrådet, skal nøje angive, hvor loven fraviges, og må ikke gå videre end hvad formålet - en hensigtsmæssig ordning, der bevarer den grundlæggende ansvarsfordeling mellem det statslige og amtslige niveau - tilsiger. Undervisningsministeriet skal godkende bestemmelser i en driftsoverenskomst, der fraviger sosu-loven. Der optages i CVU'ets vedtægt bestemmelser, der formaliserer overenskomstens indhold for så vidt angår CVU'ets organer, jf. § 27 f, stk. 1, nr. 2, 2. pkt. Ligesom ved ansøgning om tilla-

delse til sammenlægning og spaltning af selvejende uddannelsesinstitutioner, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 5 a, vil undervisningsministeren påse, at der ved indgåelse af en udvidet driftsoverenskomst og den dertil hørende vedtægtsbestemmelse tages de fornødne hensyn til aktuelle rettigheder og berettigede forventninger om ydelser fra CVU'et. Amterne må respektere CVU-bestyrelsens overordnede ansvar for institutionens virksomhed, herunder dens adgang til at afsætte studiebestyrelsen og afskedige studierektor.

Det må forudsættes, at amtet stiller bygninger til rådighed for sygeplejerske- og radiografuddannelserne. CVU'et kan leje amtets bygninger og inventar - under forudsætning af, at udgifter hertil indgår i driftsoverenskomsten - eller bygningerne kan stilles vederlagsfrit til rådighed for CVU'et. Der kan dog også tænkes bygningsfællesskaber af forskellig type mellem den statsfinansierede del af et CVU og den amtsfinansierede del.

Det må under alle omstændigheder forudsættes, at uddannelsen har en særskilt faglig ledelse, uanset om der er tale om en studierektor, jf. sosu-lovens § 15, stk. 2.

Der vil være tale om forskellige tilskudskilder i forhold til de forskellige udbud: Undervisningsministeriet og et eller flere amter. Der kan således ud over de statslige tilskud indgå bygnings-, drifts- og udstyrskapital fra amtet. Det er hensigten, at CVU'erne skal kunne udbyde de nævnte amtslige uddannelser som indtægtsdækket virksomhed underlagt reglerne herom i Finansministeriets Budgetvejledning, således som det også er tilfældet med pgu. Udgangspunktet i Budgetvejledningens regler er, at der er tale om et fuldt omkostningsdækket aktivitetsområde, og adgang til indtægtsdækket virksomhed søges på bevillingslovene, hvilket vil sige, at Finansministeriet reelt skal forhåndsgodkende det. Det gælder ikke for selvejende institutioner, men selvejeloven giver i sig selv adgang til at modtage indtægter, hvor det imidlertid også forudsættes, at Budgetvejledningens regler om fuld omkostningsdækning, sikring mod konkurrenceforvridning m.v. gælder.

På baggrund heraf kan en sådan løsning overføres til CVU-dannelser, hvis hovedaktiviteten knytter sig til statsfinansierede undervisningsaktiviteter, og Budgetvejledningens regler for indtægtsdækket virksomhed overholdes. Da der imidlertid ikke er tale om et forretningspræget aktivitetsområde, men om driftsoverenskomst på baggrund af de fælles formål, som skal varetages i et CVU, herunder fælles efter- og videreuddannelse, udviklingsbaseret og forskningstilknudning, er der dog behov for tilpasning af Budget-

vejledningens regler. Undervisningsministeriet vil derfor i forhandling med Finansministeriet søge reglerne tilpasset på grundlag af CVU'ernes særlige formål.

§ 27 f, stk. 2, tager sigte på den situation, der er omtalt oven for i forbindelse med § 27 a, stk. 2-4, hvor et CVU undtagelsesvis dannes ved sammenlægning af en erhvervsskole med et omfattende udbud af både erhvervsuddannelser og korte videregående uddannelser og en eller evt. flere MVU-institutioner, frem for ved en udskillelse og overførelse af KVVU-aktiviteterne. Her kan undervisningsministeren betinge, at der frem for at lade partnerskabet være afgørende for, hvilke uddannelsesaktiviteter der ledes af studiebestyrelse og -rektor (uddannelsesstedet) - etableres én studiebestyrelse/-rektor for CVU'ets erhvervsrettede ungdomsuddannelse, mens KVVU-udbuddet i stedet bliver tilknyttet en studiebestyrelse/-rektor, der også leder mellemlange videregående uddannelsesaktiviteter.

I § 27 g foreslås en særlig mulighed for, at en institution kan træffe en principiel beslutning om at ville indgå i et CVU, men med en særlig *fortrydelsesret*, således at den kan trække sig ud af fællesskabet igen, hvis den måtte ønske det. Ordningen er tænkt for at imødekomme den del af de nuværende institutioner, som er enige i perspektiverne i en CVU-dannelse, men som af forskellige grunde ikke føler sig klar til at tage en uigenkaldelig beslutning om sammenlægning. For at kunne operere med en mulighed for, at institutioner kan deltage i et CVU med fortrydelsesret, er det nødvendigt at bevare de pågældende institutioner som selvstændige, juridiske personer, og som nævnt under de almindelige bemærkninger er dette i modstrid med en af de centrale præmisser for CVU-konstruktionens effektivitet og relevans. Der bør derfor være tale om en ordning, man kun kan benytte for en afgrænset periode, og derefter må beslutningen om sammenlægning eller ej træffes på baggrund af den nye situation, herunder de indvundne erfaringer.

Det foreslås derfor, at to eller flere selvejende MVU- eller KVVU-institutioner kan stifte en ny selvejende institution, som undervisningsministeren godkender som CVU efter en vurdering efter § 27 d af, hvad de stiftende institutioner vil kunne tilføre et sådant fællesskab. Der er tale om en *betingset CVU-godkendelse*, der tilbagekaldes, medmindre de stiftende institutioner - eller dog en tilstrækkelig del af dem, jf. nedenfor - senest efter 3 år er sammenlagt med den nye institution (CVU'et). De stiftende institutioner vil ved gennemførelsen af sammenlægningen, hvadenten

dette sker ved den 3-årige overgangsperiodes udløb eller tidligere, opnå status som partnere i CVU² et.

Lovforslaget tilsigter således at skabe en udtrykkelig lovhjemmel til, at en selvejende institution kan medvirke til at stifte en ny selvejende institution. Der er i dag ikke en sådan hjemmel for institutioner under selvejeloven. Spørgsmålet om, hvorvidt en eksisterende selvejende institution i henhold til § 27 g vil kunne medvirke til at stifte en ny selvejende institution vil i øvrigt bero på en konkret vurdering, i hvilken forbindelse der vil skulle lægges vægt på almindelige permutationsretlige principper, jf. i øvrigt bemærkningerne til den foreslåede § 5 a. Ligesom ved ansøgning om tilladelse til sammenlægning og spaltning vil undervisningsministeren således påse, at der ved stiftelsen tages de fornødne hensyn til aktuelle rettigheder og berettigede forventninger om ydelser fra institutionerne. Undervisningsministeren vil endvidere påse, at beslutning om at medvirke til stiftelsen af den nye institution træffes i overensstemmelse med evt. formkrav i vedtægter, lovgivning m.v.

Det er afgørende for, at undervisningsministeren kan give den pågældende betingede godkendelse, at institutionerne gennem en indbyrdes aftale - der skal godkendes af ministeren - har afklaret primært de økonomiske, men også de ledelses- og indholdsmæssige, relationer mellem institutionerne og CVU² et i overgangsperioden. Dette behov for ensartede, aftaleregulerede, indbyrdes relationer, begrundes også kravet om, at statsinstitutioner vil skulle overgå til selveje for at kunne medvirke til stiftelsen af et betinget CVU.

Det er grundlæggende for ordningen, jf. den foreslåede stk. 3, at det i overgangsperioden er CVU² et, der modtager alle statstilskud efter loven - også selvom der er tale om taxameterstilskud, der f.eks. udløses af studerende ved en mellemlang videregående uddannelse ved en af de stiftende institutioner eller grundtilskud for hver af de stiftende institutioner. De stiftende institutioner har således i perioden kun indtægter fra egen kapital. Hensigten er, at CVU² ets ledelse disponerer over de statsfinansierede driftsmidler, men herunder selvfølgelig efter den indbyrdes aftale sender midler til de enkelte institutioners aktiviteter videre til disse. Gældende tilskudsbetingelser påhviler alle institutioner, der indgår i fællesskabet. I det hele taget gælder selvejelovens bestemmelser også for betingede CVU² er efter § 27 g, i det omfang loven ikke gør særskilt undtagelse. Der ydes samlet grundtilskud for alle de stiftende institutioner, men ikke for selve den nystiftede institution, jf. stk. 3, 3. pkt.

Der er i stk. 4 skabt hjemmel til, at institutionerne indskyder en kapital som startkapital eller som sikker-

hed for kreditorer, såfremt CVU² et opløses, hvilket i modsat fald ville være i strid med selvejelovens § 23, stk. 4.

Der er tale om en kompleks juridisk konstruktion, hvor der gennem aftalebindinger mellem selvstændige institutioner søges opnået de samme resultater, som lovforslaget bestemmer for ubetingede CVU² er oprettet med eller uden sammenlægning. Konstruktionen fraviger grundlæggende principper i selvejeloven om, at institutioner kun skal varetage deres egne interesser, jf. §§ 9, stk. 3, og 23, stk. 1, idet de stiftende institutioner her forpligter sig til i deres hele virke at varetage interesserne i et fællesskab med henblik på en kommende sammenlægning.

Den nye institution tænkes at varetage de almindelige kerneopgaver for et CVU - dvs. efter- og videreuddannelse, forskningstilknudning, udviklingsbase, internationalisering m.v. - og disse aktiviteter tænkes således ved aftalen overført fra de stiftende institutioner. Disse institutioner fortsætter selv med aktiviteter, som efter partnerskabsbegrebet normalt vil være under studiebestyrelsernes kompetence i et CVU dannet ved sammenlægning.

Såvel CVU² et som de stiftende institutioner kan direkte have indtægtsdækket virksomhed og modtage tilskud for aktivitet fra andre ministerier m.v. (f.eks. AMU-kurser eller den pædagogiske grunduddannelse). Spørgsmålet må reguleres nærmere i aftalen.

Det må som forudsætning for den beskrevne institutionskonstruktion sikres, at alle de involverede institutioner anvender samme regnskabsmodeller, og undervisningsministeren vil i medfør af lovens § 24, stk. 3 og 4, fastsætte særlige regler om regnskab og revision for institutioner, der er stiftere eller er stiftet i henhold til § 27 g. Regnskabsmæssigt skal hver af institutionerne inkl. CVU² et udarbejde selvstændige årsregnskaber, og der skal af CVU² et endvidere udarbejdes et fælles konsolideret regnskab, hvori mellemregninger m.v. mellem de enkelte institutioner udlignes, jf. den foreslåede stk. 10. Det forudsættes, at det er den allerede eksisterende revisionsordning for selvejelovsinstitutioner, der finder anvendelse for de enkelte institutioner i fællesskabet. Det vil hertil blive fastsat, at revisionen af det konsoliderede regnskab skal ske efter samme principper, som er beskrevet i årsregnskabsloven for revision af koncernregnskaber. Der vil også blive stillet krav om anvendelse af samme revisor.

Ved etableringen af et CVU efter den betingede model skal der foretages en opgørelse af de stiftende institutioners kapitalforhold.

Der vil være en lang række faste krav til, hvad der skal indeholdes i den i § 27 g, stk. 4, nævnte aftale, hvorfor det er Undervisningsministeriets hensigt at udarbejde en standardaftale, der kun vil kunne fraviges og udfyldes på begrænsede punkter. Det sikres, at der i aftalen bl.a. indgår:

- En vedtægt for det betingede CVU, herunder et formål, der er i overensstemmelse med lovens intentioner.
- Et vedtægtsudkast for CVU'et, når det bliver ubetinget efter senest 3 år, således at grundlaget for den ubetingede godkendelse ligger klart, og denne kan få karakter af en formalitet, jf. § 27 g, stk. 1, 3. pkt.
- Beskrivelse af grænseflader i de stiftende institutioners og CVU'ets opgaver.
- Ansvarsforhold.
- Fordelingsprincipper i forhold til de stiftende institutioner, som gør, at disse kan drives videre, dels at de kan gennemføre deres del af fællesskabets virksomhed, dels at de kan betale deres kapitaludgifter, udgifter til vedligeholdelse m.v.
- Principper for afregninger mellem de forskellige institutioner, herunder for anvendelse af lærere, lokaler og andre faciliteter.
- Nødvendige indskrænkninger i de økonomiske handlemuligheder for de stiftende institutioner (selvbåndlæggelse), således at disse ikke kan foretage bindende dispositioner til skade for CVU'et og de andre deltagere i fællesskabet.
- Bestemmelser om, hvordan der forholdes i tilfælde af en institutions udtræden af fællesskabet.
- Varsling af udtræden.

Forholdet mellem de enkelte stiftende institutioner reguleres af almindelige aftaleretlige principper. Det gælder således, at hvis en stiftende institution overtræder den indbyrdes aftale med de andre stiftende institutioner, må det vurderes efter aftalens ordlyd og forudsætninger, hvilke konsekvenser det skal have. Det må i aftalen indgå, at de andre institutioner kan hæve aftalen ved en institutions grove misligholdelse, og hvilke konsekvenser det får for de økonomiske mellemværender.

Principielt vil et Center for Videregående Uddannelse, der er dannet efter § 27 g, stk. 1, kunne miste sin (betingede) CVU-godkendelse allerede inden udløbet af overgangsperioden på de 3 år, først og fremmest hvis så mange af de stiftende institutioner har valgt at udtræde af centeret, at undervisningsministeren kan konstatere, at det tilbageværende fællesskab ikke lever op til kravene i § 27 d, jf. herved § 27 d, stk. 3. Der foreslås desuden indsat en mulighed i § 27 g, stk. 8, for ministeren til at tilbagekalde godkendelsen, hvis det -

f.eks. på baggrund af de stiftende institutioners adfærd, herunder deres eventuelle gentagne misligholdelse af den af undervisningsministeren godkendte aftale - må antages, at CVU'et ikke er og heller ikke efter sammenlægningen vil kunne blive tilstrækkeligt bæredygtigt. Det er et krav, at der i vedtægten for det betingede CVU indsættes en mulighed for, at ministeren i disse tilfælde kan bestemme, at institutionen ophører og vil kunne anvende tiloversbleven formue i overensstemmelse med selvejelovens § 5. Vedtægten skal tillige indeholde mulighed for, at ministeren kan kræve, at CVU'et sammenlægges med et andet CVU. Det kan f.eks. være relevant, hvis der er ansat personale ved centeret - f.eks. i et kerne-CVU efter § 27 c personale overført fra lærer- og pædagoghøjskolen - således at dette personales ansættelsesforhold kan overgå til et andet CVU. Hvis en sådan sammenlægning sker på undervisningsministerens foranledning, kan det være nødvendigt, at der sker en økonomisk rekonstruktion, jf. § 27 i og bemærkningerne hertil.

Undervisningsministeren kan godkende, at CVU-godkendelsen ændres til en ubetinget godkendelse, hvis en eller flere af de stiftende institutioner gennemfører sammenlægningen med CVU'et inden udløbet af overgangsperioden, og CVU'et herved får den fornødne tyngde og sammensætning til, at der kan gives en ubetinget CVU-godkendelse, jf. forslagens § 27 g, stk. 7. Hvis det ikke er alle de stiftende institutioner, der sammenlægges på samme tid, vil der skulle ske en revision af det vedtægtsudkast for det ubetingede CVU, der er vedlagt den af ministeren godkendte aftale, jf. ovenfor.

§ 27 g, stk. 9, åbner mulighed for, at der mellem et ubetinget CVU - herunder ét, der er dannet ved, at tilstrækkelig mange institutioner er sammenlagt uden fortrydelsesret - og en eller flere MVU-institutioner kan etableres tilsvarende aftalemæssige relationer, som oven for er beskrevet vedrørende institutioner, der stifter et betinget CVU. I denne situation er der således ikke nogen risiko i forhold til CVU-godkendelsen ved, at de pågældende institutioner måtte vælge at udtræde af fællesskabet.

Der skal i henhold til den foreslåede § 27 h i tilknytning til et Center for Videregående Uddannelse ned sættes et udviklingsråd, som skal rådgive om og koordinere samarbejdet om udviklingsbaseret og forskningstilknytning. Rådet bør besættes af forsknings- og udviklingskyndige repræsentanter for centerets lærerpersonale og med videnskabeligt personale ved forskningsinstitutioner, som centeret har samarbejdsaftaler med, samt med relevante fagpersoner fra det arbejdsmarked, herunder de professioner, som institutionens

F. t. l. vedr. selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.

uddannelsesudbud retter sig til. Rådet bør dog kunne udvikle sig hurtigt og dynamisk over tid, hvorfor rådets nærmere sammensætning ikke forudsættes at fremgå af institutionens vedtægt.

Der skal endelig i tilknytning til centeret etableres et eller flere efter- og videreuddannelsesudvalg med eksterne repræsentanter for aftagere m.v. til at formidle samarbejdet med disse om efter- og videreuddannelsen og om udviklingsarbejder. Sammensætningen skal her fremgå af vedtægten. For så vidt angår CVU'er med lærer- og pædagoguddannelser forudsættes etableret et udvalg for begge uddannelsesområder, evt. med underudvalg. Et fælles udvalg bør kunne sikre, at der også på aftagerside etableres dialog om tværgående dækning af efter- og videreuddannelsesbehov, mens der selvfølgelig også for begge grupper bør kunne tilgodeses særlige behov. Efter- og videreuddannelsesudvalg i tilknytning til kerne-CVU'er skal efterhånden, som de nedsættes, erstatte de nuværende regionale udvalg for lærernes efteruddannelse, og bl.a. de kommunale aftagere forudsættes repræsenteret i udvalgene.

Forslagets § 27 i indeholder en bestemmelse, der giver undervisningsministeren mulighed for at sikre en uddannelsesinstitution, der har besluttet sig til at ville søge en fremtid i CVU-regi, og på denne baggrund har ansøgt en realiseret CVU-dannelse om lov til at indgå, optagelse i CVU'et. Bestemmelsen er også anvendelig på institutioner, der ikke i henhold til § 27 d, stk. 4, vil kunne indgå som partnere i et CVU.

Begrundelsen for bestemmelsen er, at det ikke skal være muligt for nogle institutioner at holde andre ude fra de udviklingsmuligheder, der ligger i CVU-konstruktionen. Ministeren skal kunne hjælpe enkeltinstitutioner ind i perspektivrige CVU-dannelser. I ministerens afgørelse vil indgå, dels hvad den pågældende institution kan bidrage med til CVU'ets samlede profil, dels de konkrete muligheder for, at der kan etableres et konstruktivt samarbejde. De nærmere vilkår for sammenlægningen skal naturligvis forhandles mellem CVU'et og institutionen. Institutionen må som udgangspunkt acceptere, at der er tale om et allerede etableret CVU med en gældende vedtægt, mens CVU'et må acceptere, at institutionen kan indgå på lige vilkår mht. partnerskabsorganer, indflydelse på bestyrelsessammensætning m.v. Det er en betingelse, at CVU'ets økonomi ikke væsentligt forringes ved sammenlægningen. Ministeren sørger for en økonomisk rekonstruktion, inden sammenlægningen sker, hvis det er nødvendigt, jf. selvejelovens § 16, stk. 2, og hvis der er behov for videreførelse af institutionens uddannelsesudbud. I disse tilfælde vil det være Un-

derisningsministeriet, der forhandler vilkårene for overgang med CVU'et.

Ifølge § 26 i den gældende selvejelov har tjenestemænd ved statsinstitutioner ikke krav på afsked med ventepenge, rådighedsløn eller pension som følge af, at institutionerne overgår til at blive selvejende i medfør af lovens § 2. Tjenestemændene må underkaste sig de forandringer i deres opgaver, som følger af en sådan overgang, men kan vælge at opretholde deres ansættelse som statstjenestemænd. For statstjenestemænd, der har gennemgået en sådan overgang og derfor nu gør tjeneste ved en selvejende institution, foreslås det, at det udtrykkeligt fastslås, jf. forslaget § 27 j, at lovens § 26 finder tilsvarende anvendelse, hvis denne institution nu ved sammenlægning eller spaltning indgår i et CVU. § 27 j finder ikke anvendelse i det omfang, der er tale om forflyttelse i tjenestemandens lovens og grundlovens forstand.

I øvrigt gælder lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse (virksomhedsoverdragelsesloven) for sammenlægninger og spaltninger efter det foreslåede § 5 a.

Til nr. 8

Det foreslåede stk. 2 er tilsvarende begrundet som det gældende stk. 1 og tager højde for, at de pågældende institutioner - ingeniørhøjskoler og handelshøjskoleafdelinger - vil kunne overgå til selvejeloven på forskellige tidspunkter, jf. i øvrigt lovforslagets §§ 2 og 14, stk. 2, med tilhørende bemærkninger.

Til § 2

Lov om handelshøjskoler og handelshøjskoleafdelinger

Handelshøjskoleafdelinger er selvstændige, selvejende institutioner, der er omfattet af lov om handelshøjskoler og handelshøjskoleafdelinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 864 af 27. september 1996. Afdelingerne udbyder de samme mellemlange videregående uddannelser, som udbydes på handelshøjskolerne og enkelte andre universitetslovsinstitutioner, nemlig de erhvervsøkonomiske (HA) og erhvervsproglige bacheloruddannelser og står efter loven under tilsyn af en handelshøjskole. Der er tale om et fagligt tilsyn, der skal sikre, at afdelingens udbud af uddannelserne har det samme niveau som på universitetslovsinstitutionerne. Det følger heraf, at bacheloruddannelserne fra en handelshøjskoleafdeling giver samme adgang til optagelse på universitetslovsinstitutionernes cand.merc.- og cand.ling.merc.-uddannelser som bacheloruddannelserne fra universitetslovsinstitutioner.

Handelshøjskoleafdelingerne er i lighed med ingeniørhøjskolerne, jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 14, stk. 2, på trods af deres selveje stillet som statsinstitutioner. Dette skyldes en bestemmelse i loven om, at undervisningsministeren er øverste forvaltningsmyndighed. Undervisningsministeren har således også instruktionsbeføjelse over for disse institutions ledelse, ligesom institutionerne ikke har de frihedsgrader med hensyn til kapitalforvaltning, bygningsadministration, låneoptagelse m.v., som »ægte« selvejende institutioner. Institutionernes styrelsesmodeller fremgår ikke af lov eller bekendtgørelse, men er fastlagt i den enkelte institutions vedtægt og er i god overensstemmelse med selvejelovens regler.

Det er undervisningsministerens opfattelse, at handelshøjskoleafdelingerne med fordel kan overgå til selvejeloven og ad denne vej styrke deres dynamik og handlekraft. Forhandlinger om institutionernes overgang til loven vil blive indledt snarest muligt efter nærværende lovforslags vedtagelse, men muligheden står allerede åben for institutionerne i det gældende lovgrundlag.

Der foreslås indsat en bestemmelse i lov om handelshøjskoler og handelshøjskoleafdelinger, hvorefter tilsynsbestemmelsen også skal gælde institutioner, der overgår til godkendelse efter selvejeloven. Bestemmelsen vil sikre, at de eksisterende merkantile udbud vil kunne videreføres, uanset at institutionernes forhold, primært af økonomisk art, og lovgrundlag ændres. Tilsynet skal i lighed med i dag kun omfatte de merkantile uddannelsesudbud, der også foregår ved handelshøjskolerne.

Lovforslaget vil ikke umiddelbart have konsekvenser for handelshøjskolernes tilsyn, der i dag varetages af Handelshøjskolen i København alene. Det er alene, hvis en eller flere af de nuværende tre handelshøjskoleafdelinger f.eks. ved sammenlægning overgår til CVU-status efter det foreslåede kapitel 7 a i selvejeloven, at det nuværende tilsyn som forudsat i handelshøjskoleloven vil blive ophævet. Forudsætningen for at opnå CVU-godkendelse med den dertil hørende forpligtelse til forskningstilknytning vil imidlertid være, at institutionen gennem forpligtende samarbejdsaftaler har sikret et nært fagligt samarbejde med en universitetslovsinstitution inden for de af CVU'ets uddannelsesområder, som i dag er omfattet af tilsyn fra handelshøjskoler.

Dette lovforslag og forslaget til lov om mellemlange videregående uddannelser skal bl.a. skabe forudsætninger for udvikling af nye mellemlange videregående uddannelser på professionsbachelor-niveau, herunder ikke mindst i forhold til det private erhvervsliv.

For et CVU, der omfatter det merkantile fagområde, vil det være nærliggende at koncentrere sig om uddannelser, der indeholder en kombination af teori og praksis, og som i højere grad end de nuværende bacheloruddannelser sigter mod umiddelbar overgang til varetagelse af funktioner på arbejdsmarkedet og inden for bestemte erhvervsområder og professioner. Disse uddannelser eksisterer ikke i dag, men bør udvikles i CVU-regi, så vidt muligt med umiddelbar adgang til de merkantile overbygningsuddannelser ved universitetslovsinstitutionerne.

Et CVU, der fortsat ønsker at udbyde de eksisterende merkantile mellemlange videregående uddannelser, må over for Undervisningsministeriet, for at blive godkendt til dette, dokumentere samarbejdsrelationer i relation til relevante universitetslovsinstitutioner (i dag Handelshøjskolen i København, Handelshøjskolen i Århus, Aalborg Universitet, Roskilde Universitetscenter og Syddansk Universitet). Samarbejdsaftalen med en universitetslovsinstitution skal sikre samme kvalitet i udbuddet som det hidtidige tilsyn.

Til § 3

Lov om uddannelse af lærere til folkeskolen

Loven foreslås, jf. den foreslåede § 3, nr. 1-5, ændret således, at det fremgår, at læreruddannelsen ud over ved lærerseminarier kan udbydes af CVU'er, der af undervisningsministeren er godkendt dertil. Der vil typisk blive tale om CVU'er, der er dannet ved sammenlægning af flere institutioner, hvoraf mindst ét på sammenlægningstidspunktet var godkendt som lærerseminarium.

Den foreslåede § 3, nr. 6, er en konsekvens af den foreslåede § 1, nr. 5.

Det foreslås, jf. den foreslåede § 3, nr. 7, markeret i lovtæksten, at Seminarierådet for Læreruddannelsen rådgiver ministeren inden for lovens område, uanset hvilken institutionel ramme uddannelsesaktiviteterne udbydes i: CVU'er eller eventuelle enkeltstående lærerseminarier. Det forudsættes således også, at Lærerseminariernes Rektorforsamling fremover vil repræsentere både rektorer fra eventuelle enkeltstående lærerseminarier og rektorer fra CVU'er eller af dem bemyndigede, dvs. typisk studierektorer i tilknytning til partnere med læreruddannelse. Tilsvarende at Lærerseminariernes Bestyrelsesforening fremover vil repræsentere både bestyrelser fra eventuelle enkeltstående lærerseminarier og bestyrelser fra CVU'er eller af disse bemyndigede, dvs. typisk studiebestyrelser i tilknytning til partnere med læreruddannelse.

Til § 4

Lov om uddannelse af pædagoger

Loven foreslås, jf. den foreslåede § 4, nr. 1-6 og 10-12, ændret således, at det fremgår, at pædagoguddannelsen ud over ved pædagogseminarier kan udbydes af CVU'er, der af undervisningsministeren er godkendt dertil. Der vil typisk blive tale om CVU'er, der er dannet ved sammenlægning af flere institutioner, hvoraf mindst ét på sammenlægningstidspunktet var godkendt som pædagogseminarium.

Den foreslåede § 4, nr. 7, er en konsekvens af den foreslåede § 1, nr. 5.

I dag har hver amtskommune i henhold til lovens kapitel 3 et praktikpladsudvalg vedrørende pædagoguddannelsen, og København og Frederiksberg Kommuner har udnyttet lovens mulighed for at nedsætte et fælles udvalg. Udvalgene har til opgave på baggrund af en vurdering af det fremtidige behov for pædagoger i det område, udvalget dækker, at afgive indstilling til Undervisningsministeriet om antallet af uddannelsespladser på seminarierne inden for området. Derudover skal de koordinere arbejdet med at tilvejebringe de praktikpladser, som amtsråd og kommunalbestyrelser er forpligtede til at stille til rådighed for pædagoguddannelsen - principielt uafhængigt af amtsgrænser - og fordele disse pladser mellem seminarierne.

Ved etablering af CVU'er, der godkendes til at udbyde pædagoguddannelsen, vil én institution ofte have partnere, der ligger i flere amter - ligesom det ikke er givet, at alle pædagogseminarier i et givet amt vælger at indgå i samme CVU. Da institutionsstrukturen må forventes at gå på tværs af amtsgrænserne, foreslås kapitel 3 ændret, jf. den foreslåede § 4, nr. 8 og 9, således at undervisningsministeren efter drøftelse med amterne bestemmer, hvilke praktikpladsudvalg der skal nedsættes, og hvilke amter og institutioner, der i givet fald hører under udvalget. Der skabes mulighed for, at en institution delvist kan høre under udvalget. Dette kan blive relevant, hvor én eller flere partnere i et CVU mest hensigtsmæssigt henhører under et bestemt praktikpladsudvalg, mens andre partnere mest hensigtsmæssigt henhører under andre praktikpladsudvalg. I konsekvens af at flere amtsråd kan nedsætte et fælles praktikpladsudvalg, ændres § 17 således, at amterne i så fald repræsenteres ligeligt i praktikpladsudvalget. Et udvalg, hvori alene indgår ét amtsråd efter ministerens bestemmelse, består således af i alt 6 medlemmer, hvorimod et udvalg, hvori indgår to amtsråd, vil bestå af 12 medlemmer osv. Den foreslåede affattelse af bestemmelsen vil formentlig i

flere tilfælde indebære, at ét amtsråd er med til at nedsætte flere forskellige praktikpladsudvalg. Det forudsættes, at kommuneforeningen i det eller de relevante amter, der i normalsituationen vil udpege de 3 primærkommunale medlemmer, vil udpege medlemmer med tilknytning til den region, som udvalget dækker. § 17, stk. 6, foreslås ændret således, at det fremgår, at hvis udvalget nedsættes af flere amtsråd i fællesskab, skal disse i fællesskab stille sekretariatsbistand til rådighed for praktikpladsudvalget. Det foreslås, at udvalgenes to opgaver fastholdes, ligesom amtsrådenes og kommunalbestyrelsernes landsdækkende forpligtelse til at stille praktikpladser til rådighed foreslås opretholdt.

Det foreslås markeret i lovteksten, jf. den foreslåede § 4, nr. 13, at Seminarierådet for Pædagoguddannelsen rådgiver ministeren inden for lovens område, uanset hvilken institutionel ramme uddannelsesaktiviteterne udbydes i: CVU'er eller eventuelle enkeltstående pædagogseminarier. Det foreslås endvidere, jf. den foreslåede § 4, nr. 15-18, at det kommer til - helt på linie med læreruddannelsens regler om Seminarierådet for Læreruddannelsen - at fremgå direkte af lovteksten, hvilke organisationer der udpeger repræsentanterne til rådet for henholdsvis bestyrelserne, rektorerne, lærerne og de studerende. Det forudsættes i den forbindelse, at Pædagogseminariernes Rektorforsamling fremover vil repræsentere både rektorer fra eventuelle enkeltstående pædagogseminarier og rektorer fra CVU'er eller af dem bemyndigede, dvs. typisk studierektorer i tilknytning til partnere med pædagoguddannelse. Tilsvarende at Pædagogseminariernes Bestyrelsesforening fremover vil repræsentere både bestyrelser fra eventuelle enkeltstående pædagogseminarier og bestyrelser fra CVU'er eller af disse bemyndigede, dvs. typisk studiebestyrelser i tilknytning til partnere med pædagoguddannelse.

Til § 5

Lov om uddannelse til håndarbejds lærer

Loven foreslås, jf. den foreslåede § 5, nr. 1-3, ændret således, at det fremgår, at håndarbejds læreruddannelsen ud over ved håndarbejdsseminarier kan udbydes af CVU'er, der af undervisningsministeren er godkendt dertil. Der vil typisk blive tale om CVU'er, der er dannet ved sammenlægning af flere institutioner, hvoraf mindst ét på sammenlægningstidspunktet var godkendt som håndarbejdsseminarium.

Den foreslåede § 5, nr. 4, er en konsekvens af den foreslåede § 1, nr. 5.

Til § 6

Lov om uddannelse til ernærings- og husholdningsøkonom

Loven foreslås, jf. den foreslåede § 6, nr. 1-3, ændret således, at det fremgår, at uddannelsen til ernærings- og husholdningsøkonom ud over ved husholdningsseminarier kan udbydes af CVU'er, der af undervisningsministeren er godkendt dertil. Der vil typisk blive tale om CVU'er, der er dannet ved sammenlægning af flere institutioner, hvoraf mindst ét på sammenlægningstidspunktet var godkendt som husholdningsseminarium.

Den foreslåede § 6, nr. 4, er en konsekvens af den foreslåede § 1, nr. 5.

Til § 7

Lov om folkeskolen

Lov om folkeskolen indeholder krav om, at man for at kunne varetage undervisning i grundskolen og i 10. klasse med enkelte undtagelser skal have gennemført uddannelsen til lærer i folkeskolen eller anden læreruddannelse, der er godkendt af undervisningsministeren i den henseende. En sådan godkendelse kan betinges af, at de uddannede består en prøve ved et lærerseminarium. Loven indeholder tilsvarende krav om, at man kan forestå undervisningen i en børnehaveklasse, hvis man har gennemført en tilsvarende uddannelse til pædagoguddannelsen, der er godkendt af undervisningsministeren i denne henseende. Her kan godkendelsen betinges af, at de uddannede består en prøve ved et pædagogseminarium.

De nævnte bestemmelser foreslås ændret således, at sådanne prøver kan afholdes af CVU'er, der er godkendt til at udbyde henholdsvis læreruddannelsen og pædagoguddannelsen.

Til § 8

Lov om kursus til højere forberedelseseksamen og om studieforberedende enkeltfagsundervisning for voksne m.v.

Der er tale om en ændring som konsekvens af, at CVU'er, der dannes ved sammenlægning af bl.a. et seminarium med hf-kursus, med undervisningsministerens godkendelse vil kunne bevare hf-kurset, jf. den foreslåede § 27 a, stk. 3, i selvejeloven.

Til § 9

Lov om erhvervsskoler

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 5. Erhvervsskoleloven forudsætter allerede i dag,

at erhvervsskoler kan lægges sammen. Den foreslåede bestemmelse tilsigter derfor at skabe mulighed for universalsuccession som i den foreslåede § 5 a til selvejeloven.

Til § 10

Lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser m.v.

Der henvises til bemærkningerne til den ved forslaget § 1, nr. 7, foreslåede § 27 f, stk. 1, nr. 2, i selvejeloven samt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.

Til § 11

Lov om Danmarks Evalueringsinstitut

Bilaget til lov om Danmarks Evalueringsinstitut foreslås ændret i overensstemmelse med ændringen af selvejelovens titel.

Til § 12

Lov om sygeplejersker

Forpligtelsen til at sikre institutionskapacitet for uddannelse af sygeplejersker påhviler amtskommunerne/Hovedstadens Sygehusfællesskab, hvilket har ført til oprettelse af de amtslige sygeplejerskoler, hvoraf der i dag er mindst én i hvert amt samt to i tilknytning til Hovedstadens Sygehusfællesskab. Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3., om henlæggelse af uddannelsen til Centre for Videregående Uddannelse ved driftsoverenskomst og til bemærkningerne til den ved forslaget § 1, nr. 7, foreslåede § 27 f, stk. 1, nr. 2, i selvejeloven.

I § 2, stk. 5, i lov om sygeplejersker - der indeholder hjemlen til sygeplejerskeuddannelsen - indgår en forudsætning om, at sygeplejersker uddannes ved sygeplejerskoler. Det foreslås med henblik på at udelukke modsætningsslutninger, at det udtrykkeligt indføres i bestemmelsen, at uddannelsesopgaven også kan varetages af CVU'er.

Også med hensyn til radiografuddannelsen påhviler det amtskommunerne/Hovedstadens Sygehusfællesskab at sikre institutionskapaciteten. Der eksisterer i dag tre radiografskoler henholdsvis i Aalborg, i Odense og i Herlev. Alle tre radiografskoler ligger i tæt tilknytning til sygeplejerskoler, og der samarbejdes omkring administration, edb og lokaler.

Radiografuddannelsen har hjemmel i § 29 i lov nr. 352 af 14. maj 1992 om ændring af forskellige uddannelseslove m.v. Det er ikke nødvendigt at ændre denne bestemmelse for at præcisere, at uddannelsesopgaven kan henlægges til relevante CVU'er.

Til § 13

Lov om terapiassistenter

Fysioterapeutskoler og ergoterapeutskoler er statsinstitutioner. Det er tanken, at også disse institutioner skal kunne indgå som partnere ved dannelse af CVU'er efter det foreslåede kapitel 7 a i selvejeloven. I en del tilfælde har fysioterapeutskoler og ergoterapeutskoler i dag institutionsfællesskab, hvilket giver sig udslag i, at de har én fælles bestyrelse, men to daglige ledere, én for hver af uddannelserne. Det gælder således Ergoterapeut- og Fysioterapeutskolen i Århus, Ergoterapeut- og Fysioterapeutskolen i Holstebro, Ergoterapeut- og Fysioterapeutskolen i Odense og Ergoterapeut- og Fysioterapeutskolen i Aalborg, mens Ergoterapeut- og Fysioterapeutskolen i Næstved kun har én daglig leder. Lovforslaget indeholder mulighed for, at ovennævnte skoler går ind som partner i et CVU med to studierektorer, jf. den ved § 1, nr. 7, foreslåede § 27 f, stk. 1, nr. 1, i selvejeloven.

Lov om terapiassistenter indeholder hjemlen til fysioterapeutuddannelsen og ergoterapeutuddannelsen. Loven indeholder betegnelsen terapiassistentskoler. Det foreslås, at loven ændres, således at det i stedet fremgår, at uddannelserne foregår ved uddannelsesinstitutioner, herunder CVU'er, der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne terapiassistenter.

Til § 14

Der indsættes i ikrafttrædelsesbestemmelsen en hjemmel for undervisningsministeren til på et senere tidspunkt at ophæve de love, der i dag udgør institutionshjemlen for henholdsvis ingeniørhøjskoler (stk. 2) og sociale højskoler (stk. 3).

Ingeniørhøjskoler (teknika) er i dag godkendt efter lov om teknika, jf. lovbekendtgørelse nr. 865 af 27. september 1996. Ingeniørhøjskolerne skal i henhold til denne lov være selvejende, men de er i øvrigt stillet som statsinstitutioner, idet det i loven er bestemt, at undervisningsministeren er øverste forvaltningsmyndighed. Ministerens ansvar for ingeniørhøjskolernes drift er derfor som udgangspunkt det samme som for statsinstitutioner, og der er ikke i lovgivningen, således som det er tilfældet i anden institutionslovgivning (universitetsloven, selvejeloven og erhvervsskoleloven), fastlagt bestemmelser, der begrænser ministerens instruktionsbeføjelse. Ud over at ministeren har instruktionsbeføjelse over for ingeniørhøjskolernes ledelse, indebærer lovgrundlaget også, at skolerne ikke har de frihedsgrader med hensyn til kapitalforvaltning, bygningsadministration, låneoptagelse m.v.,

som ligger i selvejelovens decentraliseringstanke. Undervisningsministeren vurderer, at dette såkaldte »uægte« selveje er en problematisk institutionsform, fordi man i den nuværende styreform reelt sammenblander forskellige styreform, dels den almindelige statsinstitutionsform, dels selvejeformens, og endelig en kollegial styreform. Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 208 af 8. april 1987 om styrelse af teknika foreskriver således en lang række interne kollegiale styrelsesorganer, herunder et tværgående styrelsesråd. Bekendtgørelsen er i høj grad udformet med universiteternes tidligere styrelseslov som forlæg. I konsekvens af selvejeformen foreskriver bekendtgørelsen dog også en bestyrelse med eksternt flertal, der har ansvaret for institutionens økonomi og regnskab, men bestyrelsen er ikke givet egentlige beføjelser til at løfte dette ansvar.

Det har skabt en grundlæggende uklarhed om kompetencefordelingen mellem Undervisningsministeriet, bestyrelsen, rektor og det kollegialt valgte styrelsesråd. Det bemærkes, at styrelseslovens ledelsesmodel siden er forladt på universitetsområdet ved vedtagelsen af universitetsloven i 1992 - mens den lever endnu på ingeniørhøjskolerne.

Det er undervisningsministerens opfattelse, at selvejelovens ledelsesmodel, der indebærer en klar ansvarsfordeling mellem bestyrelsen, rektor og eventuelle interne organer vil være hensigtsmæssig for ingeniørhøjskolernes dynamik og handlekraft. Det står imidlertid klart, at der hos visse af ingeniørhøjskolerne lægges meget stor vægt på, at den daglige leder - rektor - også fremover skal have et kollegialt mandat, dvs. er en ved skolen fastansat lærer, som vælges af skolens ansatte og studerende. Dette er ikke i dag foreneligt med selvejeloven, hvor det er et centralt element, at bestyrelsen ansætter og afskediger den daglige leder, dvs. denne har sit mandat fra den overordnede ledelse og er ikke nødvendigvis hentet fra institutionens lærerkorps. Undervisningsministeren er imidlertid indstillet på at imødekomme det nævnte ønske ved i selvejeloven at indsætte hjemmel til, at undervisningsministeren kan godkende, at bestyrelsens beføjelse til at ansætte og afskedige rektor kombineres med et valg. Dette kan realiseres ved, at bestyrelsen enten godkender ansættelsen af den person, som medarbejdere og studerende har valgt, eller forlanger omvalg. Tilsvarende at bestyrelsen kan afsætte en rektor ved at forlange, at der iværksættes nyvalg. På denne måde sikres det dels, at rektor fortsat hentes fra institutionens lærerkorps og har et internt mandat, dels at rektor nyder tillid hos og har et mandat fra den overordnede ledelse. Hvis rektor én gang er godkendt af

bestyrelsen, bør bestyrelsen kun undtagelsesvist senere benytte adgangen til at afsætte rektor, nemlig hvis rektor alvorligt har misrøgtet sit hverv, herunder klart tilsidesat den loyalitet, som bestyrelsen må kunne forvente. Den omtalte hjemmel indsættes ved dette lovforslags § 1, nr. 6. Det bemærkes, at hjemlen indsættes i selvejelovens kapitel 3 frem for i det nye kapitel 7 a. På den måde sikres det, at en ingeniørhøjskole vil kunne overgå til selvejeloven, uanset om den måtte ønske en CVU-godkendelse eller i øvrigt i første omgang vil kunne opfylde betingelserne herfor. Det er tanken, at alle ingeniørhøjskoler på sigt - dvs. evt. efter en gennemført institutionsudvikling - bør kunne godkendes som CVU'er. Hjemlen gøres alene anvendelig for ingeniørhøjskoler, idet valg af den daglige leder ikke i øvrigt forekommer ved institutioner uden for universitetsloven. Konstruktionen kan indebære risiko for, at den institutionsleder, der ønsker at sikre sig genvalg, vil afholde sig fra at gennemføre upopulære, men nødvendige, prioriteringer og ændringer. Denne risiko er særligt uhensigtsmæssig i forhold til den store økonomiske dispositionsfrihed, der tilkommer »ægte« selvejende institutioner. Hermed kan der opstå konflikt i forhold til bestyrelsens overordnede økonomiske ansvar.

I henhold til selvejelovens § 1, stk. 4, skal overgang til loven forhandles med institutionen, og sådanne forhandlinger vil blive indledt snarest muligt efter nærværende lovforslags vedtagelse.

Der foreslås ved § 14, stk. 2, indsat en hjemmel for undervisningsministeren til at ophæve lov om teknika, når alle de fem ingeniørhøjskoler, der aktuelt er godkendt efter loven, er overgået til godkendelse efter selvejeloven. De fornødne uddannelseshjemler vil kunne findes i selvejeloven selv eller i lov om mellemlange videregående uddannelser, jf. forslag herom, samt i lov om åben uddannelse.

De sociale højskoler er i dag statsinstitutioner, jf. bekendtgørelse nr. 679 af 29. juli 1992 af lov om statens overtagelse af de sociale højskoler i København, Århus, Odense og Esbjerg. Ikke desto mindre blev der med ikrafttrædelsen af bekendtgørelsen om styrelse af de sociale højskoler i 1997 gennemført en styrelsesreform på skolerne, der havde en høj grad af overensstemmelse med selvejelovens ledelsesmodel. Der

blev således etableret bestyrelser med eksternt flertal, der har den overordnede ledelse, og som over for undervisningsministeren har ansvaret for skolernes virksomhed. Pga. det statslige ejerforhold er det ministeren, der ansætter og afskediger rektor, men bestyrelsen blev tillagt indstillingsret. Ledelsesmodellen har i praksis fungeret godt, men det er principielt problematisk at operere med ansvarlige bestyrelser på statsinstitutioner uden lovhjemmel. Heldigvis er der ikke opstået situationer, hvor det har været nødvendigt præcist at afklare kompetencefordelingen mellem ministerium, bestyrelse og rektor.

De sociale højskoleers lovhjemmel er som nævnt lov om statens overtagelse af de sociale højskoler i København, Århus, Odense og Esbjerg fra 1987, og skolerne var, som lovens titel antyder, tidligere selvejende institutioner. Det er undervisningsministerens opfattelse, at skolerne nu - på linie med ingeniørhøjskolerne - ved overgang til selvejeloven bør sikres dels afklarede styrelsesforhold, dels mulighed for decentraliseret kapitalforvaltning og bygningsadministration, for låneoptagelse m.v.

I henhold til selvejelovens § 2, stk. 1, skal overgang til loven forhandles med institutionen, og sådanne forhandlinger vil blive indledt snarest muligt efter nærværende lovforslags vedtagelse. Det er klart, at de sociale højskoler vil kunne godkendes til at indgå i CVU-dannelser efter det foreslåede kapitel 7 a.

Der foreslås ved § 14, stk. 3, indsat en hjemmel for undervisningsministeren til at ophæve lov om statens overtagelse af de sociale højskoler i København, Århus, Odense og Esbjerg, når alle de fire sociale højskoler, der er omfattet af loven, er overgået til godkendelse efter selvejeloven. De fornødne uddannelseshjemler vil kunne findes i selvejeloven selv eller i lov om mellemlange videregående uddannelser, jf. forslag herom, samt i lov om åben uddannelse.

Hvis undervisningsministeren i henhold til de foreslåede stk. 2 og 3 ophæver lov om teknika og lov om statens overtagelse af de sociale højskoler i København, Århus, Odense og Esbjerg, vil uddannelsesregler udstedt i medfør af disse love forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler, der udstedes med hjemmel i lov om mellemlange videregående uddannelser, jf. den foreslåede stk. 4.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 1. Loven omfatter selvejende institutioner, der af undervisningsministeren godkendes til at give videregående uddannelse eller efter- og videreuddannelse.

§ 2. Undervisningsministeren kan efter forhandling med institutionen beslutte, at en statslig uddannelsesinstitution, bortset fra institutioner omfattet af universitetsloven, overgår til at blive en selvejende institution, der godkendes efter nærværende lov.

Lovforslaget

Undervisningsministeriet

§ 1

I lov nr. 311 af 24. april 1996 om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., som senest ændret ved § 15 i lov nr. 290 af 12. maj 1999, foretages følgende ændringer:

1. I lovens *titel* indsættes efter »om«: »Centre for Videregående Uddannelse og andre«.

2. I § 1, *stk. 1*, indsættes efter »omfatter«: »Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er) og andre«.

3. I § 1 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* For Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er) gælder loven med de undtagelser, der følger af kapitel 7 a.«.

Stk. 2-4 bliver herefter til 3-5.

4. § 2 affattes således:

»§ 2. Undervisningsministeren kan efter forhandling med institutionen beslutte, at en statslig uddannelsesinstitution, bortset fra institutioner omfattet af universitetsloven, overgår til at blive en selvejende institution, der godkendes efter nærværende lov.

Gældende formulering

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter forhandling med finansministeren fastsætte regler om vilkårene for overdragelse eller anvendelse af statens faste ejendomme til institutioner, der i medfør af stk. 1 overgår til selveje. § 34 finder tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget

Stk. 2. Undervisningsministeren kan på nærmere bestemte vilkår overdrage statens faste ejendomme til institutioner, der i medfør af stk. 1 overgår til at blive en selvejende institution. § 34 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis en statslig uddannelsesinstitution i medfør af § 5 a sammenlægges med andre uddannelsesinstitutioner.«.

5. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen tillade, at selvejende uddannelsesinstitutioner sammenlægges til en selvejende uddannelsesinstitution, der godkendes efter loven. Statslige uddannelsesinstitutioner kan indgå i en sammenlægning under iagttagelse af § 2, stk. 1. Ved sammenlægningen opløses institutionerne uden likvidation ved overdragelse af deres aktiver og gæld til den fortsættende institution.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen tillade, at en selvejende uddannelsesinstitution ved spaltning overdrager sine aktiver og gæld som helhed eller en del heraf til en eller flere selvejende institutioner, der godkendes efter loven. Statslige uddannelsesinstitutioner kan spaltes under iagttagelse af § 2, stk. 1.

Stk. 3. Det er en betingelse for at opnå tilladelse efter stk. 1 og 2, at der ved sammenlægningen eller spaltningen ikke sker indskrænkninger i bestående rettigheder. I vedtægten for den fortsættende eller modtagende institution skal der optages bestemmelser, som sikrer, at de deltagende institutioners formål tilgodeses. På samme måde skal der optages bestemmelser, som sikrer eventuelle vedtægtsbestemte rettigheder til en deltagende institutions formue, når rettigheden ikke udlægges ved sammenlægningen eller spaltningen.

Stk. 4. Sammenlægning og spaltning efter stk. 1 og 2 gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 5. Undervisningsministeren fastsætter regler, hvorefter aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på sammenlægning og spaltning efter stk. 1 og 2.«.

Gældende formulering

§ 9. Bestyrelsen har den overordnede ledelse af institutionen.

Stk. 5 Bestyrelsen ansætter og afskediger institutionens leder og øvrige personale. Bestyrelsen kan bemyndige lederen til at ansætte og afskedige institutionens øvrige personale.

§ 32. Staten eftergiver kravene på renter af statslån, der er tilskrevet i medfør af § 4, stk. 3, i lov om Den Grafiske Højskole, jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 29. juli 1992, og § 2, stk. 3, i lov om statsstøtte til visse private seminarier (seminariestøtteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 677 af 29. juli 1992. Rentetilskrivningen ophører ved lovens ikrafttræden.

Lovforslaget

6. I § 9, indsættes efter stk. 5, som nyt stykke:

»Stk. 6. Lederen kan dog vælges af de ansatte og studerende ved institutionen, hvis dette har været gældende forud for institutionens godkendelse efter denne lov, og institutionens vedtægt, som er godkendt af undervisningsministeren, jf. § 7, stk. 1, indeholder bestemmelse herom. Et sådant valg skal godkendes af bestyrelsen, og bestyrelsen kan afsætte lederen.«.

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

7. Efter § 27 indsættes:

»Kapitel 7 a

Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er)

---«.

8. I § 32 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Staten eftergiver kravene på renter af statslån, der er tilskrevet i medfør af § 4, stk. 3, i lov om teknika, jf. lovbekendtgørelse nr. 865 af 27. september 1996, og § 6, stk. 3, i lov om handelshøjskoler og handelshøjskoleafdelinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 864 af 27. september 1996, når en institution, der har været omfattet af en af de nævnte love, er overgået til godkendelse efter denne lov. Rentetilskrivningen ophører ved overgangen.«.

§ 2

I lov om handelshøjskoler og handelshøjskoleafdelinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 864 af 27. september 1996, foretages følgende ændring:

Gældende formulering

§ 5. En handelshøjskoleafdeling står efter undervisningsministerens nærmere bestemmelse under tilsyn af en handelshøjskole.

§ 2. Uddannelsen varer 4 år og omfatter for alle studerende følgende fag og fagområder:

- 1) ---
- 2) Fire af folkeskolens fag (linjefag) efter seminariernes muligheder og den studerendes valg, jf. stk. 2. Den studerende udarbejder en større selv stændig opgave i tilknytning til et af de valgte fag.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om:

- 1) De studerendes pligt til at deltage i seminariets undervisning og i praktikken.
- 2) ---
- 3) Klager til seminariet fra de studerende, herunder om klagefrist, i forbindelse med eksaminer og prøver.

§ 4. Undervisningsministeren fastsætter regler om adgang til uddannelsen og kan fastsætte antallet af uddannelsespladser på seminarierne.

Lovforslaget

1. I § 5 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. En uddannelsesinstitution, der som handelshøjskoleafdeling har været omfattet af denne lov, og som godkendes efter § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 4, i lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., står fortsat under tilsyn af en handelshøjskole, medmindre handelshøjskoleafdelingen tillige godkendes som Center for Videregående Uddannelse (CVU) efter § 27 d i lov om Centre for Videregående Uddannelse og selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. eller indgår i et CVU ved sammenlægning eller spaltning.«

§ 3

I lov om uddannelse af lærere til folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 10. juli 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 2*, ændres »seminariernes« til: »institutionernes, jf. § 6,«.

2. I § 2, *stk. 5, nr. 1*, ændres »seminariets« til: »institutionens«.

3. I § 2, *stk. 5, nr. 3*, ændres »seminariet« til: »institutionen«.

4. I § 4 ændres »seminarierne« til: »institutionerne«.

Gældende formulering

§ 6. Uddannelsen foregår på statsseminarier eller på private seminarier, der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne lærere til folkeskolen.

Stk. 2. Et privat seminarium skal være en selvejende institution eller udgøre en del af en sådan med vedtægter godkendt af ministeren.

§ 14. For de godkendte private seminarier gælder bestemmelserne i lov om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. § 5 om formuens anvendelse ved seminariets ophør, kapitel 4 om søgsmålskompetence, kapitel 5 om tilskud og lån, kapitel 6 om kapitalforvaltning, regnskab og revision samt § 27 om indtægtsdækket virksomhed.

§ 17. Undervisningsministeren nedsætter et seminarieråd, der er rådgivende for ministeren inden for lovens område.

§ 2. Uddannelsen varer 31/2 år og tilrettelægges således, at der veksles mellem undervisning på seminariet og praktik.

Stk. 2. Undervisningen på seminariet omfatter for alle studerende følgende fag: Pædagogik, psykologi, sociale fag, sundhedsfag, dansk, musik, bevægelsesfag, værkstedsfag, drama, naturfag og faget kommunikation, organisation og ledelse. Fagene kan samles i følgende faggrupper: Pædagogisk-psykologiske fag, social- og sundhedsfag og aktivitets- og kulturfag.

Lovforslaget

5. § 6 affattes således:

»§ 6. Uddannelsen foregår på statsseminarier, på private seminarier eller på Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne lærere til folkeskolen.

Stk. 2. Et privat seminarium skal være en selvejende institution eller udgøre en del af en sådan med vedtægter godkendt af ministeren.

Stk. 3. For de godkendte CVU'er gælder bestemmelserne i lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

6. I § 14 indsættes efter »seminariets ophør,«
»§ 5 a om sammenlægning og spaltning,«.

7. I § 17, *stk. 1*, indsættes efter »område«: », uanset om uddannelsesaktiviteterne foregår på CVU'er eller seminarier«.

§ 4

I lov om uddannelse af pædagoger, jf. lovbeholdtgørelse nr. 796 af 3. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, ændres »seminariet« til: »institutionen, jf. § 6,«.

2. I § 2, *stk. 2*, og *stk. 7, nr. 2*, ændres »seminariet« til: »institutionen«.

Gældende formulering

Stk. 3. Herudover kan seminariets undervisning omfatte andre studieaktiviteter.

Stk. 6. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om uddannelsen, herunder om de studerendes pligt til at deltage i seminarieundervisningen og øvelsespraktikken og om uddannelsens afslutning.

Stk. 7. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om:

- 1) ---
- 2) Klager til seminariet fra de studerende, herunder om klagefrist, i forbindelse med eksaminer og prøver.

§ 4. Undervisningsministeren fastsætter efter forslag fra praktikpladsudvalgene, jf. § 19, antallet af uddannelsespladser på seminarierne.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til uddannelsen og om optagelsen på seminarierne.

§ 6. Undervisningen foregår på statsseminarier eller på private seminarier, der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne pædagoger.

Stk. 2. Et privat seminarium skal være en selvejende institution eller udgøre en del af en sådan med vedtægter godkendt af ministeren.

§ 14. For de godkendte private seminarier gælder bestemmelserne i lov om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. § 5 om formuens anvendelse ved seminariets ophør, kapitel 4 om søgsmålskompetence, kapitel 5 om tilskud og lån, kapitel 6 om kapitalforvaltning, regnskab og revision samt § 27 om indtægtsdækket virksomhed.

Lovforslaget

3. I § 2, *stk. 3*, ændres »seminariets« til: »institutionens«.

4. I § 2, *stk. 6*, ændres »seminarieundervisningen« til: »undervisningen ved institutionen«.

5. I § 4, *stk. 1* og 2, »seminarierne« til: »institutionerne«.

6. § 6 affattes således:

»§ 6. Undervisningen foregår på statsseminarier, på private seminarier eller på Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne pædagoger.

Stk. 2. Et privat seminarium skal være en selvejende institution eller udgøre en del af en sådan med vedtægter godkendt af ministeren.

Stk. 3. For de godkendte CVU'er gælder bestemmelserne i lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

7. I § 14 indsættes efter »seminariets ophør,«: »§ 5 a om sammenlægning og spaltning,«.

Gældende formulering

§ 17. Amtsrådet nedsætter et praktikpladsudvalg. Udvalgets medlemmer udpeges således:

Kommunalbestyrelserne i amtsråds kredsen	3
Amrådet	1
De færdiguddannedes organisationer	2

Stk. 2. Rektorerne for seminarierne i amtskommunen er tilforordnet praktikpladsudvalget.

Stk. 3. Praktikpladsudvalgets formand vælges af og blandt de kommunale medlemmer

Stk. 4. Praktikpladsudvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 5. Amtsrådet stiller sekretariatbistand til rådighed for praktikpladsudvalget.

§ 18. Flere amtsråd kan efter overenskomst nedsætte et fælles praktikpladsudvalg i stedet for et praktikpladsudvalg efter § 17. Antallet af medlemmer skal fastsættes i samme forhold som efter § 17, stk. 1.

§ 19. Ud fra en vurdering af det fremtidige behov for færdiguddannede pædagoger i området og muligheden for at skaffe praktikpladser på institutionerne afgiver praktikpladsudvalget forslag til undervisningsministeren om antallet af uddannelsespladser på seminarierne.

Stk. 2. Praktikpladsudvalget koordinerer arbejdet med at tilvejebringe praktikpladser. Udvalget træffer beslutning om fordeling af praktikpladserne mellem seminarierne, der har pligt til at udnytte dem.

Lovforslaget

8. § 17 affattes således:

»§ 17. Der nedsættes praktikpladsudvalg for pædagoguddannelsen af et eller flere amtsråd efter undervisningsministerens bestemmelse. Ministeren bestemmer, hvilke uddannelsesinstitutioner der helt eller delvist hører under det enkelte udvalg. Hvis et udvalg alene nedsættes af ét amtsråd, udpeges udvalget således:

Amtsrådet	1
Kommunalbestyrelserne i amtsråds kredsen	3
De færdiguddannedes organisationer	2

Stk. 2. Hvis udvalget nedsættes af flere amtsråd i fællesskab, fastsættes antallet af medlemmer i samme forhold som efter stk. 1.

Stk. 3. Rektorerne for de institutioner, der i henhold til stk. 1 hører under praktikpladsudvalget, eller den de bemyndiger hertil, er tilforordnet praktikpladsudvalget.

Stk. 4. Praktikpladsudvalgets formand vælges af og blandt de kommunale medlemmer.

Stk. 5. Praktikpladsudvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 6. Amtsråd, der er repræsenteret i udvalget, stiller sekretariatsbistand til rådighed for praktikpladsudvalget.«

9. § 18 ophæves.

10. I § 19, stk. 1 og 2, ændres »seminarierne« til: »institutionerne«.

Gældende formulering

§ 20. Seminarierne fordeler de studerende mellem de anviste praktiksteder, der har pligt til at modtage dem.

§ 21. Diakonhøjskolen i Århus har efter nærmere aftale med det praktikpladsudvalg, der fordeler praktikpladser mellem seminarierne i Århus Amtskommune, ret til at få stillet praktikpladser til rådighed for diakonelever.

§ 22. Undervisningsministeren nedsætter et seminarieråd, der er rådgivende for ministeren inden for lovens område.

Stk. 2. Seminarierådet består af direktøren for Universitetsafdelingen som formand samt 13 medlemmer, der udpeges således:

- 1 af seminariernes bestyrelser
- 1 af seminariernes rektorer
- 1 af seminariernes lærere
- 1 af seminariernes studerende

§ 2. ---

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om:

- 1) ---
- 2) Klager til seminariet fra de studerende, herunder om klagefrist, i forbindelse med eksaminer og prøver.

Lovforslaget

11. I § 20 ændres »Seminarierne« til: »Institutionerne«.

12. I § 21 udgår efter »efter nærmere aftale med«: »det«, og »seminarierne« ændres til: »institutioner, der udbyder pædagoguddannelsen«.

13. I § 22, *stk. 1*, indsættes efter »område«: », uanset om uddannelsesaktiviteterne foregår på CVU'er eller seminarier«.

14. I § 22, *stk. 2*, ændres »direktøren for Universitetsafdelingen som formand« til: »en formand, der udpeges af undervisningsministeren,«.

15. I § 22, *stk. 2*, ændres »seminariernes bestyrelser« til: »Pædagogseminariernes Bestyrelsesforening«.

16. I § 22, *stk. 2*, ændres »seminariernes rektorer« til: »Pædagogseminariernes Rektorforsamling«.

17. I § 22, *stk. 2*, ændres »seminariernes lærere« til: »Dansk Magisterforening«.

18. I § 22, *stk. 2*, ændres »seminariernes studerende« til: »Pædagogstuderendes Landssammenslutning«.

§ 5

I lov om uddannelse til håndarbejds lærer, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 3. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 5, nr. 2*, ændres »seminariet« til: »institutionen, jf. § 7,«.

Gældende formulering

§ 3. Undervisningsministeren fastsætter antallet af uddannelsespladser og regler om adgangen til uddannelsen og om optagelsen på håndarbejdsseminarierne.

§ 7. Undervisningen foregår på private håndarbejdsseminarier, der er godkendt af undervisningsministeren.

Stk. 2. Enkelte fag i uddannelsen kan læses på andre uddannelsesinstitutioner.

§ 13. For de godkendte private seminarier gælder bestemmelserne i lov om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. § 5 om formuens anvendelse ved seminariets ophør, kapitel 4 om søgsmålskompetence, kapitel 5 om tilskud og lån, kapitel 6 om kapitalforvaltning, regnskab og revision samt § 27 om indtægtsdækket virksomhed.

§ 2. - - -

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om:

- 1) - - -
- 2) Klager til seminariet fra de studerende, herunder om klagefrist, i forbindelse med eksaminer og prøver.

§ 3. Undervisningsministeren fastsætter antallet af uddannelsespladser og regler om adgangen til uddannelsen og om optagelsen på seminarierne.

Lovforslaget

2. I § 3 ændres »håndarbejdsseminarierne« til: »institutionerne«.

3. § 7 affattes således:

»§ 7. Undervisningen foregår på private seminarier eller på Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne håndarbejdsledere.

Stk. 2. For de godkendte CVU'er gælder bestemmelserne i lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

4. I § 13 indsættes efter »seminariets ophør,«: »§ 5 a om sammenlægning og spaltning,«.

§ 6

I lov om uddannelse til ernærings- og husholdningsøkonom, jf. lovbekendtgørelse nr. 797 af 3. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 5, nr. 2*, ændres »seminariet« til: »institutionen, jf. § 7,«.

2. I § 3 ændres »seminarierne« til: »institutionerne«.

Gældende formulering

§ 7. Undervisningen foregår på private seminarier, der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne ernærings- og husholdningsøkonomer.

Stk. 2. Dele af uddannelsen kan foregå på andre institutioner.

§ 13. For de godkendte private seminarier gælder bestemmelserne i lov om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. § 5 om formuens anvendelse ved seminariets ophør, kapitel 4 om søgsmålskompetence, kapitel 5 om tilskud og lån, kapitel 6 om kapitalforvaltning, regnskab og revision samt § 27 om indtægtsdækket virksomhed.

§ 28. For at kunne varetage undervisning i grundskolen og i 10. klasse skal den pågældende have gennemført uddannelsen til lærer i folkeskolen, jf. dog stk. 2 og 3, eller anden læreruddannelse, der er godkendt af undervisningsministeren i denne henseende. Godkendelsen kan betinges af, at de uddannede består en prøve ved et lærerseminarium. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde fravige bestemmelsen i 1. pkt.

§ 29. For at kunne forestå undervisningen i en børnehaveklasse skal den pågældende have gennemført uddannelsen til pædagog eller en af de uddannelser, der er nævnt i § 28, stk. 3, eller en tilsvarende uddannelse, der er godkendt af undervisningsministeren i denne henseende. Godkendelsen kan betinges af, at de uddannede består en prøve ved et pædagogseminarium. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde fravige bestemmelsen i 1. pkt.

Lovforslaget

3. § 7 affattes således:

»§ 7. Undervisningen foregår på private seminarier eller på Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne ernærings- og husholdningsøkonomer.

Stk. 2. For de godkendte CVU'er gælder bestemmelserne i lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

4. I § 13 indsættes efter »seminariets ophør,«: »§ 5 a om sammenlægning og spaltning,«.

§ 7

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 714 af 6. september 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 28, *stk. 1*, indsættes efter »lærerseminarium«: »eller et Center for Videregående Uddannelse (CVU), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne lærere til folkeskolen«.

2. I § 29 indsættes efter »pædagogseminarium«: »eller et Center for Videregående Uddannelse (CVU), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne pæagoger«.

Bilag til f. t. l. vedr. selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 8

I lov om kursus til højere forberedelseseksamen og om studieforberedende enkeltfagsundervisning for voksne m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 821 af 4. november 1999, foretages følgende ændringer:

Seminariernes hf-kurser

1. Overskriften til § 30 h affattes således:

»Hf-kurser ved seminarier eller ved Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er)«.

§ 30 h. Staten afholder udgifterne ved driften af hf-kurser tilknyttet statsseminarier.

Stk. 2. Udgiften ved driften af hf-kurserne tilknyttet private seminarier afholdes efter bestemmelsen i stk. 1.

2. I §§ 30 h, stk. 2, og 34, stk. 2, indsættes efter »private seminarier«: »eller CVU'er«.

§ 34. ---

Stk. 2. For så vidt angår statslige kurser, herunder hf-kurser tilknyttet private seminarier, udøver undervisningsministeren de beføjelser, der i denne lov er tillagt amtsrådene.

§ 9

I lov om erhvervsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 704 af 3. september 1999, foretages følgende ændring:

»§ 3 a. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen tillade, at erhvervsskoler, der er godkendt efter loven, sammenlægges til en erhvervsskole, der godkendes efter loven. Ved sammenlægningen opløses skolerne uden likvidation ved overdragelse af deres aktiver og gæld til den fortsættende skole.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen tillade, at en erhvervsskole, der er godkendt efter loven, ved spaltning overdrager sine aktiver og gæld som helhed eller en del heraf til en eller flere selvejende uddannelsesinstitutioner.

Stk. 3. Det er en betingelse for at opnå tilladelse efter stk. 1 og 2, at der ved sammenlægningen eller spaltningen ikke sker indskrænkninger i bestående rettigheder. I vedtægten for den fortsættende eller modtagende skole skal der optages bestemmelser, som sikrer, at de deltagende skolars formål tilgodeses. På samme måde skal der optages bestemmelser, som sikrer eventuelle vedtægtsbestemte rettigheder til en deltagende skoles formue, når rettigheden ikke udløses ved sammenlægningen eller spaltningen.

Gældende formulering

§ 25. Et amtsråd kan efter overenskomst med staten, selvejende eller private institutioner eller andre amtsråd henvise elever til undervisning i statsskoler, selvejende institutioner eller private skoler eller et andet amtsråds skoler uanset bestemmelsen i § 17, stk. 1.

Bilag 1

21) Lov nr. 311 af 24. april 1996 om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.

Lovforslaget

Stk. 4. Sammenlægning og spaltning efter stk. 1 og 2 kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 5. Undervisningsministeren fastsætter regler, hvorefter aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på sammenlægning eller spaltning efter stk. 1 og 2.«.

§ 10

I lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 759 af 21. oktober 1998, som ændret ved lov nr. 970 af 20. december 1999, foretages følgende ændring:

1. I § 25 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Udbydes en amtskommunal videregående sundhedsuddannelse i henhold til overenskomst efter stk. 1 af et Center for Videregående Uddannelse (CVU), jf. lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelse m.v. § 27 f, stk. 1, nr. 2, kan der i overenskomsten optages bestemmelser, hvorefter §§ 19, stk. 1, 21, 22 og 24 fraviges i nærmere bestemt omfang, med henblik på fastlæggelse af en hensigtsmæssig fordeling af beføjelser mellem CVU'ets organer og de organer m.v., som er nævnt i de pågældende bestemmelser.«.

§ 11

I lov nr. 290 af 12. maj 1999 om Danmarks Evalueringsinstitut foretages følgende ændring:

1. *Bilag 1, nr. 21*, affattes således:

»21) Lov nr. 311 af 24. april 1996, med senere ændringer, om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

Gældende formulering

Lovforslaget

Sundhedsministeriet

§ 12

I lov om sygeplejersker, jf. lovbekendtgørelse nr. 759 af 14. november 1990, som ændret ved lov nr. 352 af 14. maj 1992, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 5, indsættes efter »sygeplejerskoles«: »eller et Center for Videregående Uddannelses (CVU)«.

§ 13

I lov om terapiassistenter, jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 30. august 1991, som ændret ved lov nr. 352 af 14. maj 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ret til at få autorisation har enhver, der har bestået eksamen inden for det pågældende fagområde ved en uddannelsesinstitution, herunder et Center for Videregående Uddannelse (CVU), der af undervisningsministeren er godkendt til at uddanne terapiassistenter.«.

§ 2. ---

Stk. 5. En sygeplejerskoles afgørelser efter regler fastsat i medfør af stk. 4 kan påklages til undervisnings- og forskningsministeren.

§ 1. ---

Stk. 3. Ret til at få autorisation har enhver, der har bestået eksamen inden for det pågældende fagområde ved en terapiassistentskole, der er godkendt af undervisningsministeren.

Stk. 9. En terapiassistentskoles afgørelse efter regler fastsat i medfør af stk. 8 kan påklages til undervisnings- og forskningsministeren.

Stk. 11. Undervisnings- og forskningsministeren kan bestemme, at afgørelser vedrørende en terapiassistentskoles drift og virksomhed ikke skal kunne indbringes for ministeren.

2. I § 1, stk. 9 og 11, ændres »terapiassistentskoles« til: »uddannelsesinstitutionens«.

*Gældende formulering**Lovforslaget**Ikrafttrædelsesbestemmelser***§ 14**

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2000.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan ophæve lov om teknika, jf. lovbekendtgørelse nr. 865 af 27. september 1996, hvis ingeniørhøjskolerne overgår til lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan ophæve lov om statens overtagelse af de sociale højskoler i København, Århus, Odense og Esbjerg, jf. lovbekendtgørelse nr. 679 af 29. juli 1992, hvis de sociale højskoler overgår til lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.

Stk. 4. Regler om mellemlange videregående uddannelser, der er fastsat med hjemmel i de i stk. 2 og 3 nævnte love, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af lov om mellemlange videregående uddannelser.